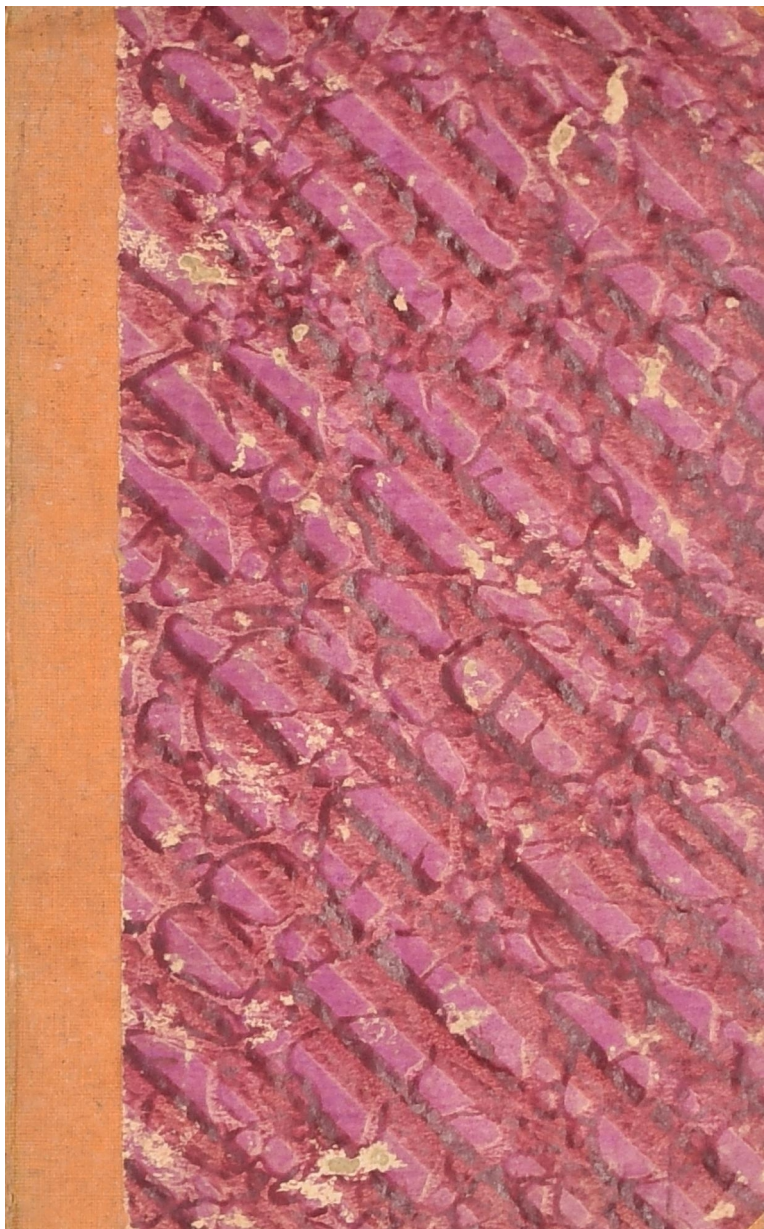

உ
கடவுள் துணை.

சித்வசிரோன்யணியாகிய
பு ஃ தே மு த் தி ப் பு ல வ ர்
திருவாய்மொர்த்தருளிய
மின் னெ னிய ள் குறம்.

இ ஃ து
மணிமங்கலம்,
வடிவேலுமுதலியா ரவர்களால்
பார்வையிடப்பட்டு.

மதுரை புதுமண்டபம் புத்தகஷாப்
P. N. O. கடைசாரியம்.
M. கிருஷ்ணப்பிள்ளையவர்களால்

பிரார்த்தாங்கல்,
நாராயணசாமிமுதலியார்குமாரர்
சிதம்பரமுதலியா ரவர்கள் து
சென்னைக் குயப்பேட்டை,
சித்தியாரதாரகா அச்சக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1912

சென்னை குயப்பேட்டை படவெட்டம்மன் கோயில் வீதி 64.

புதிதாயச்சிட்ட

வள்ளியம்மை சுயம்வரம்.

இஃது வள்ளியம்மை மாண்வயிற்றிற் ஜெனித்து குறவர்க்கரசனாகிய நம்பிராஜன் கிரகத்தில் வளர்ந்து கண்ணிப்பருவங்கழித்து தக்க பருவதிசையடைந்து வனஞ்சென்று செந்தினைக்கதிரைப் பகிஜாநிகள் கொய்யாது காவல்புரிந்து நாரதமா முனிவரோடு வாதுகூறிச் சுப்ரமண்ய வேடுவனோடு வாதுபேசிப் பண்டாரக் கிழவனோடு மனமகிழ்ந்து பாண்மீதிருந்து அன்னவருக்குத் தொண்டுசெய்து கணையை யடுத்து யானையாற் சிவசுப்பிரமணியரை கார்த்தர்வமணம்புரிந்து தினைக்கதிரறுத்து அண்ணமார்கனோடு சிற்றூர் சென்று ருகமினைந்துனைச் சோகித்துப் பின்னர்ச் சிவசுப்பிரமணியரைப் பாணிக்கிரகணஞ்செய்து திருப்பரங்குன்றஞ் செல்லுதல். இப்பாகங்களில் சாஸ்திரயுக்தப்படி நவரசங்களாலும் இந்துஸ்தான், பாரீஸ், கெஜல், டோமரி, துக்கடா, சிந்து, கீர்த்தனை, கலிப்பா, வெண்பா, கிருத்தப்பா, ஓரடிப்பதம் முதலிய வர்ணமெட்டுகளினு லியற்றப்பெற்று நல்ல கிளேஸ்கடிதத்தில் ஆங்காங்கு ஐதீகப்படங்களமைத்து அச்சிட்டித் தயாராயிருப்பதாலும் காப்பி சொற்பமாய் அச்சிட்டிருக்கிறபடியாலும் வேண்டுவோர் என்னிலாசத்திற் கெழுதிப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

புத்தகம் ஒன்றுக்கு விலை அணா 0 12 0

என்னுடைய பெரிய கேட்லாக் வேண்டுமானால் அரையணா ஸ்டாம்பு அனுப்பினால் அனுப்பப்படும்.

பி. ந. சிதம்பரமுதலியார்.

பிரம்பூர் பாரெக்ஸ்போஸ்டு மதராஸ்.

உ

கடவுள் துணை.

மின்னொளியாள் குறம்.

விநாயகர் தோத்திரம்.

ஐந்தகரத்தோனே அருள்சடைபுத்திரனே
ஆனைமுகப்பிள்ளையாரே அறுமுகர்க்குமுத்தோரே
வேறுவினைவாராமல் விநாயகரேமுன்னடவிர்
ஆதிசிவன்தன்மகனே ஆபன்மருகோனே
பேழைவயிற்றோனே பெருமாள்மருகோனே
முன்னடக்கம்பிள்ளையற்குக் கண்ணடக்கம்பொன்னாலே
கண்ணடக்கம்பொன்னாலே காற்சிலம்பு மத்தாலே
முத்தானதண்டைகொஞ்ச முன்னடவும்பிள்ளையாரே
பாட்டுக்குகந்தருளும் பார்வதியாள்புத்திரனே
ஆலடியிற் பிள்ளையாரே ஐந்தகரத்தோனே
முனமுதலேகீர் முன்னடக்கவேண்டுமெயர்

சரஸ்வதிநோத்திரம்.

தாயேசரஸ்வதியே சதுர்முகனூத்தேவியே
சரஸ்வதியேவாணியே தாயேவரங்கொடுப்பாய்
என்றாலிலேகீயிருந்து நல்லோசையருள்புரிவாய்
ஏடுதவறாமல் எழுத்தாணிசாயாமல்
தப்பிதங்கள்வாராமல் சரஸ்வதியேமுன்னடவாய்

கதையின்வரலாறு.

பட்டணமார்பட்டணமாம் இத்திராபுரிபட்டணமாம்
பட்டணத்தையாளுகிற பஞ்சவர்ணைவருண்டு
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அரசாளும்நாயிலே
வில்வாங்கும் அர்ச்சுனனார் விசையனிடத்தேவியர்கள்
அர்ச்சுனனூத்தேவியர்கள் ஐத்திரண்டியேமுபேராம்
பாஞ்சாலன்பெற்றபெண்ணும் பைங்கிளியாள் துரோபதையும்
நாகராசன்பெற்றபெண்ணும் நாககன்னிமாது அவள்
சித்தாயன் தங்கையவள் சுபத்திரைநாயகியாள்

பாண்டியாள்பெற்றபெண்ணும் பைங்கிளியாள்ஸ்சியம்மான்
 மேகராசன்பெற்றபெண்ணும் மெல்லியந்தமின்னொளியாள்
 அகஸ்தியனாற்பெற்றபெண்ணும் அன்பானபோகவதி
 சேறும்புராசன்பெற்ற செலவதியாள்பவளக்கொடி
 ஏழுலட்சம்பொண்டுகளாம் அவர்சொருக்குகாதிபர்கள்
 ஆண்டிருங்குநாடையிலே அருச்சுனராசதுரை
 ஒற்றைவெருநாளில் உத்தமனும் அருச்சுனனார்
 தருமர்தம்பிராருச்சுனன் தனஞ்சயனுத்தானெழுத்து
 முழுதிக்குளித்து முன்மலிரைப்பின்போட்டு
 பூசமுடித்தானே பொற்பூசைதான்முடித்து
 ஆடையுமாபரணம் அலங்கீர்த்தஞ்செய்துக்கொண்டு
 மல்லிகைப்பூமாலையது மார்பில்பிரண்டாட
 கொற்றம்பூமன்னனுக்கு கொண்டையிலேபூவுதிர
 பொன்னிறைத்தத்தப்பட்டா பூமியில்புரண்டாட
 சாந்தால்மிறியடியாம் சந்தனத்தால்மேற்குமிழாம்
 முத்தால்மிறியடியாம் மேலானரத்தினமாம்
 பூவால்மிறியடியைப் போட்டுநடந்தாரே
 கோட்டைகடந்தாரே கொத்தளமுந்தான்கடந்தார்
 தெத்துத்தெருகடந்தார் தேரோடும்விதிவிட்டார்
 மாலிகைகடந்தாரே மன்னரிடவிதிவிட்டார்
 கடையுங்கடைத்தெருவுங் கருமாவீதிவிட்டார்
 தெத்தடிப்பெண்களெல்லாம் தேரடிப்பெண்களெல்லாம்
 ஆலஞ்சுமுற்றுலார்கள் அப்புறத்தேவிட்டெறிவார்
 திருஷ்டிகழுத்திறுவார் திசைநான்கும்விட்டெறிவார்
 கன்னியார்பெண்களெல்லாம் கண்டாசைபெற்றார்கள்
 பட்டணத்திற்பெண்களெல்லாம் பார்த்தாசைபெற்றார்கள்
 ஆதாயகன்னியர்கள் ஆசைகொண்டுகின்றார்கள்
 என்னென்றுங்கேளாமல் யேறமுகம்பாராமல்
 மின்னொளியாள்கோவிலுக்கு கிருப்பமுடன்வாராராம்
 மின்னொளியாள்செய்கிற விபரங்கள்சொல்லுகிறேன்
 அன்னநடைமின்னொளியாள் அரிவைபருந்தானெழுத்து
 பாடிகொண்டுபல்லினங்கி வேலகொண்டொவழித்து
 முழுதிக்குளித்தலவோ முன்மலிரைப்பின்போட்டு
 கோதிமயிராற்றி கோடாவிழுடிபோட்டு

ஈரத்துயிலுடனே யெழுந்தாளேமின்னொளியாள்
 ஆசாரவாசலிலே அன்னடைத்தாயர்கள்
 பூசைக்கிடம்பைநடார் பெருங்கொடியாள்வந்துநின்ற
 வட்டமணமேலே வந்தமர்ந்துமின்னொளியும்
 அரகராவென்றல்லோ அணிந்தாளேவெண்ணிது
 சிவசிவாவென்றல்லோ திருநீறுதானணிந்து
 பண்ணைப்பூபோட்டு பகவாண்பூசைசெய்து
 புண்ணம்லொழிந்து பெருமாண்பூசைசெய்து
 கண்ணிரண்டு முடியல்லோ கந்தன்மேல்நினைவானுள்
 ஆதிசிவனேநோக்கி அரும்பூசைசெய்திருந்தாள்
 அந்தச்சனமபத்தில் அர்ச்சனனும்வாறாரே
 மின்னொளிகோட்டைதேடி விசையரும்வாறாரே
 பத்துசுட்டு அரண்மனையும் பார்த்திபன்தான்கடந்து
 ஆசாரவாசல்தேடி அருச்சனரும்வாறாரே
 மின்னற்கொடியாள் மெல்லிநல்லாள்பூசையிலே
 சித்திரப்பதுமைபைப்போல் செல்வதிபாள்நிற்கிறதை
 காண்டபனருச்சனரும் கண்டாரேகன்னியரை
 ரூபியண்போலேபல்லோ துலங்குகிறாள்கன்னியரும்
 உற்றுற்றுப்பார்த்தானே வொளிபிறக்கண்ணலே
 கண்ணலேபார்க்கையிலே காமரூபனருச்சனற்கு
 மன்மதனெய்தகளை மார்புருகிப்போகிறதாம்
 சித்தசன்யிட்டகளை சிறுமார்புருகிறதாம்
 ஆறருகுபாணமது மார்புருகிப்போகிறதாம்
 ஆனாலழகுமன்னன் அர்ச்சனவிரியரும்
 அவள்-பக்கத்தில்வந்துநின்ற பார்த்திபனருச்சனரும்
 நின்றானரைநாழி நினைத்தானேகோடிபுத்தி
 பொறுத்துமுடிவதில்லை பொங்குதுதேகமெல்லாம்
 ஏண்டிபெண்ணேமின்னொளியே நின்றோம்நிற்பேனோ
 ஆசையெல்லாமுன்மேலே அலையுதெயென்னசெய்வேன்
 என்னிலும்பூசையென்ன யேந்திழையேயுந்தனுக்கு
 பத்தாநானிருக்கையிலே பரமன்பூசையுனக்கேண்டி
 என்று-நாவிபணந்து சாசன்கள்செய்யலுற்றான்
 அப்போகோபம்பெருகிக் கொம்பனையுந்தான்சீறி
 மதிப்பெற்றுபோச்சுதோதான் வான்விசையாயுந்தனுக்கு
 நான்-அர்ச்சனைசெய்து அரணினினைந்துருகி

பூசையிஸ்தானிருத்தப் போர்விசையாயுந்தனுக்கு
புத்தியில்லாமற்போச்சோ போர்விசையாயுந்தனுக்கு
அப்படிக்கொற்ற அர்ச்சனனேனீயெனக்கு
ஏதுக்குதவியென் ன யினிலேண்டாமுன்னுசை
வேண்டாமென்றசொல்லி விருதெடுத்தவைதிவைத்தாள்
ஆகாதவென்று அருச்சுனனை விவைத்தாள்
அன்றுமுதலின்மனவும் அருச்சுனரும்வரதில்லை
அன்றுமுதலாக அருஞ்சிறையில்தானிருந்தாள்

துரௌபதை தன்காதிபிடத்தில் அருச்சுனன் தேவிகளை

விருந்துக்கழைத்து வரச்சொன்னது.

அப்படியாக அனேகநாட்சென்றபின்பு
மாதொத்தமங்கையர்கள் மயிலணைபாள் துரௌபதையும்
தோராவடிவழி துரோபதையுங்கூறியவாள்
வாள்விசையனருச்சுனற்கு மங்கையர்களுயிரமாம்
சொல்லிமுடியாது சுந்தரிமாராயிரம்பேர்
கூறவுங்கூறி முடியாதுகொம்பனைமார்
பாலானமேனிப் பனிபூங்குழலானும்
பொன்னுனமேனிப் புதுப்பொன்மடந்தையரும்
சொர்னவடிவழியரும் சோழன்மடந்தையரும்
ஆறெங்குமோதும் அகஸ்தியனார்பாவையரும்
அங்கமலர்ப்பூவில் அவதரித்த அல்லியரும்
சங்குடையாள்தங்கை சுபத்திரைநாயகமும்
பரிவானமங்கையரைப் பார்த்தந்தபாஞ்சாலி
சிறுசோரமுதுண்ணுந் தேன்மொழிமாரெல்லவரும்
தோறாவடிவழி துரௌபதைநாயகியும்
தனக்குக்கவரியிடும் தாதிமுகம்நோக்கி
முத்தின்கவரியிடும் முப்பின்முகம்நோக்கி
அந்த-ஆலைமுகமன்னன் அருச்சுனர்தேவிகளை
அத்தனைபேரையும் அழைத்தோடிவாருமென்றான்
அப்படியேயென்னுச்சி அழைத்தோடிவருவேனென்று
ஆரிழையாந்தாதி அறிவேகமாய்நடந்து
சித்திரவீதி தெருவும்பலகடந்து
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலகடந்து
முத்தனிர்தவாசல் முகப்பிலேபோய்நின்று

பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்நாயகத்தை
தாமக்குழலாளுந் தாடிபோய்த்தெண்டனிட்டான்
வைவகவளநாடி மாதவம்போல்போய்நடந்து
நீ-ஆருடையதாதி அரியவுரையுமென்றார்
நான்-ஆருடையதாதியல்ல அடியேன்திடுப்பணிதான்
தென்மதுரைவாளுநிற தேன்மொழியேயிண்ணப்பம்
அன்னமேகேளீர் அடியேன்வாய்கிண்ணப்பம்
எங்கள்-சேன்மொழியாள்கோவினிலே விருத்தமுதுண்பதற்கு
அஞ்சலருமும்மை அழைத்துவரச்சொன்னார்கள்

அர்ச்சுனன்தேவிகள் துரோபபதையிடம்வந்தது.

பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள் தான்கேட்டு
விருத்தமுதென்றுசொல்ல மெல்லியருஞ்சம்மதித்து
அவன்-பச்சைக்கடகம் பவழத்தாலபரணம்
தங்கத்தினுலே சரப்பளிகோவையுடன்
தாளித்தபதக்கமும் சன்னற்பின்னற்றழுவடமும்
இசைந்தநல்லபாவாடை இளமாதளம்பட்டுத்தி
மாணிக்கத்தண்டுகை வருகவருகயென்றான்
வாடுவென்றுசொல்லவே தண்டுகைகொண்டேவந்தார்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்கோவினிலே
மாணிக்கத்தண்டுகைமேல் ஏறியந்தமெல்லியரும்
வந்துபுகுந்தார்கள் மெல்லியர்களெல்லோரும்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்நாயகியும்
நீருமண்டபத்தை சென்றார்கள்நேரிழைமார்
முல்லைபுகும்பெடுத்து மெல்லியர்கள்பல்கிலக்கி
வாயோடுபல்லும் மறுமுதந்தான்கழுவி
ஆடைகளைத்து ஆபரணந்தான்களைத்து
சிவசங்கராடுவென்று ஸ்நானமதுசெய்தார்கள்
ஆசாரமண்டபத்தே வந்தாரணிபிழைமார்
மாதின்குழல்நீண்ட வல்லமடமாதர்
சிறிமயிராற்றி சந்தணம்புகைகொடுத்து
ஒவ்வொருமபிசுக்கும் ஒவ்வொருபொன்னிதழும்
மாணிக்கச்சிப்பாலே வாரிமயிர்முடித்து
ஆயிரம்பொன்பெற்ற அணிவயிரந்தான்முடித்து
மருக்கொழுந்துவைத்து முடித்தார்வணமாக

ஆபரணப்பெட்டி அணியிழைமார்தாந்திறத்தார்
 விலைதிக்கப்போகாத மெல்லியர்கள் தன்பதக்கம்
 பூட்டிபலங்கரித்துப் பொற்கைவளநாட்டியர்கள்
 மாணிக்கத்தண்டிகையின்மேல் பேறிபந்தமெல்லியரும்
 மங்களவீதியிலே வந்தாரேமாதரெல்லாம்
 இநில-விளங்கியசீர்தவத்து மின்னொளியாள்மெல்லியரும்
 கலங்குமனதுடனே காரிழைபாள்நாயகியும்
 திலதமணியாள் செஞ்சாந்துபொட்டுமிட்டாள்
 கூந்தல்முடியாமல் கொம்பணியின்னொளியாள்
 பலவிதமாக முடித்தந்தமெல்லியரும்
 பைங்கிளியாளும் பல்லக்கின்மீதேறி
 அச்ச-வேற்பொருதுக்கண்ணாளும் விதிபுறப்பட்டாள்
 மின்னொளியாள் தாதிவரும் மெத்தமனவந்தாபமதாய்
 ஆச்சிம-ரெல்லாம் அனுபோகியாயிருக்க
 நம்மிட-ஆச்சிசிறையிருக்க யார்செய்தபாவமென்றாள்
 என்ற-எல்லோருங்கூடி பேசுமாய்த்தானடந்தார்
 கவியர்க்கிபாட கட்டியங்களார்ப்பரிக்க
 கீதமெடுத்துரைக்கக் கின்னரிசன்மீட்டுவா
 மேளம்புடைருழ விராணந்தான்முழங்க
 பட்டுக்குடைகள் பவழிடுக்குடைகள்
 மூத்துக்குடைகள் முழுமாணிக்கப்பொற்குடைகள்
 சந்தேகவெண்பரிசை பெற்குமுழங்கிவா
 மாரிப்பிரம்படிக்க மண்டபம்சென்றே ரினாள்
 அன்னமுந்தாராவும் தன்னிற்பசுங்கிலியும்
 கொம்பிற்பழுத்திருக்குங் கோதபடாமாங்கணிபோம்
 கில்லிசைபன்தேவியர்கள் மெல்லிமார்வந்தார்கள்
 ஒன்றோடே ஒன்று உரவணைந்துமெல்லியர்கள்
 தோறுவழவழகி துரோபதையாள் தன்னடிக்கே
 தேவி கிருவடிக்கே தென்னாடிதெண்டனிட்டார்
 வந்துபணிந்தவரை மாமியார்தானெடுத்து
 வாழ்வியர்வளர்ந்திருப்பீர் மகிலியமீடேற
 வாள்விசையன்தன்னோடே மாளும்வாழ்த்திருப்பீர்
 என்றுதான்வாழ்த்தியே யேலங்கருங்குழலும்
 தனக்குக்கவரியிடும் தாதிமுகம்நோக்கி
 மாணிக்கச்சிமமாதனம் மங்கையற்குசோடியென்றாள்
 மற்றுமொருபெண்களுக்கு வட்டமண்போடுமென்றாள்

அந்த-வட்டமணைமேலே மங்கையர்கள்வீற்றிருந்தார்
 சிங்காதனமேறித் தேன்மொழிமார்வீற்றிருந்தார்
 அப்போ-தோறுவடிவழகி துரோபதையுங்கூறுவாள்
 அழகியூழ்கொம்பணையாள் அல்லியரைத்தான்பார்த்து
 வெல்லவல்லாள்வெட்டவல்லாள் வீரவாளெடுக்கவல்லாள்
 செருக்களங்கள் தான்புகுத்து சேவகமும்பண்ணவல்லாள்
 மாணிக்கவாளெடுத்து மான்வேட்டையாடவல்லாள்
 ஆரமுளையாள் அம்மானாராடவல்லாள்
 நாயகியேயுன்னாட்டம் நான்பார்க்கவேணுமென்றாள்
 அப்போ-தனக்குக்கலரியிடுந் தாதிமுகம்நோக்கி
 அம்மானார்பந்துகொண்டு ஆரணங்கேவாருமென்றாள்
 தங்கப்பொன்னம்மானார் தாநியர்களுக்கொண்டுவந்தார்
 ஆணிமுத்தம்மானார் அடவுடனேகொண்டுவந்தார்
 பாரித்த அம்மானார் பாஞ்சாலிகைகொடுத்தார்

அருச்சுனன் தேவிகள் அம்மானாராடினது.

பிரவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்தான்பார்த்து
 ஆரமுளையாளும் அம்மானார்தான்வாங்கி
 அவள்-மார்பிச்சரப்பளி மங்கையர்க்குச்சானசைய
 குங்குமங்கள் தானொழுக பிகாம்பணையாளல்லியரும்
 அங்கையற்கண்ணம்மையர் அவன்பாடியடியே
 பிட்டுக்குமண்சுமந்து பிரார்பாடிப்பட்டதும்
 தக்கன்தலையறுத்து தான்நஞ்சையுண்டதும்
 விறகுசுமந்ததும் வேடனெச்சித்தின்றதும்
 நரியைப்பரிபாக்கி நல்லபகயீந்ததும்
 அந்தப்புக்கழ்பாடி அம்மானாராடினாள்
 அப்போ-தோறுவடிவழகி துரோபதையுந்தான்பார்த்து
 ஆரமுளையாளும் அம்மானார் தான்வாங்கி
 முத்தமுகம்வியர்க்க விழிகள்விவப்பேற
 சாய்ந்ததாழ்வடங்கள் சன்னல்பின்னலற்றலிழ
 கன்னிதுயிலெடுத்துக் கானகத்திற்சென்றதும்
 ஆழிதடலிலே அமர்ந்துள்ளிகொண்டதும்
 அந்தவளம்பாடி ஆடினாள்மாமான்
 நற்சாத்திளமுளையாள் நாககன்னித்தான்வாங்கி
 சுற்றெங்கும்மாணிக்கம் சூழ்மதி லுமாணிக்கம்
 கும்பத்தரையைக் குளிப்பதுமாணிக்கம்

அந்தப்புதம்பாடி ஆடினாள்மான்
அந்த-விளங்கியசீர்மாதவத்து மின்னொளியான்கைகொடுத்தார்
அம்மானாடாள் பன்னாங்குழியாடாள்
பந்துபலவாடாள் பைத்தொடியும்மின்னொளியான்
நிந்தைதலைக்கமதாய்த் தானிருந்தாள்மின்னொளியான்
ஆரணங்குமாத அகஸ்தியனூர்தான்வாங்கி
ஆரமுலையானும் அம்மானூர்தான்வாங்கி
சந்திரனுஞ்சூரியனும் தானுதித்தபாவீனபோல்
பரந்தமுகங்களும் பார்வேந்தர்தீர்த்தங்களும்
அந்தப்புதம்பாடி ஆடினாள்மான்
சோரவளங்கை சுபக்திரையாள் தான்வாங்கி
உமையாள்தனக்கு ஒருபாகமீந்ததவும்
திங்களிளம்பிறையைச் சிரசில்தரித்ததவும்
பொங்கரவம்பூண்டு புலித்தோலுடுத்தினதும்
சிவசங்கராவென்று தையலருமாடினாள்
மற்றமுள்ளம்நகையர்கள் வாங்கியப்போ அம்மானூர்
ஆடினூர்தங்களிட ஆபாணஞ்சோதிமின்ன
பாடினூர்தங்களிட பஞ்சவர்ணக்கிளிபோலே
கோலங்களாட குழைகளசந்தாட
கொத்துஸ்தனங்கள்ரெண்டும் குலங்கக்குழிபர்கள்
கன்னியர்கள்ஸ்தனங்கள்ரெண்டும் கனக்கேயிம்பிடவே
அன்னகடைமாதொல்லாம் ஆடினாள்மான்
அம்மானாடி அணியிழைமார்வீற்றிருந்தார்
அந்த-தோறாவடிவழி துரோபகதநாயகியும்
தனக்குதவரியிடம் தாதிமுதம்நோக்கி
அடிசில்சமையுமென்றாள் ஆனந்தவாழ்மாரி
தாதிதளச்சமையல்செய்தது.

அந்தமொழிகேட்டு ஆரணங்குகாசியர்கள்
அடிசில்சமைக்கவென்று அல்லவருந்தாமெழுந்து
அடுப்புமெழுதவார்கள் அட்சதைக்காப்பிவிவார்
எங்குமலங்கரித்து எத்திசையும்நீர்செவரித்து
பாணைமுனி பனிகீருலைவார்த்து
பாலைவார்த்து பண்பானமேல்முடிபட்டு
புடகடலில்முத்தை வாரியெடுத்தாற்போல்
தென்கடலில்முத்தை திரட்டியெடுத்தாற்போல்

சன்னசம்பாதன்னரிசி திட்டியலையினிட்டார்
அரிசிபலப்பி அமுதசுவைத்தார்கள்
செம்பொன் அருவாய்க்கு திட்டிப்பதப்படுத்தி
வாழைக்காய்கொய்வார்கள் வழைக்காய்காம்பரிவார்
ஈழப்பலாக்காயை இளமுள்ளுபோக்கிடுவார்
கனிக்கெமாங்காயும் கருணைக்கிழங்கெடுத்து
பொற்பதமாகவே பொரிக்கரிக்குத்தானறிவார்
கந்தியென்னும்பூசினிக்காய் காண்ப்பகுந்திடுவார்
கோதையர்கன்பூசனிக்காய் சொய்வார்குழப்பிடுவார்
பாவற்காய்கொய்வாரும் பயிற்றங்காய்காருரிப்பார்
பொரிக்கரிக்காகவே புடலங்காய்கொய்திடுவார்
வாழைக்காய்வாழைத்தண்டு வாழைப்பூவாழைக்கட்டை
அவரைக்காய்பிரக்கங்காய் ஆய்வார் அரித்திடுவார்
செம்பொன்னின் அம்மியை தென்கிழக்காய்த்தாண்டிருப்பி
சம்வாரங்குட்டுவர்க்கம் தானைகதவைப்பார்கள்
பத்துவகைக்கறியும் பதினெட்டுபச்சடியும்
கல்லபொறிக்கறியும் இறுசுக்கள்போசனமும்
வடகம்பொடிபோட்டு மணிசீரகம்போட்டு
காராவிடுவ்வார்த்து கறிவேப்பிலைபோட்டு
தாளித்துஇறக்கினார் சகலபதார்த்தங்களை
மணங்களுக்குமுருமென்ன மாதர்க்குபுனைக்கேற
செம்பொன்பிரியணைமேல் சேரஇறக்கிடுவார்
காய்ச்சியபாலும் கச்சாயமுப்பழமும்
அடிசில்சமைத்துவைத்து அன்னடைமாதரெல்லாம்
அடிசில்சமைத்ததென்று அருஞ்சின்னமணிவைத்தான்
ஊதினசின்னத் தொனிகேட்டுவத்தமியாள்
சிங்காதனத்தைவிட்டுத் திகழ்க்குதித்திரங்கி
முத்துமிதிபடியைத் தொட்டுவந்தசைந்து
அருச்சுனனாதேவியர்கள் அவர்களிடத்திலவந்து
தோறுவடிவழி கரோபதையுங்கூறுவான்
மெத்தப்பசியோடே மெல்லியரோயிருந்தீர்கள்
போசனமுண்ணுதற்குப் போதவெழுந்தருள்வான்

அர்ச்சுனனாதேவிகள் போசனமுண்ணது.

என்றதேட்டு எழுந்தார்களல்லவரும்
அர்ச்சுனனாதேவியர்கள் அனைவருக்கானெழுந்தார்
சொம்பண்களெல்லாம் கூடியொன்றுக்கொடுத்து

தேன்மொழிமாதரெல்லாம் சிரித்துவினையாடி
 ஆரணங்குமாதரெல்லாம் ஆரண்மனையிற் போய்ப்புகுந்து
 கட்டிபசைத்து துலங்கும்வளைகுலுங்க
 வாசங்கள் மிஞ்சும் மலர்க்குழலில்பூவுதிர
 காலேடுங்கையும் கனிவாயுங்கொப்பளித்து
 வாயோடுபல்லும் மதிமுகமுஞ்சுத்திசெய்து
 ஆயினமுலையாள் அரண்மனையிற் போய்ப்புகுந்தார்
 தாமக்கருங்குழலார் தாதியர்களோடிவந்து
 மங்கையர்கள் கானிருக்க வட்டமனைபோட்டார்கள்
 பாவையர்கள் தான்வரவே பஞ்சவர்ணப்பாய்போட்டார்
 இருவர்க்கொருதெண்டிகையும் வைத்தாரிளங்கொடியும்
 தலைவாழையிலேபோட்டு தண்ணீர்தெளித்தார்கள்
 மல்லிகைமொக்குபோல மாற்றுவெள்ளிநிறம்போலே
 தும்பைமலர்போலே சொரிந்தார்கள் போசனத்தை
 பொன்போல்பருப்பைவைத்து புத்துருக்குகெய்சொரிந்தார்
 ஆசைபடைச்சலுடன் ஆவன்போசனமும்
 எடுத்துப்படைத்தார்கள் இளங்கொடிமாதருக்கு
 போசனங்களுண்டார்கள் பொற்கொடிமாதரெல்லாம்
 காப்ப்சியபாலும் கனிவர்க்கமுப்பழமும்
 வடைதோசைபாயசம் வகையறவேயுண்டார்கள்
 போசனங்களுண்டவர்கள் பொடியிட்டுக்கைநிமிறி
 கனிவாயுக்கொப்பளித்து கைகா ஆஞ்சுத்திசெய்து
 அலங்காரமண்டபத்தில் ஆனைவரும்வந்தார்கள்
 அப்போதுமின்னொளியாள் ஆனருசியுண்டறியாள்
 எல்லோரும்போலே முத்துவந்துதான்காத்தாள்
 தங்கத்தாம்பாளத்தில் தாம்பூலந்தானெடுத்து
 காச்சாக்களிப்பாக்கு கைமமாறுவெற்றிலையும்
 மோரங்கிப்பாக்கும் முத்துசுட்டசுண்ணாம்பும்
 பங்கிருஞ்சந்தனமும் பரிமளமும்பூமலரும்
 தாதிமார்கொணடுவந்து தையலமார்முன்னேவைத்தார்
 அன்னாடைதுரோபகையாள் அள்ளிக்கொடுத்தாளே
 தாம்பூலந்தான்வாங்கி சந்தோஷமானார்கள்

அர்ச்சனன்தேவிகள் அவரவர்கள் அரண்மனைசென்றது.

அத்தண்டபெண்களும் அனைவோருந்தானெழுந்தார்
 அவரவர்கள்தோழிகளும் அவரவர்கள் பாங்கினும்

அனலிற் பிறந்தாட்கும் அல்லிப்பெருமாட்கும்
 போய்வாரோமென்று பொன்னடிக்கீழ்தெண்டனிட்டார்
 இருவருக்குத்தெண்டனிட்டு யேறினாந்தண்டிகைமேல்
 விடைபெற்றுப்பெண்கள் வெளிப்பட்டார்மாதரெல்லாம்
 மின்னேரிடையாளும் முகங்கருகினுள்படிந்து
 கோதிமுடியாத கூந்தல்சடைபற்றினதால்
 ஏங்கிமனந்தளர்ந்து யேறினாந்தண்டிகைமேல்
 அவரவரமாளிகைக்கு அணைவோரும்போய்ச்சேந்தார்

அல்லியும்தரௌபதையும் ஆலோசனைசெய்தது.

அணைவரும்போனபின்பு அல்லிமனநாயகியும்
 தோருவடிவழி துரோபதையாள்தன்னுடனே
 இருவருமாக யேகூந்தமாயிருக்க
 துரௌபதையைத்தான்பார்த்து சொல்லுகிறாள் அல்லியம்மாள்
 அனலிற் பிறந்தவளே ஆச்சரியரே நீர்க்கேளும்
 என்மனதில்கவலைபொன்று யிருக்கிற துவடிவுடையே
 பொறுத்தமுடியவில்லை பொற்றணலில்பிறந்தவளே
 சொல்லிடைகொடுத்தால் சொல்லுகிறேனாச்சிபரே
 திருவாய்மலர்ந்தருளி திருவுளம்பற்றினால்
 மனதில்நினைத்தவரம் மயிலினையேசொல்லுகிறேன்
 உத்தரவோவென்றால் உலகத்தையாண்டகன்னி
 என்றதுகேட்டு யேதுசொல்லாள் துரௌபதையும்
 ஆறாயிரவர் அணிதிரளாம்பாண்டியர்கள்
 மாள்கிறோமென்று மலைமேல்தவயிருந்தார்
 மாளாதேயென்று மலரிலவதரித்தாய்
 வீரானசெங்கோலும் மெல்லியரே நீசெலுத்த
 மன்னன்விசையன்வர் மருவுகின்றமாதேவி
 பொன்னணிந்தமார்பன் புலத்திரனைப்பெற்றவளே
 வம்பலர்ந்தகோவே வடிவுகுடாமணியே
 அம்பலர்ந்தபெண்ணே அருக்காணிபெண்மயிலே
 மனம்பொருந்துஞ்சீருவகில் மற்றொருவசில்லாதே
 வந்திருந்தவாளெடுத்து வைபகத்தையாண்டவளே
 தன்பெயருஞ்செல்வம் தையலுடையவளே
 உன்பெயருக்கொப்பானர் வுலகத்தில்யாருமில்லை
 முங்களமுதமுங் கனிமுதுவல்செவ்வாயும்

திலாதமிழ்தலும் செங்கரும்புபோல்விழியும்
உன்னழகுக்கொப்பானார் வுலகுதனில்பாருமில்லை
ஒத்தணந்துபுல்கி ஒளிமுதக்கைமுத்தமிட்டு
கட்டழகிரீகிணைத்த காரியத்தைசொல்லுமென்றாள்
பிவறாமுடிதறித்த பெண்பெருமாள் கூறுவாள்
அருச்சுணனார்தேவிமார் ஆரணங்குமாதர்களில்
வாள்விசையன்தேவிமார் மங்கையர்கள் பெண்களிலே
கம்முடனேயொத்ததொரு நாயகியார்க்குக்களத்தி
அனைவரும்வாழ்த்து அதிகசுகமாயிருக்க
அதிலேயொருத்தி அதிகதுக்கமாவதென்ன
வாழாதபெண்ணை மடந்தைசிறைகாப்பதென்ன
புருஷனைப்பறிகொடுத்தாற் பெருஞ்சிறைகாப்பார்கள்
புருஷனிருக்கையிலே பெருஞ்சிறைகாப்பதென்ன
கணவனைப்பறிகொடுத்தார் கைம்பெண்டாயிருப்பார்கள்
கணவனிருக்கையிலே கைம்பெண்டாயிருப்பதென்ன
மஞ்சளிழந்து மணமிழந்துபோனானேன்
இப்படிச் சூமுண்டோ யிரக்கமுள்ள ஆச்சியரே
காவேரிநாடன் கட்டழகன்பயின்றெடுத்த
விளங்கியசீர்மாதவத்து மின்னொளியாள்மெல்லிகல்லாள்
மாதிரிளங்கொடியாள் வாழாதிருப்பதென்ன
குடியில்பெண்வாழாமல் கொம்பினையேயிருந்தா லும்
மாலையிட்டகன்னியாவள் மணஞ்சலிந்தாளாமாசில்
பழுதல்லோதன்குடிக்கி பாஞ்சாலன்சீர்மகளை
முந்தானைதான்போட்டு முடக்கினுல்தோஷமல்லோ
நாயகசுபத்திரைக்கு நாலுமுறையாவானேன்
சுவாமியுடதங்கை சுபத்திரையாள் தன்முறைபை
அதைபாதிபருந்தளிப்போம் பைங்களியாள்மின்னொளிக்கு
உத்தன் திருவுளங்கக் கொக்குமே ஆச்சியென்றாள்
தோறுவடிவழி துரோபதையாள் தான்கேட்டு
என்மனதிலெண்ணினதுபோல யிருந்ததேயுன்மனதில்
ஆனபடியால்சீமை ஆள்வதும்மெல்லவதும்
உத்தனிடபுத்திக்கு வெரப்பானொருவரில்லை
மற்றொருவரத்தமக்கு மதிவருதோதங்கையரே
ஆச்சியரேபெண்பெருமா ளருச்சுணனார்செய்தபிழை
என்னென்றுசொல்லுவே னெழில்விசையன்செய்தபிழை

அவள்-சிவபசைவேனையிலே சென்றாரம்தேர்விசையன்
சாசங்கள்செய்து தையல்கொங்கைதான்பிடித்து
அவளையைத்தான்பிடித்து அழும்புபண்ணும்வேனையிலே
அவள் அறிவழிந்துமெய்சோர்ந்து அவர்முகத்தைத்தான்பார்த்து
சிவபூசைதாங்குலெந்து சிந்தைமுகம்வேறுபட்டு
கோபித்துக்கண்ணிவந்து கொம்பிணையுங்குறிவிட்டாள்
மின்னொளிக்குவேண்டாக வேம்பென்றுஊதிவைத்தாள்
காரிழைக்குவேண்டாத கணவனென்றுஊதிவைத்தாள்
ஆகையினலே அசந்தார்க்காணர்ச்சனரும்
என்றுமிவளுரைக்க யேந்திழையாளல்லியரும்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்கறுவாள்
துறும்பசையத்தேன்சொரியும் சோழன் திருமடத்தை
தாமும்பூவாலே மடைதிறந்துநீர்க்குடித்து
தாமரைப்பூவாலே மடைதிறந்தபாய்கிறது
சேற்றூல்மடைதிறந்தால் செல்வங்குறையுமென்று
பணத்தால்மடைதிறந்தால் பாசிபிடிக்குமென்று
சோற்றூல்மடைதிறக்கும் சோழன் திருமடத்தை
அப்படிக்கொத்த அழகுள்ளநாயகியும்
வாழாதிருக்கவந்த காரியமேனெத்திழையே
ஆரணங்குசிறையிருக்க காரியமேன்வாழ்வரசி
தேனின் குழலாளும் சிறையிருக்கலாகாது
என்றுஉரைத்தாள் யேந்திழையாளல்லியரும்
அவ்வார்க்கைதான்கேட்டு அனலிற்பிறந்தவளும்
தோகைபந்த அல்லியருந் தரோபதையுமேதுகொல்வாள்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்நாயகமே
மயிலணையாள்மின்னொளியை வாழ்க்கைநிசமானல்
அரண்மனைக்குப்போகாமல் ஆச்சியரேயிங்கிருந்து
பொற்கொடிமாதே பூங்காவனமிருந்து
அர்ச்சனரையின்கே யழைத்துவரச்சொல்லி
அருச்சனரைக்குரவேடம் ஆகவேதான்போட்டு
குறக்குலத்தில்வாழுகிற குறமாதரைப்போல
மின்னொளியாள்வாசலிலே வேண்டுங்குறிசொன்னால்
வளிய அழைப்பாள் மாதகருங்குழலும்
மின்னொளியாள்வாசலிலே வேண்டுங்குறிசொன்னால்

இதங்கியந்தமின்னொளியாள் யிளவியைச் சேதி கேட்டால்
கடிசுகப்படுவாள் குறைதீர்த்துவாழ்த்திருப்பாள்
இந்தட்சணத்தி லிப்பொழுதே செய்வோமென்றாள்
அப்படியே செய்யுமென்று ளாரணங்கு அல்லியரும்

அல்லியும் திரைப்பதையும் அருச்சுனரை

அழைத்துவரச்சொன்னது.

அல்லிப்பெருமானும் அவன்காரநாயகியாள்
தன்னருகேநின்ற தாதியைதானழைத்து
நான்குபேர்தாதிகளை நாயகியாள் தானழைத்து
கறுவாள் கொம்பனையாள் கொஞ்சுக்கிளிபோல
ஆணைமுகமுன்ன னருச்சுனராசாவை
பரமசிவனிடத்தில் பாசுபதம்பெற்ற
பாசுபதம்பெற்ற பார்த்தாருச்சுனரை
எங்கேயிருந்தாலும் பெய்விடத்திற்சென்றாலும்
சந்தனவடிவழகர் தருமரண்டையிருந்தாலும்
சிங்கக்கொடிபடைத்த ஜெயமுடைய விமரவர்
வெற்றிமதயானை விமரண்டையிருந்தாலும்
நாமக்கொடியுடைய நகுலரண்டையிருந்தாலும்
சாஸ்திரத்தில்வல்லதொரு சுகாதேவராசரண்டை
அங்கேயிருப்பாரே அருச்சுனவிரியரும்
மந்தாரக்குந்தியம்மாள் மாதாவிடமிருந்தாலும்
பூராமன் தங்கையிடம் சேர்ந்துயிருந்தாலும்
விலைமாதர்விதியிலே வேந்தரிருந்தாலும்
தேவடியாள்விதியிலே தெருக்கனெல்லாமாராய்ந்து
ஆலயங்கடோறும் ஆராய்ந்தபாருமென்றான்
கண்டதேயுண்டானால் கைப்பிடியாய்தான்பிடித்து
ஏதொன்றுஞ்சொல்லாம லழைத்துவாதாதியென்றுள்
நானழைத்தேனென்று நியழைத்துவாருமென்றாள்
என்றதுசொற்கேட்டு பெழுந்தார்கள் தாதியர்கள்
விசுங்கவரியை மிகவொருத்திகையிடித்து
நான்குபேர்தாதிமார்கள் நடந்தார்விசையுடனே
அருச்சுனரைத்தேடி அரிவையர்கள் போருர்கள்
விதிதெருவெங்கும் மெல்லியர்கள் தேடுகிறார்
தருமர்கொலுளிலும் தம்பிமார்விதியிலும்
விமர்கொலுளிலும் விலைமாதர்விதியிலும்

குந்திகொலுவிருக்கும் கொம்பனைமார்வீதியிலும்
 ஆலயம்வீதியிலும் ஆரிழைமார்வீதியிலும்
 எங்கெங்குஞ்சேடி இனியவிடமாராய்ந்தா
 பூராமன் தங்கை சிற்றிடைபாள்வீதியிலும்
 தேடிவருகிறார்கள் தேர்விசயனருச்சுனரை
 சுபத்திரையாள்வீதியிலே சுந்தரவாழ்மார்பன்
 முத்தானவாழ்மார்பன் முறையிட்டொனெழுந்து
 வாசமுமிழந்து மலர்குழலில்பூவுகிர
 கைகாலுஞ்சுத்திபண்ணி கனிவாயுங்கொப்பளித்து
 வாயோடுபல்லும் மதிமுசமுஞ்சுத்திபண்ணி
 ஆணழகன்வாழ்வார்பில் ஆடைவிரித்தடுத்தி
 ஆலகைலகிஷ்ணுண்டா ருளியவெண்ணீறு
 சிவனுடையவெண்ணீறு திருநீற்றுக்காப்பணிந்து
 தருமாடிவணங்க தனஞ்சயன்வேண்டுமென்று
 அம்புயிலுங்கைபிடித்து ஆனந்தவாழ்மார்பன்
 தங்கமிதிபடிமேல் தானசைத்துமன்னவனும்
 வேந்தர்பெருமானும் வீதிபுறப்பட்டார்
 தேராளினிடும்பச்சைவடம் துப்பட்டிதொங்கிவர
 காயாரங்காய்த்தொரு கழுவினியம்பாக்கும்
 வாயாரத்தின்று வலதகையிற்சுருள்பிடித்து
 தென்றற்பெருமானும் தெருவிலேபுறப்பட்டார்

தாதிவர்கள் அர்ச்சுனரை பழைத்துவருதல்.
கட்டழகிதோழிமார் கண்டார்எளர்ச்சுனை
வினையர்க்கெதிராக மெல்லியர்கள் காவல்
பார்த்தன்திருவருக்கு பாவையர்கள் செட்டனி'டார்
வந்தபணிந்தவரை வாழ்மார்பன்கண்ணிற்ருண்டு
பார்பணிநாதிரீ அறியவுரையுமென்றார்
நான்-வார்பணியுமல்ல வடியேன்திருப்பணிகான்
தீயிற் பிறந்தவனும் சென்னுடன்பாவையரும்
மலரிற் பிறந்தவனும் வைகைவாழ்நாட்டாரும்
இருவருக்கடி இணைக்காவில்வந்திருக்க
மலர்க்காவில்வந்திருந்து வண்டார்ருந்துழல்மார்
உம்மை-ஏகோகெரியாது இட்டுவரச்சொன்னார்கள்
பிடித்தபிடியானே அழைத்துவராமென்றார்கள்
இருவர்பணிநாங்களைன்று இரங்கியேதெண்டனிட்டார்

அர்ச்சுனன் பூங்காவனம்வந்தது.

இருவர்பணிநெய்நலுமே எழில்விசையனுளமகிழ்ந்து
சந்தோஷப்பட்டாரே தாமந்தவாழ்மார்பன்
உள்ளங்குளிர்த்தாரே உடம்பெங்கும்பூரித்து
சரீரங்குளிர்த்தாரே சருவாங்கும்பூரித்து
தருமர்கொலுவை தனஞ்செயனாக்தான்மறந்து
யிமர்கொலுவை விசயனாக்தான்மறந்து
விதியுய்யிதி தெருவுப்பலகடந்து
பூங்காவனந்தாண்டி பேராணேவாழ்சினையன்
தூரவருகையிலே தேன்மொழிமார்ண்டார்கள்
கந்தரப்பூரடிபை தூரமேகண்டார்கள்
தூலங்குமதிமுடிமுஞ் சுந்திரப்போழரும்
வடிவழகுக்கொம்பினையும் வாழ்மயிலாக்கண்டாளே
பிறவாழுடிதரித்த பெண்பெருமாள்நாயகியும்
தோராடிவளரிகி ததோபதைக்குறுதசொல்வாள்
பார்த்திருநாயாச்சிடரே பார்த்திபன்வடிவடிவை
அழித்தழியாச்சந்தனமு மஸ்ககிரிபெட்டழகும்
பிரிந்தபுரிநூலழகும் பொருந்தும்விதியழகு
தோளரித்துளசிமாலை தொங்கிவருகிறதும்
பச்சைநிறமம் பவழம்போல்பல்லொளியும்
மொச்சைகருங்குழலு முதுவல்கனிவாயும்
மண்பலளோட்டிய மஞ்சள்துவணியும்
மஞ்சள்துவணியும் மையற்றவாசனமும்
காவிரங்கனோதும் கனிவாயுங்கண்மலரும்
இணையெத்தமங்கையரை இணைநின்றவாழ்மார்பு
சேலேவந்தான்மகன் செம்பட்டுடைபழநும்

கண்டரோயாச்சியரே கட்டழகன் தன்வடிவை
 வாழ ஆதிஷ்டமில்லாள் மின்னேரிடையாளும்
 ஏழையென்ற ஸன்னிடையா விளங்கொடியாளவேண்டேனென்றார்
 ஸ்ரீராமன் தங்கையவள் செய்தவதிஷ்டமிது
 மாயவனூர்தங்கையவள் வல்லீண்மைகண்டரோ
 மண்ணாளந்தான தங்கையிட மாயமிதுகண்டரோ
 இவர்தோளில்சார்வதற்கு என்னதவஞ்செய்தானோ
 மன்னர்விசையாது மதிமகத்தைப்பார்த்திருந்தாள்
 அவ்வளவில்பார்த்திபன் ஆரணங்குமுனையவந்தார்
 இருளடைந்தசாலையிலே எழுந்துவந்தருளியனபோல்
 நடந்துவந்தாரருச்சினரும் நான்குவிசைகடிக
 தியிற்சிறந்ததொரு தேன்மொழியாளருகில்வந்தார்
 அல்லிப்பெருமாளி னருகாகவந்தநின்றார்
 பாண்டிப்பெருமாளும் பராமுகமாய்தானிருந்தாள்
 நாமியரைப்பார்த்து நகைக்கோமேயாமாலை
 மிசுவமிலேசாக விரியத்தைப்பேசினிவார்
 காரியமல்லவென்று கண்டாயலாயிருந்தாள்
 பாதச்சிலம்பழகை பார்த்துநகைத்திருந்தாள்
 காண்டாவனமெரித்த காளைவர்கண்சிலந்து
 கோபித்துண்சிவந்து கோபாலன்மைத்துணரும்
 கச்சப்பிறைதனிலே கைபோட்டான்காவலனும்
 பரிசைமேலகைபோட்டு பாக்குடருவினுனே
 கரணங்கள்போடுகிறான் கைலாசுப்பாடுகிறான்
 முன்கந்துபின்கந்தால் முனைவிரனபாயுகிறான்
 கண்டந்ததாதிமார் கடுகிப்பேயோட வற்றார்
 சூரியனைக்கண்ட பனிப்பால்வலகிறார்
 கண்டாளையலிபரும காற்றசைந்தாற்போல்குதித்து
 மச்சத்தைவிச்சளி வந்தொருக்காலபாயந்தாற்போல்
 வாளுநக்கேனெனமுசுல்லி வாழ்பாணநாட்டாளும்
 கைவாளைபிடிவகிகொண்டு கலுக்கென்றுநகைத்தாளே
 கண்டரோயாச்சியரே கட்டழகன்சேவகத்தை
 பார்த்தீரோஆச்சியரே பார்த்திபன்சவுரியத்தை
 இன்றையநிந்தேனா எழுவியசையன்சவுரியத்தை
 அன்றையநிந்தேனா அருச்சுனராண்மைகளை
 பாஞ்சாலன்பத்தலிலே பிறுமண்ப்போலேவந்து
 வில்லைவளைத்ததுவு முகிக்குந்தன்குந்தனும்
 முன்னேவாவொட்டாமல் வெட்பியிருந்ததுவும்
 எனக்காகவிலவளைத்து எந்தனைமாலையிட்டு
 தானுளமாட்டாமல் சவுரியராசதுரை
 ஐவருக்கும்பெண்ணுக்கி அமர்த்திவைத்தவன்மைகளை

அன்றேயறிந்தேனே ஆணழகன்சவுரியத்தை
 ஸ்ஹநகைத்தாளே இளங்கொடியாள் துரோபதையும்
 பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாளே துசொல்வாள்
 அதுவேயல்லாமல் ஆறுயிரம்பாண்டியர்முன்
 அன்றுமொரு ஆண்மையைப்போ லாணழகன்வடிவெடுத்து
 கையில்துடல்பிடித்து கண்டெட்டான் போலிருந்தார்
 அன்றேயறிந்தேனே அர்ச்சுனர்விரியத்தை
 ஸ்ஹநகைத்தாளே எலப்பசுங்கினியும்
 அப்போது அர்ச்சுனரும் ஆணழகரே துசொல்வார்
 அன்னமேதேனே அமுதேபசுங்கினியே
 இருவருமாய்நீங்க ளிந்தவனத்தில்வந்து
 என்னையழைத்தது ஏதுகருமமடி
 ஏதுக்குமாதேநீங்கள் இட்டுவரச்சொன்னீர்கள்
 வாவழைத்தகாரியத்தை வாய்திறந்துசொல்வமென்றார்
 அப்போது அல்லியவன் ஆரணங்குமே துசொல்வாள்
 உன்மச்சினியாள் வாழ்வைப் பறிக்கவென்று நினைக்கவில்லை
 சுபத்திரையாள் வாழ்வைப் பறிக்கவந்தாள் பாருயில்லை
 கோபங்களேன்காணுங் கொத்துப்போர்விரியரே
 தோறுவடிவழகி துரோபதையாளே துசொல்வாள்
 மச்சினியாள் வாழ்வைப் பறிக்கவந்தோம் வாழ்விசையா
 சுபத்திரையாள் வாழ்வைச் சுகம்பறிக்கவந்தோமோ
 அதைமகளேன்றுசொல்லி ஆதரித்தகன்னியரை
 மையல்கொண்டகன்னியரை வாழ்வொட்டோம் வாள்விசையா
 செப்பிடுங்காரியத்தை செய்வீரோமென துசொன்னால்
 கொற்றவனேநீரும் குருவானையிட்டாக்கால்
 அப்போது நாகுக ளுரைப்போங்காணருச்சுனரே
 இல்லாமலநாங்க ளுரைப்போங்காண ஆணழக
 ஸ்ஹநகைட்டுமவா ஏதுரைப்பாரருச்சுனரே
 தியிப்பிறந்தவளே தென்னாடன்பாவையரே
 அனலிப்பிறந்தவளே ஆரணங்கு துரோபதையே
 அல்லியிப்பிறந்தவளே அலலிமலர்நாயகியே
 வையைவளநாட்டாளே வாழ்வரசியல்லியரே
 அரிவையரேநீங்க ளருளியகாரியத்தை
 மீறிநடந்ததுண்டோ வேலபொருதுங்கண்ணாளே
 தருமர் திருவானை தம்பிமர்தன்னானை
 விமர் திருவானை விமலனூர்தன்னானை
 குந்தியமமாள்தன்னானை குருக்கள் திருவானை
 சங்கவதிதன்னானை சவாய்பாரதன்னானை
 தென்னாட்டிதன்னானை தியில்வந்தாள் தன்னானை

பெருமான் திருவாணை பிள்ளையுமறிவேனோ
பிறவாழ்நதரித்த பெண்பெருமாள்நாயகியும்
ஆணைபெரிதுகண்டர் அமையுமையுமென்றான்
ஆணை விட்டோர் தோஷமில்லை அருச்சுனரேகேளுமென்றான்
கொம்பிலிருந்து குதித்தகிளிபோலே

அன்னம்போல்வாய்திறந்து ஆரணங்குமேதுசொல்வாள்
எங்களை. டொத்த ஏந்திழையாள்பொற்பாவை
காவேரிநாடன் பயின்றெடுத்தகட்டழி
விளங்கியசீர்மாதவத்து மின்னிடையெல்லெல்லான்
அணியிழையாள்வாழா திருப்பதென்ன ஆணழகா
குடியில்பெண்வாழாதே கொற்றவரோயிருந்தாலும்
முந்தாணிபோட்டு முடங்கினாளானுலே
பழிப்பதல்லோதன்குடிக்கு பார்த்தார்பெருமாளே
அதையெண்ணிராக்களும்மை அழைத்தோங்காணுமகா
காண்டாவனமெரித்த காணையவரேதுசொல்வார்
என்னுலேவாழா திருந்தாளோ ஏந்திழையாள்
தன்னுலேவந்த வசமல்லோதையலர்க்கு
வாயாலேயல்லோ வாழ்விழந்தாள் மின்னிடையாள்
தோறுவடிவழி துரோபதையாளேதுசொல்வாள்
குடியாளசிறையிருந்தால் குற்றங்கள்வந்துவிடும்
மாதுசிறையிருக்க மன்னவனையாகாது
காண்டாவனமெரித்த காணையவர்கடாவார்
பொற்றொடியாள் கோயிலுக்கு போகாதநேரமுண்டோ
எப்போதான்போனாலும் ஈஸ்வரனாற்பூசையென்பாள்
மின்னொளிக்குவேண்டாத கணவனென்றவன்திவைத்தாள்
காரிழைக்குவேண்டாத கணவனென்றவன்திவைத்தாள்
வன்திவைத்தாள் கோயிலுக்கு உத்தமியேநான்போகேன்
மணமாலைசூட்டலையோ மண்டலங்கள் தானறிய
மதியாமலவன்திவைத்தாள் வையகங்கள்தானறிய
இதுவொருகாரியம்போல் என்னையிங்கேவரவழைத்து
ஆணையிடவைத்தது அரிவையரேகாரியமென்
என்றுமிகச்சீறி எழுந்திருந்தாரருச்சுனரும்
சிறியெறிபறந்து சிங்கக்குட்டிபோலெழுந்தான்
தோறுவடிவழி துரோபதையுந்தான்பார்த்து
விசயரைகையமர்த்தி மெல்லியவளேதுரைப்பாள்
ஆதிசுவனபூசையிலே அருச்சுனரேசென்றோ
சங்கரனாற்பூசையிலே போய்சென்றுதார்வேந்தர்

பூசைசெய்யும்வேளையிலே போயவளைவகந்தைசெய்து
 வாடிபென்றும்போடியென்றும் வம்புசொல்லியாய்முண்டோ
 அதனாலேயின்னிடைபும் ஆகாதவம்பென்னுள்
 மங்கைமாரெல்லவரு மானிகைக்குவந்தார்கள்
 தட்டிலேபாக்கும் தனிக்கையிலேவெற்றிலையும்
 அள்ளியளித்தேன்பான் ஆரணங்குபாவையற்கு
 விளங்கியசீர்மாதவத்து மின்ஞெளியுந்தீண்டேனென்றுள்
 வடிவழகுமேனியிலே மஞ்சளும்பூசாமல்
 அஞ்சனமுந்தீண்டாதே அலந்தாமரைக்கண்ணுள்
 பவளச்செவ்வாயில் பாக்குதறிக்காமல்
 சலவையுடுக்காமல் சந்தனங்கள்பூசாமல்
 மனதுகலங்கியே வந்திருந்தாள்சைபடுமுவே
 இது-ஆகாதுகாணும் அரசர்பெருமானே
 பழுதுகள்வந்திடமே பார்த்திபருசாவே
 எண்ண நக்கற்றும் எழுத்தறப்படித்தாலும்
 பெண்மதியாலல்லோ பிழைமோசமாசிறுது
 பெண்ணின்பிழைபை பொறுத்தவர்புண்ணியர்காண்
 பெண்சாதிசெய்தகுற்றம் பெரிதென்றபார்ப்பாரோ
 எங்களைப்பற்றி இளவீசையாபோய்வாரும்
 கூடியணந்து குறைதீர்த்துவாருமையா
 அவள்சிறையைத்தீர்த்து ஆணமுகாவாருமென்றுர்
 காண்டாவனமெரித்த காண்பவரேதுசொல்வார்
 உங்கரிடசொற்படிக்கு வுத்தமியேபாடுசென்றால்
 மாதரிடகோட்டையிலே வலியநான்போனாக்கால்
 இன்னமொருதிறம் வம்பென்னுலென்னசெய்வேன்
 ஆகாதவம்பென்னுல் ஆரணங்கேதுசெய்வேன்
 நான்போவதில்லையென்று நனைத்தவருங்குறிஞர்
 அல்லிப்பெருமாளும் ஆரணங்குமேதுசொல்வாள்
 கண்டறோ ஆச்சியரே கட்டமுனைதருக்கத்தை
 பார்த்திறோ ஆச்சியரே பார்த்திபன்தருக்கத்தை
 இன்றோயறிந்தேனோ எழில்வீசையன்தருக்கத்தை
 ஆறாயிரவர் அடிவணங்கும்வாசலிலே
 வையகத்துமன்னவர்கள் வந்தேறும்வாசலிலே
 தேசத்துமன்னவர்கள் சென்றேறும்வாசலிலே
 அரசுதைத்தோரணம் ஆர்க்குந்தலைவாசலிலே
 சீதேவிரின்று திறைகொள்ளும்வாசலிலே
 செம்பொன்னுமுத்தும் திருவுமாசிலையும்

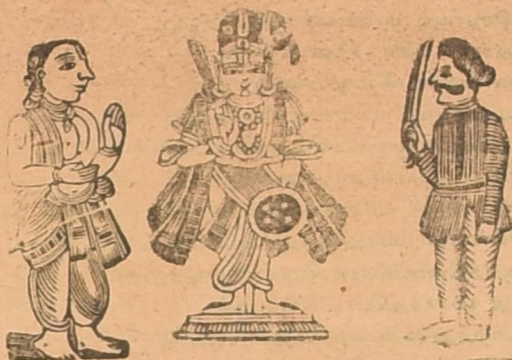
அப்பொன்னுமுத்தும் ஆர்க்குந்தலைவாசலிலே
காற்றடித்தால்மின்னும் காந்தாரிவாசலிலே
தந்தையுந்தாராவும் தன்னிற்பசுங்கினியும்
ஒக்கனினையோடு உத்தமியாள்வாசலிலே
ஆறுயிரக்காதம் அகலமுள்ளவாசலிலே
அலைகடங்குழுவையசத்து அரையர்கள்வந்திருக்க
எல்லையுள்ளராசர்கள் இளவரையர்வந்திருக்க
முத்தின்முடிதரித்த மூமன்னர்வந்திருக்க
வச்சிரமுடிதரித்த மகாமன்னர்வந்திருக்க
மாணிக்கமுடிதரித்த மகாராசர்வந்திருக்க
ஐந்துறுகோடி அரசமன்னர்வந்திருக்க
எழுந்துகோடி இளவரையர்வந்திருக்க
எள்ளுபோட்டால்எள்ளுவிழா இளவரையர்வந்திருக்க
அப்பெரியமண்டபத்தில் ஆறுயிரவர்முன்னே
வெட்சக்களில்லாமல் வேந்தர்பெருமானும்
அன்றுமொருஆண்டியைப்போல அதிபரதேசியைப்போல்
பரமசிவன்போலே பார்த்தகன்வடிவெடுத்து
கையில்கடல்பிடித்து கண்டெட்டோர்போலிருந்தார்
எனக்குமயல்கொடுத்து என்னுட்டங்கண்டிருந்தார்
அன்றேயறிந்தேனே அருச்சுனரண்மைகளை
ஏன்றுபரியாசம் இயலுடனேநாணுரைத்து
வாருங்காணருச்சுனரே வாள்விசையராசாவே
வையத்ததில்வாழுகிற மாதர்குறத்திப்போலே
குறவேஷம்போடுகிறோம் கொம்பணியாள்விடுசென்று
வலிய அவளழைப்பாள் மாதர்குறங்குயிலும்
கட்டழிமின்னிடைக்கு கைபார்த்தகுறியுரைத்து
கடிக்சுலத்துவாரும் கொம்பணியாள்மின்னொளியை
வணங்கியந்தமின்னொளியும் மாதுசுலத்திருப்பாள்
கட்டழிமின்னொளியின் காதலைத்தீர்த்தருள்வீர்
என்னுணைவாள்விசையா எனக்காகநத்திரிவர்
போய்வாருமென்றுளே பொற்கொடியாள்மங்கையரும்
காண்டாவனமெரித்த காணையருந்தான்கேட்டு
அவளாணைபெரிதென்று ஆனந்தவாழ்நார்பன்
நீசொன்னபடியேனான் நேரிழையேபோகிறேனான்
ஆணைகிடுமென்று அவையர்பெருமானும்

விட்டேன்காணையென்றான் மெல்லியருமப்போது
என்றதுகேட்டு இசைந்தாரேவாள்விசையன்
சந்தோஷப்பட்டாரோ தாமந்தவாழ்மாப்பன்
அல்லியர்க்கும் துரோபதைக்கும் ஆரணங்கு இருவரிலே
நடுவாகவந்தமர்ந்தார் ஞாயிறுதித்தாற்போல்
குன்றின்மேற்சந்திரன் குதித்தெழுந்தபாவனைபோல்
இருளடைத்தசாலையிலே எரிக்குந்திரவன்போல்
இருவர்நடுவாக இளவிசையன்வந்தமர்ந்தார்
அப்போதுதாதிமார் ஆரணங்குமோடிவந்தார்
நாற்காலிபோட்டார்கள் நல்லமணையுமிட்டார்
முக்காலிபோட்டார்கள் முன்னேமணையுமிட்டார்
வட்டமணைமேலே வந்தமர்ந்தாரருச்சுனரும்
அருச்சுனர்க்குபின்னாலே அல்லியரும்வந்தமர்ந்தார்
முறுக்குந்தோளழகும் முதுகில்மச்சரேகைகளும்
மீசைமுறுக்கழகும் விழிகல்லபார்வைகளும்
சச்சுசுட்டுமுளமருங்கும் சுத்திசுறுக்கழகும்
இடையழகுநடையழகு இசைந்தவடிவழகும்
கந்தலழகுதளும் கொண்டைசுகதாசளும்
கண்டுமயங்கினான் கட்டழகிமூர்ச்சையானான்
கண்டார்கள்தோழியார் கடுகிப்பயந்தெழுந்து
வெண்சாமரைகொண்டு விசினுரல்விபரும்
விசக்கனெதெளிந்தாள் மெல்லியிளங்கொடியாள்
தோறுவடிவழகி துரோபதையுமேதுசொல்வாள்
இராசாத்தியாபிருந்து நாயகியேபெண்மயிலே
வைபகத்தைபாண்டிருந்த வாழ்வரசிராசாத்தி
சண்டுமயங்குவரோ கட்டழகன்ராசாவை
பார்த்துமயங்குவரோ பார்த்திபராசாவை
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அல்லீமனமகிழ்ந்து
அருச்சுனனார்கந்தலை மயிழ்க்தாள்செகத்தாடை
ஆனலைழகுமன்னன் அருச்சுனனுமேதுசொல்வார்
காண்டாவனமெரித்த காளையவர்குறுவார்
சோர்த்தவிழந்திரோ சுந்தரப்பூழடியே
மதுரைவளநாட்டாள் மச்சினியேசோர்ந்திரோ
இராச்சியத்தைபாளுகிற இராசாக்கல்சோர்வாரோ
நல்லகுடம்பூண்ட ராசாத்திசோர்வாரோ
திக்காசையாண்டவர்கள் சீர்மயிலேசோர்வாரோ

ஆறுபிரவர்கள் அணிதிரளம்பாண்டியர்கள்
 பொன்னின்மலைநாடாளும் பேரொழுதிபண்ணருக்கு
 தலைபிரக்கங்கொண்டிவந்து தார்குழலேவந்திரோ
 வடிவில்லாவம்சத்தில் வடிவுவைத்திர்நாயகரோ
 இப்படிபரியாச மிய லுடனேதானுரைத்தார்
 குங்குமத்திண்டோளன் குலங்கநகைத்தார்காண்
 தோராவடிவழி துரோபகையமேதுசொல்வாள்
 ஆர்காணுமருச்சனரோ அதிசயமாபெண்ணுதே
 தானேயழகென்று நலமுடனேபார்த்திரோ
 சோர்ந்துவிழுங்காளென்று சொல்லுகிறாருச்சனரோ
 கொத்தார்குழலியவள் கொலுவிருக்குங்கண்களுக்கு
 துக்கங்கனில்லாதே தன்னுங்கருங்குழலும்
 துய்யக்கருங்குழலாள் துங்கிவிழுந்தாள்காண்
 ஆகடியம்பேசுகின்றிர் ஆணமுநருச்சனரோ
 ஆஆஆவென்று அலைந்துயலைத்துகிறீர்
 உம்முடையதோல்வாயை யுள்ளடக்குமர்ச்சனரோ
 பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள் தான்பார்த்து
 காணீதனைகுறத்திபாக காகைச்சமைக்கவேண்டும்
 ஏழல்லோதாரனே இத்திரனாப்புத்திரனே
 கொற்றவரைமாதகன்னி குறக்கோலமர்த்தகவென்று
 மயிரமிழ்த்துப்பின்போட்டு வாரிமுடிக்கலுற்றார்
 ஏத்தபஞ்சள்கின்று உறுமெத்தபூங்குழலே
 வண்டுமுதுகோடுபோலே மயிரைநிறமாக்கி
 விட்டுவிரித்தாற்போலே விடுதும்பைபூத்தாற்போல்
 வந்தவிழுந்தது மன்னவனாந்தோஷபங்கள்
 எல்லாத்தலைமயிரும் ஒருசாணிறுசாணு
 எல்லாத்தலைமயிரும் ஒருமுழமிருமுழம்
 அர்ச்சனனாகூந்தலது அறுபத்துமூன்றுமுழம்
 வந்தவிழுந்தது வண்ண லுடகேஷபங்கள்
 காவேரிவந்துக் கரைகோர்த்தநின்றாற்போல்
 நழுவுக்கடங்காத தணிதொண்டகேஷபங்கள்
 சிறிவருத்தாளே சிளிபவளச்செவ்வாயால்
 முடியைவருத்தாளே முதுகெங்குந்தோன்றாதே
 கைகளசைந்தாலே காண்டிபந்தோள்சேர்ந்தான்
 சிற்றிடைபாள்மாத சிறுயிரல்லோருமென்று
 மற்றாரசைந்தாளே மயிராற்றவொண்ணாதே
 மாகந்த அல்லியர்க்கு மதிமுகத்தில்வேர்வைபிட
 கண்டார்கள் தாநிமார் கடிக்கியேவோடிவந்து
 வெண்சாமரையெடுத்து வீசுகிறுள்ளல்லியார்க்கு

தாமக்கருங்குழல்மார் தாதியர்களே துசொல்வார்
அருச்சுனனார்குந்தலை யலங்காரஞ்செய்வதற்கு
அகத்தினதுள்ளாக அடியார்களாகாதோ
எங்களாலாகாதோ என்றுசிலரோடிவந்தார்
பாணடியேனடியேன் என்றுபலரோடிவந்தார்
காண்டாவனமெரித்த காணையவர்கூறுவார்
வண்டார்குழலாள் மலர்க்கரங்களோடு தென்று
உண்டானதாதிமார் றடியிங்கேவரலாமோ
இவள்-ஏழுபிராயத்தில் எதிர்த்துவந்தநீன்முகனை
வாளெடுத்துவேளெடுத்து வளைசக்கரந்தானெடுத்து
கத்தியெடுத்து கனத்தவில்லுக்கைபிடித்து
சட்டியெடுத்து கரிபாணந்தானெடுத்து
அப்பெரியசேனைகளும் ஆனைகுதிரைகளும்
வந்தெதிர்த்தராசாக்கள் மந்திரிகளுள்ளவரை
கண்டந்துண்டமாகக் கண்டித்தான்பாணத்தினால்
நீன்முகனைமீர்ப்பிடித்து நேரிழையாளப்போது
தன்னுடையகேரின்சீமே நீன்முகனையிடினானே
இத்தனைசேனைகளை ஏதாய்ஜெயித்தாள்காண்
மயிர்முடிக்கனோருதே மாதரிடகைத்தலங்கள்
பச்சைபசப்போ பசப்புநீர்பைங்கிளியே
மற்றொருவர்வந்து மயிர்வருக்கலாகாது
சிற்றிடையாள்விட்டுக்கு தேன்மொழியேபோகேன்
அல்லியேயுன்னுனை அனலில்வந்தாள் தன்னுனை
என்றதுகேட்டு ஏதுசொல்வாள் துரோபதையும்
வினா வார்த்தைகளை வேண்டாங்காண்வாள் விசையா
எங்களுக்காகவே இத்தனையுஞ்செய்கிறது
எங்கலிடகாரியத்தை நிறைவேற்றப்போகிறீரே
நீரோசுகப்பயிர் நேரிழையாள்வீடுசென்றால்
பர்ராளமைத்தன் பாக்கியந்தான்பெறுவீர்
தருமத்தைதானினைந்தோம் காமந்தவாழ்மார்பா
மற்றொருவர்வந்து மயிராற்றக்கூடாதோ
பின்னொருவர்வாசலுக்குப் போகிறவால்லவே
மற்றொரு மங்கையர்கள் வந்தனுக்கக்கூடாதோ
நானேநனென்று நடந்தீர்குறியாக
ஆணழகாவஞ்சலுக்கு ஆகாதோ மற்றொருவர்
நானேவருகிறேன் நல்விசையாவந்தனுக்கு

அருச்சுனரை குறவேஷந்தரித்து அலங்கரித்தது.

என்றந்தமாதரும் இளவியையன்மயிராற்றி
 ஒவ்வொருமயிருக்கு ஒவ்வொருபொன்னிதழும்
 ஒவ்வொருமயிருக்கு ஒவ்வொருபூச்சிதழும்
 பொன்னிதழும்பூச்சிதழும் பூட்டியலங்கரித்து
 வாரிமுடித்தாளே யாள்சவுரியுள்ளேவைத்தாள்
 மல்லிகைத்தாழை மணமுள்ளசெண்பகமும்
 இநுவாட்சிமல்லிகையும் உலாக்குமதிசெண்பகமும்
 கொன்றைகுடமல்லிகையும் கொத்தலரிமந்தாரை
 வைத்துமுடித்தாளே மயிருக்கழகாக
 ருச்சுனருங்கட்டியே குப்பிபலங்கரித்தாள்
 செம்பொன்சரட்டாலே சேர்த்துத்திருமணியும்
 கொங்குமதயானை நெருங்கக்குழல்முடித்து
 மங்கையரைப்போலாகச் சொருகினுளமன்னனுக்கு
 மாதரைப்போலாக மங்கைநல்லனதான்முடித்தாள்
 விரிக்கக்களை வாங்கியவர்காதிலிட்டு
 காதுக்குப்பொன்னோலை கட்டழகிசாத்தினாள்
 கொத்தளிலைபிட்டாள் கொப்பியிட்டாளவாளிபிட்டால்
 பக்கப்புகழுகளும் பச்சைக்கல்லுமுறுகுமிட்டாள்
 முத்தணிந்தமார்பில் முத்தரவிக்கைபோட்டாள்
 நாய்க்காரைப்பொன்னோலை கடுக்கமுத்திச்சாத்தினாள்
 ஒற்றைச்சரடுகளாம் ஒருபுறமாம்பொற்சரிகை
 இரட்டைச்சரடுகளாம் இரத்தினபொன்தாலி
 முத்துமணித்தாழ்வடமு மார்பிறைந்ததாழ்வடமும்
 வட்டப்பதக்கமும் மார்பிறைந்ததாழ்வடமும்
 முன்றும்பிறைபோலே முத்துகண்டிதாழ்வடமும்

ஐந்தாம்பிறைபோலே அழகானதாழ்வடமும்
சந்திரகாரஞ்சரப்பீளியும் நரிக்காளேனினையருக்கு
மூக்குத்திரிந்தாக்கு முன்கையில்முதாரிகளும்
பத்துவிரலுக்குப் பதிந்தகணையாழிகளும்
காலாழிகலலையும் விராழிபில்லனையும்
பாலாடையுள்ளும்பி பட்டாடைமேல்சாத்தி
மூத்துசுருக்கிவிட்டு முந்தாணிதொங்கவிட்டு
அக்குமணிவகாக்குமணி அழகானபவமுமணி
பச்சைமணிபாலமணி பாந்தாய்கழுத்திலிட்டு
வைபகத்தில்வாழுகிற மாதுகுறத்தியைப்போல்
சிங்காரக்குறத்தியைப்போல் சிராகச்சோடித்தாள்
நாமந்தரித்த நற்சாந்துபொட்டுமிட்டாள்
தாதிபையழைத்து தையலருமேதுசொல்வாள்
குறக்கடைகொண்டுவர கொம்பினையேதன்மொழியே
அப்போதுதாதிபரும் ஆரணங்குதானெழுந்து
முத்துபச்சையாலே முழுவயிரந்தன்னாலே
மாணிக்கக்குறக்கடை மாதர்கள்சொப்பனிட்டு
குற்றவகனிலலாதே குறக்கடைசொப்பனிட்டு
குறக்கடைதன்னிலே குள்ளநரிக்கொம்புவைத்தார்
எண்ணெருடுகையொன்று இயலுடனேவைத்தார்கள்
குழங்கைகள் விளையாட இலிசிபிப்பைவைத்தார்கள்
கத்திகளுக்காகவே கூடையிலிருந்துவைத்தார்
நரைபோயினமைவர நல்லிருந்துவைத்தார்
வேசிக்குமறுத்துகள் விதமுடனேவைத்தார்கள்
குமாரருக்கேற்ற மருத்துவைத்தார்கூடையிலே
உரிகையிறுதாம்புகுபிர உஞ்சல்கயிறுவைத்தார்
வக்காமணியும் மலைவேப்பங்கொட்டைகளும்
சித்துருண்டைவைத்தாள் சிறுநரியின்கொம்புவைத்தாள்
இந்திரரும்வானவரும் இசைந்ததொருகூடையிலே
சந்திரரும்சூரியரும் சந்தித்தகூடைபோலே
முவுலகந்தான்மறிக்கும் முத்துத்தினகூடைபோலே
செம்பாணகுறக்கடை தேன்மொழியாள்முன்னேவைத்தாள்
அல்லிப்பிபருமாளும் ஆரணங்கேதுசொல்வாள்
வாடிமலைக்குறத்தி மலையாளக்கட்டுவச்சி
விண்ணின் குறத்தி வீரானகட்டுவச்சி
என்னுகுறக்கூடை என்றுளையல்லியரும்
வாள்விசையனருச்சனரும் வாங்கிக்குறக்கூடைதன்னை
குறமாதபோலக் கூடையிடுக்கினார்
நாங்கிக்குறக்கூடை தன்மருங்கிலேயிடுக்கி

ஒற்றையிட்டகைத்தலத்தில் பொற்சிறம்புகோல்பிடித்து
வஞ்சியிடைதுவள மாதஸ்தனங்கு வங்க
கடுகிகடந்தாளே கட்டழிகட்டுவச்சி
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள் கூறுவாள்
ஆச்சி துரோபதையே அருச்சுணரைப்பாருமென்றான்
ஒங்குமோகலாமிது உத்தமியேசரமுகும்
கட்டழிகுமாதரை கண்ணிட்டிப்பாருமென்றான்
விசையனர்தன்னழகை மெல்லியருந்தான்பார்த்து
சரியயிளமுலைமேல் சன்னல்பின்னல்தாழ்வடமும்
கட்டழிகுன்கைதலத்தில் கரிவளையல்தன்னமுகும்
கடைக்கண்ணிலஞ்சனமும் கட்டழிகுநங்குமுகும்
அஞ்சனப்பொட்டுகளும் அழகானநாமங்களும்
வாள்விசையன்பெண்கோல மானதொருதன்மைகளும்
தென்னாடிவாவென்று திருமுதத்தைதான்பார்த்து
வளநாடிவாவென்று மதிமுதத்தைதான்பார்த்து
கன்றிற்றோகன்றிற்றோ காண்டபனர்ச்சுனர்க்கு
அல்லியர்க்குமர்ச்சுனற்கும் ஆலாத்திசுற்றுமென்றான்
தாமக்கருங்குழல்மா தாதியர்கள்தான்கேட்டு
ஆபிரம்பெண்களவர் ஆலாத்திகழுப்பெடுத்தார்
சீரானபொற்கலத்தில் செஞ்சோறும்வெண்ணோறும்
காட்டிச்சுழற்றியே கதிரோனமுன்னிட்டெறிந்தார்
திக்குச்சுழற்றியே திசைகாண்கும்விட்டெறிந்தார்
கற்பூரமுத்துதிரக் காராயிரெய்சேர்த்து
குத்துவிளக்குதனைக் கொழுந்துபடவேற்றினர்கள்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாளே துசொல்வாள்
இந்திரககட்டுவச்சி ஏற்றமுள்ளபூங்குமத்தி
மந்திரக்கட்டுவச்சி மலையாளப்பூங்குமத்தி
விண்ணைகட்கிவச்சி விருடையபூங்குமத்தி
எங்கள் குறக்கடை தருவீரிளவகொடியே
சிங்காதனத்தைவிட்டுத் திகழ்க்குதித்திறங்கி
அம்பொன்சிங்காதனத்தை ஆர்ககக்குதித்திறங்கி
குறக்கடைதான்பரித்துக் குலுங்ககைகைகைத்தார்
குறக்கடைதான்பரித்துக் கொம்பனைமாரே துசொல்வார்
வாருங்காணர்ச்சுனரே வார்த்தையொன்றுநீர்கேளும்
பரமசிவன்கையிலே பாசுபதம்பெற்றேனென்றீர்
ஆதிசிவனிடத்தில் அதிகவரம்பெற்றேனென்றீர்
நாய்களறிந்ததில்லை இராசாவே அந்நடக்கை
இப்போ-ஆதிசிவனோக்கி அடிபணிந்துவாள்விசையா

சிவனையடிபணிந்து குறக்கூடைவாங்குமென்றார்
அப்போதுவாளையிசையன் அருச்சுனனேதுசொல்வார்
அல்லியிற்பிறந்தவளே அரசாளும்நாயகியே
தியிற்பிறந்தவளே தென்னாடன்பாவையரே
நீங்கனிநுவரு மருளியகாரியத்தை
நான்-மீறிநடந்ததுண்டோ வேல்புருவங்கண்ணாளே
அப்படியேயாகுமென்று அருச்சுனரும்போய்நடந்தார்
கோலிப்புறமாகக் கொற்றவனுடவந்துநின்று
ஈஸ்வரனாகோலிண்டை எழில்விசையன்வந்துநின்று
ஆண்டவரைத்தானினைந்து அருச்சுனனேதுசொல்வான்
சிவனாரைத்தானினைந்து தேர்விசையனேதுரைப்பான்
அத்திமுதத்தோனே ஐங்கரனேவிக்கினரே
சத்தியருள்புத்திரனே சரிந்தவயிற்றோனே
ஆரணியும்வேணி அரனாந்திருமகனே
நீரணியுங்கங்கை நீளசடையோன்புத்திரனே
வேழமுகமுடைய விராயகரேஉன்சரணம்
கந்தாகடம்பா கதிர்வேலாநான்சரணம்
வள்ளிதெய்வானைபங்கா வடிவேலாநான்சரணம்
அம்புதனேசோதி அகிலாண்டநாயகியே
சாம்பசிவனாரே சங்கரனேநான்சரணம்
உம்பர்கள்போற்றும் உமையவளேநான்சரணம்
இலட்சுமிமனோகரனே நாயகனேநான்சரணம்
கொம்பனைமாதர்கள் குறக்கூடைதந்தார்கள்
கொடுத்தாப்போல்தானகொடுத்து கூடைபறித்தார்கள்
அம்புதமானதொரு அம்மன்குறக்கூடை
உற்பனமாயெனக்கு உகந்துடனேதருமென்றான்

அருச்சுனன் குறக்கூடை வாங்கின குறும்.

தினதெந்தினதினதெந்தின தினதெந்தினதினது
தென்னதினதெந்தின தினதெந்தினதினது.

மகாதேவராயனே மதிசூடுஞ்சிவனே
மலைமகனையொருபுறத்தில் வைத்தமகாதேவா
திசையெட்டுமாண்டவரே திக்கெங்குநீரே
திராதவினைதீர்க்கும் சிவனாரும்நீரே
ஆராமளவிடுமோ அரனாரேயும்மை

ஐயனெயென்பாதம் போற்றியென்றுதொழுதான்
 பூராயமாகவே குறக்கோலந்தனக்கு
 புகழானகுறக்கூடை தரவேனுமையா
 இத்திரனாலோகத்து ஊர்வசியான்கூடை
 இமைப்பவரும்முனிவர்தனும் நிறைந்திருக்குங்கூடை
 ஈஸ்வரரும்ஈஸ்வரியும் நிறைந்திருக்குங்கூடை
 இயலானநான்முதலும் இசைந்திருக்குங்கூடை
 இத்திரரும்வானவரும் நிறைந்திருக்குங்கூடை
 இடைதனக்கும்நடைதனக்கும் இசைந்திருக்குங்கூடை
 நினைத்தாற்போற்குறியுரைக்க நிச்சயமாக்கூடை
 நீலமயில்வாகனரே வள்ளியருளவேணும்
 குறித்தால்போக்குறியுரைக்க கூடவருளவேணும்
 குமாரருளாலெனக்குக் கூடைதரவேணும்
 அப்பர்மலைஆதிமலை பொன்மலையிற்குறத்தி
 அரணையுன்பொன்மலையில் அடியினைநான்சரணம்
 அன்றுமக்குகுறிகள்சொன்னேன் ஐயமில்லைகுறத்தி
 அரணையுந்திருவடிக்கீழ் அருச்சுனனநான்சரணம்
 திருவேங்கிடமாயனுக்குச் சிந்தையுள்ளகுறத்தி
 செங்கழுநீர்மலைபுணும் தெய்வல்லகுறத்தி
 சீரானவிசையனுக்கு கூடைதரவேணும்
 சிவசங்கராவென்றுசொல்லி தேர்விசையன்கொழுதான்
 பார்த்தனுக்குப்பாசுபதம் கொடுத்தாற்போலெனக்கு
 பரிதானகுறக்கூடை தரவேனுமையா
 விசையனார்முறையிடவே மீமலனர்தாமும்
 விருனகுறக்கூடை அருளினர்மீவே

வேறு.

பார்த்தன துறைக்கொடென்று பரமசிவன்தானனுப்ப
 கொண்டுவந்துகைக்கொடுத்தார் கொப்பெனவேனுநார்கள்
 சந்தோஷப்பட்டாளே தாமந்தவாழ்மார்பன்
 ஆனொழுகுமன்னன் அருச்சுனனரேதுசொல்வார்

குறம்.

அர்க்கராசிவமகாதேவா ஆண்டவனேசரணம்
 அற்புதனையுந்திருவடிக்கீழ் அருச்சுனனநான்சரணம்
 திரிபுரத்தைநகைத்தெரித்த சிவனையுந்தன்சரணம்
 திங்கள்நிறைதரிக்ககொரு கேவாயுதன்சரணம்
 மங்கையுடன் தங்கையுமாய் மதிசூழ்ச்சிவனே

மான் மழுவுந்தரித்ததொரு மகதேவாசரணம்
காமனைக்கண்ணிலரித்த கைலங்கிரிவாசா
கண்மூன்றுடையவரே கர்த்தனேநான்சரணம்
அர்ச்சனர்க்குபாசுபதம் தந்தாற்போலெனக்கு
அன்புவைத்துகுறக்கூடை இன்பமுடன் தந்தீர்
கூடைகளைநானிடுங்கித் குறிகள் மிகநினைக்க
குறித்தாப்போல்குறியோட சூமாராருளவேணும்
என்றவனுக்கூடகனை இடுக்கினுன் விசையன்
இயலான துரோபதையாள் அருகேவந்துநின்றாள்

வேறு.

தீயிற்பிறந்தவளே தென்னாடன்பாவையரே
அல்லிற்பிறந்தவளே அல்லிமலர்நாயகியே
கொடுத்தாப்போல்கூடைவந்து கூடைபறித்தீர்கள்
கூடையிதோவாங்கிவந்தேன் என்றானேகொற்றவரும்
அப்போது துரோபதையாள் அல்லியருமேதுசொல்வாள்
வாடிமலைக்குறத்தி மலையாளக்கட்டுவச்சி
இந்திரக்கட்டுவச்சி இயலானபூங்குறத்தி
மந்திரக்கட்டுவச்சி மலையாளப்பூங்குறத்தி
எங்கிருந்துவந்தாய் இளங்குறத்திகூறுமென்றார்
பின்னிடைக்குச்சொல்லி உரைக்குங்குறிகளென்று
எங்களுங்குச்சொல்லி உரைப்பாயிளங்குறத்தி
காண்டாபுரமெரித்த காளைமனமகிழ்ந்து
உங்களுக்குகுறியுரைத்தால் ஏதுதார்போகிறீர்கள்
மார்பிஸ்தரித்ததொரு மணிப்பதக்கந்தருவிரே
முத்துமணித்தாழ்வடத்தைத் தருவிரோமொய்குழலே
அப்படியேசெய்கிறோம் ஆனந்தவாழ்மார்பா
என்றதுகேட்டு ஏதுசொல்வானருச்சுனனும்
அங்கவள்காலை மடித்துப்புரங்கணிந்து
வண்ணக்குறக்கூடை வைத்துவொருபுறமாய்
பொற்புறப்பங்கோல்டித்துப் பூங்குறத்திவந்தார்கள்
பெண்ணங்குசேரவே பொற்கொடியாள்விற்பிறந்து
வாடைக்கிளிபோலே வண்ணமயில்போலே
தென்றற்கிளிபோலே திவிலம்பில்போலே
சற்றேறகைத்தவனும் சுலிவாயைத்தாந்திறந்து
கூறுவான்பார்த்தனவன் குறமாதரைப்போலே
ஏற்றகுறிதானுரைப்பான் இயலான அருச்சுனனார்

பெண்களுக்குக் குறிசொல்லுகிற குறும்.

(தின) எந்தனதுதிருநாடு தேட்சிறையோபெண்ணே

ஏற்றமுள்ளஇந்திரனு ராளுமெந்த நாடு

நாகத்திலேஆரியுரையும் எந்தனது நாடு

நான்மறைகளோதுவதும் எந்தனது நாடு

பொற்கவளைவளநாடு எந்தனது நாடு

பொங்குடல்திரைகுழும் எந்தனது நாடு

இந்திரனு லோகமும் எந்தனது நாடு

ஏற்றமுள்ளபாஞ்சால னாளுமெந்த நாடு

பச்சமலைபவழமலை எந்தனது நாடு

பாண்டியர்களாள்கிறது எந்தனது நாடு

கொச்சிமலைகுடகுமலை எங்களது நாடு

கொற்றவர்கள் ஆள்கிறது மெந்தனது நாடு

வெள்ளிமலைபொன்மலைகள் எந்தனது நாடு

விண்ணவர்களாள்கிறதும் எந்தனது நாடு

பாய்போட்டுமுத்தளக்கும் எந்தனது நாடு

நாண்டவர்களாள்கிறதும் எந்தனது நாடு

தோல்பேட்டுமுத்தளக்கும் எந்தனது நாடு

துரியோதானாள்கிறதும் எந்தனது நாடு

அலையடிந்தால்முத்தேநாதுங்கும் எந்தனது நாடு

ஆல்லியிட திருநாடும் எந்தனது நாடு

எட்டெழுத்தையுட்பொருளா யோதுமெந்த நாடு

ஏற்றமுள்ளநீவுகளும் எந்தனது நாடு

ஐந்தெழுத்தையுட்பொருளா யோதுமெந்த நாடு

ஆரியனே ஆயனுறையும் எந்தனது நாடு

திக்குநிலையங்கொண்டுவருங் எந்தனது நாடு

சிலையிசையன்பெயர்கொண்ட குறத்திநான்பெண்ணே

பஞ்சவர்களைவருடநாடுமெந்த நாடு

பார்த்தனதுபெயர்கொண்ட குறத்திநான்பெண்ணே

வேறு.

தோராவடிவழி துரோபதைபாளேதுசொல்வாள்

வாடிமலைக்குறத்தி மலையாளக்கட்டுவச்சி

விண்ணின்குறத்தியரே வீறுடையகட்டுவச்சி

நாட்டுவளப்பெல்லாம் நன்றாயுரைத்தாயே

சீமைவளப்பமெல்லாம் சீராயுரைத்தாயே
உன்பெயரும் ஊர்பெயரும் உச்சிதமாய்க் கொன்றுதடி
தெய்வகுறத்திரி செளிவானகட்டுவச்சி
எந்தனதுகைபார்த்து இன்பக்குறியுரையும்
கண்டதகண்டாற்போல் கட்டுவச்சிகூறமென்றாள்
வண்ணஞ்ஞறத்தியவள் வாய்திறந்தேததசொல்வாள்

துரோபதைக்குக் குறிசொல்லுகிறது.

தின-வட்டமசிறுநகத்தாளே தியில்வந்தபெண்ணே
வலக்காரத்தைகரீகேட்டால் நான்குறிகள்சொல்வேன்
எழில்விசையந்தேவியரே பாஞ்சாலன்பெண்ணே
இடர்காத்தைநீட்டாய் இசைந்தகுறியெல்ல
செங்கமலக்கைத்தலத்தைத் தீண்டியேநான்பிடித்தால்
திருவணியே அகனலே குடிப்பழுதுமுண்டோ
மங்கையர்க்கும் மங்கையர்கள் கைகள் தனைப் பிடித்தால்
வாழ்பாஞ்சாலன்மகனாரே குடிப்பழுதுமுண்டோ
பங்கயஞ்சீர்கைத்தலத்தைப் பார்த்தனுமேபிடித்து
பாவையுடமுசம்நோக்கிப் பல்காறுஞ்சிரித்தான்
கட்டழிகைத்தலத்தைத் கண்ணிலொத்திக்கொண்டாள்
கண்மலரோபெண்மலரோ கைத்தலங்களென்பான்
சங்குசெநிகைநலது உன்குலமுநலது
ஸ்தனத்திலிருமுநலது தலமுந்தமிழகவாழ்வாய்
அருச்சுணரைமாலையிட அருந்தணலிலுதித்தாய்
அழகுடைபாஞ்சாலன் உணவளர்த்தான்பெண்ணே
பார்த்தனைத்தான்மாலையிட பக்கையில்வளர்த்தாய்
பவமுடன்வளர்த்த நாளையிலேபெண்ணே
அருச்சுணனோடைந்துபேராம் அரசாண்டதுரைகள்
அரக்குமாமானிகையில் அவரரிந்தாரொன்று
வில்வனைத்தேபேர்களுக்கு மெல்லியகரக்கொடுக்க
விரமரகுதிவந்து விருதுபறையறைத்தான்
அவ்வார்த்தையிலுலரிந்து அருச்சுணன்சொல்லும்
அன்றுமொருபாப்பான்போல் அந்தசபையில்வந்தான்
இராசா இராசாக்கள் நூணிகையையெய்த
நலமுடனேவில்வனைத் தலைபணந்தான்பெண்ணே
எட்டாருவில்வனைத்து எழில்விசையந்தனைக்கு
இணையிரியதேவியரம் தீயிருந்தாய்பெண்ணே
மங்கியியம்விசையனார் தரித்தநாண்முதலாய்
மன்னவர்களைவருக்கும் தேவியருமாகும்

தருமர்பெருந்தேவியென்று தனிமலைகுடும்ப
தன்சொல்லேமேலாக இருந்திருந்தாய்பெண்ணே
ஒருவருடம்ஜராண்டு உண்ப்பிரியானவியையன்
உண்மையடியென்குறிகள் தன்மைபடிபெண்ணே
தயவுள்ளபெண்ணரசே சகலகுணரதியே
சம்பத்துமென்னுளும் தவறாமல்வாழ்வாய்
என்றவளைத்தான்பார்த்து இணைவிழியால்மிரட்டி
இளங்குறத்தினைப்போலே இடைதுவளகதைத்தாள்
வேறு.

வாடிமலைக்குறத்தி மலையாளக்கட்டுவச்சி
தெய்வக்குறத்திகண்டாய் தெளிவானகட்டுவச்சி
பார்த்ததுபார்த்தாய்போல் பட்சமாய்நீயுரைத்தாய்
கண்டதுகண்டாற்போல் கட்டுவச்சிகுறியிட்டாய்
உண்ணப்போல்கட்டுவச்சி உலகத்தில்கானறியேன்
என்றவைகையல்லியற்கு யேற்றகுறியென்கூலுமென்றான்
பரிசுலத்திற்கேறிமொன் பாலுமிகுபிரிப்பாள்
மதுரைவளநாட்டியற்கு வகைபுரிவாய்மலைக்கறத்தி
அழகிபயமாது அல்லியரைத்தான்பார்த்து
காண்டாவனமெரித்த கானையவர்கூறலுற்றார்

அல்லிக்கு குறியென்கூற வந்தம்.

தின-ஆறுயிரம்பாண்டியர்கள் அறிபதவஞ்செய்ய
அன்றளர்த்ததாமரையில் வந்துதித்ததிருவே
ஆண்மலையப்பெண்மலைய அரியதவஞ்செய்ய
ஆணழியப்பெண்பிறந்து அவர்கள்னைதிர்த்தாய்
சிறந்தகுலபாண்டியாக்குச் செங்கோலுஞ்செலுத்தி
தென்னாட்டைதிருமையு னுளவந்தாய்பெண்ணே
ஏழாம்பிராயத்தினே இளவயதாய்நீயும்
எதிர்த்துவந்தநீயை முகனை தலையறத்துப்போட்டாய்
தேர்வண்டிக்கானிலே நீனமுக்கினையிரடி
செங்கோலரசாண்டாய் திறமையுள்ளபெண்ணே
மதிப்புடனேதென்மதுரை வளநாட்டையாள
வாழ்வியைசுயனுன்னழகைக் கண்டேமட லூர்ந்தான்
மற்றொருவன் தன் திறமோ எழுதிமடலூர்
அச்சுதனாகிருபையினால் விசையரும்தாமும்
அல்லியரேஎழுதிமட லூர்ந்துமணஞ்செய்தான்
சொக்கரிடகிருபையினால் செங்கோலுஞ்செலுத்தி

திரமையுடனிராச்சியத்தை யாளுகெறும்பெண்ணே
பரிவுடனேபாண்டியர்கன் பரின்றெடுத்ததிருவே
பார்த்தனுக்குமயிலினையே பண்புளரதியே
உன்னழகையொருவரா லெழுதவல்லாருண்டோ
ஒருவருடம் உன்மனையில் உண்பியிரான்விசையன்
அடியளந்தமைத்துன்னு ரானபடியாலே
அதிசயமாயுன்வடிவை எழுதிகளைத்தீர்த்தான்
கும்பமுலைஸ்தனத்தாளே கோககையாளே
குவலயத்தோர்கொண்டாடும் குஞ்சரமேபெண்ணே
அமிர்தமென்னுங்குணத்தாளே அன்னநடையாளே
அரசமுடிதானணிந்த அமுர்தபகவ்வினியே
கொங்கைரெண்மிந்தான் தருமப செங்கரத்தாஸ்பிடித்து
சேர்ந்தணையவிசையனிப்போ வருவானடிபெண்ணே
என்னுறிகளொருநாளும் பொய்யாதுபெண்ணே
எழில்விசையனொருநாளு முனைபிரியான்மயிலே
கொம்பினையேயென்னுறிகள் பொய்யலநு என்று
கொங்கியம்மையாணையென்று கூடையின்மேலடித்தான்
இக்குறிகள் பொய்யாமோ வல்லியரேயென்று
என்னுணை உன்னுணை என்றவனுஞ்சிந்தான்

வேறு.

நீலக்கருங்குழலி நிகரில்லாப்பெண்பெருமாள்
தோராவடிவழி துரோபதையுமேதுசொல்வான்
வாழ்மலைக்குறத்தி மலையாளக்கட்டுவச்சி
தெய்வக்குறத்தி தெளிவானகட்டுவச்சி
நீசொன்னகுறியிலே ஒன்றுப்பழுதுமிக்கி
கண்டதுகண்டாற்போல் கட்டுவச்சிசொல்லிவிட்டாய்
பார்த்ததுபார்த்தாற்போல் பட்சமாய்நீயுணாத்தாய்
உண்ணப்போல்கட்டுவச்சி உலகத்திலநாநறியேன்
எங்களுக்குச்சொன்ன திசைந்தகுறிகளைப்போல்
எங்களுதுபுத்திரர்க் கிசைந்தகுறிகொல்லுமென்றான்
மைந்தன்மேல்பாடுமென்றான் மாலைக்குறத்தியரை
பிள்ளைகள்மேல்பாடுமென்றான் பூங்குறத்திராயகமே

மைந்தர்மேல் பாடுகிற குறம்.

தின-வைபைபெரும்பாண்டியர்கள் வசந்தபெருந்தவத்தால்
வாடாததாமரையில் வந்துதித்ததிருவே
பொய்யாதவில்மாரி சொரியவல்லாற்புதல்வன்

பேர்விசையன்பயின்றெடுத்த புதல்வனுந்தன்பிள்ளை
 துதிமுக்கணையான்வாண்டி உத்தனிடபுதல்வன்
 திக்குசெயங்கொள்வாண்டி தேர்விசையன்புதல்வன்
 ஜெயவீரபாண்டியர்கள் தம்முடையபோன்
 பொன்னின்மலைநாடாளுந் பேரவிரமுதிமருகன்
 பெருமையுள்ளபஞ்சவற்கு புத்திரனுமவனே
 பேர்பெரியபுகழான புணர்நிரஞர்பெண்ணே
 என்மறவதைத்தான்பார்த்து யிணைவிழியால்மிரட்டி
 அல்லியரைக்கொண்டாடி யாடியேதான்பார்த்து
 சிற்றிடையேசெந்தணலில் வந்துதித்ததிருவே
 ஜெகமேழுமாள்வார்கள் உத்தனிடபுதல்வர்
 அழகுடையபாஞ்சால வைவர்களுதுபேரர்
 அன்னமேவுன்கலியைத் தீர்க்கவந்தபுதல்வர்
 பாடியந்தீதுணங்கணைநான் பாஞ்சாலன்மகனே
 பட்டாடைநீதருவாய் பகைமணிபுத்தருவாய்
 பாஞ்சாலன்மகனேநீ பைங்கொடியேசிதாய்
 பந்துல்தனமேலிருக்கும் பதக்கமுநீதருவாய்
 சிற்றுடைநீதருவாய் சிதமணிதள்தருவாய்
 செந்தணலில்வந்துதித்த சேயிழைநல்லாளே
 என்மறவதைத்தான்பார்த்து யிணைவிழியால்மிரட்டி
 இளங்குறத்தினைப்போல யிடைதுவளநடந்தாள்

வேறு.

தோறுவடிவழி துரோபதையுங்கடவாள்
 அமையுமமையும் ஆணழகிசொன்னகுறி
 உன்பொருட்டினாலே பிழைப்பாண்டியுன்கணவன்
 குங்குமத்திண்டோன் குலங்கககைகைத்து
 போதையுட்போதாச்ச மிழமுதிதன்முல்போகுதுகான்
 மின்னிடையான்வாசலுக்கு விசையரேபேங்காணும்
 அடியார்கள்சாயநல்ல வருச்சனரேதுசொல்வார்
 நீங்கள்-அன்னமுந்தாராவும் அழகுமல்லரேலிருக்க
 உங்கள்-இருவரையும்விட்டு பிரியமனம்வருமோ
 உங்களைப்பார்க்கிலு மதிசயமோமின்னிடையாள்
 எப்படிபோவேன்கா விளங்கொடியேஉன்னைவிட்டு
 போவென்றசொல்லி பொற்கைப்பிரம்பெடுத்து
 பொற்கைபிரம்பெடுத்து போர்விசையன்றையடித்தான்

துடிபட்டருச்சனனும் ஆலித்தெழுந்திருந்து
 சிவமுறுவலும் ஈன்பன் தேவிமுகம்நோக்கி
 சிறியடித்திரே தியில்வந்தென்னமுதே
 சிறியடித்திரே தெய்வகுலநாயகரே
 சிறியடித்திரே சிங்கவரிப்புலியே
 ஆதிற்றோகோபம் என்றான்சிலைவிசையன்
 தேறிற்றோகோபம் என்றான்சிலைவிசையன்
 தோறுவடிவழி துரோபதையுங்கூறுவாள்
 எய்யுமதனம்போல மெய்பாகவாள்விசையா
 மைக்கலந்தகண்ணிலே மயக்காதேவாள்விசையா
 எங்கன்கவையைநீர் உத்தரிக்கப்போகிறிரோ
 ஆர்க்காகப்போகிறீர் ஆரணங்குவாசலுக்கு
 எனக்காகப்போகிறிரோ இந்திராணுப்புத்திரனே
 நீரோசுகப்படுவீர் நேரிழைபாள்வாழ்ந்திரீவாள்
 நீர்-மதப்பட்டயாணையப்போல் நின்னுமயங்காதே
 அக்கமாரேதேட்டிரோ ஆரணங்குமுறத்தியவள்
 முத்தசுகரிகர்பல்லும் முக்கணிந்தசெவ்வாயும்
 ஒற்றையிடைமருங்கும் ஒவ்வியஞ்சிர்பட்டுடையும்
 பொற்கொடியாள்பொழுகும் பொற்பிரப்பங்கோலமுகும்
 பார்த்தாற்குறத்தியரைப் பங்கயஞ்சீர்கண்ணை
 மன்னவனார்சின்தையது மயங்கிறதைக்கண்டிரோ
 வாழ்விசையன்சின்தையது மயங்கிறதைக்கண்டிரோ
 வான்விசையராசாவை வாருமென்றுதானழித்து
 மற்றொருவர்வாசலுக்கே போகாதேமன்னவனே
 பின்னொருவர்வாசலுக்கு போகாதேசுந்தரனே
 சித்தாயன்மங்கையந்த சிறிக்குமனைபோகாதே
 மின்னிடையாள்வாசலுக்கு விசையரேபோலிருந்து
 ஓராசனத்திற்கு வடனுதரீயிருந்து
 முத்தானமின்னிடைக்கு முன்றுதிங்களானபின்பு
 பூந்மந்தமென்றுசொல்லி வாருங்காண்டேர்விசையா
 கலியாணமென்றுசொல்லி காவலனேவாரும்
 என்றதுகேட்டுமவ ரேதுசொல்வாரருச்சனரும்
 துனலிற்பிறந்தவளே அரசாளும்நாயகியே
 நீங்களிருவரும் அணிந்திருந்தபொற்பதக்கம்
 கூடப்பிறந்ததொரு பதக்கம்உகாடுத்திரானால்

என்றததான்கேட்டு யேதுசொல்வான் துரோபதையும்
கொடுத்தானேயல்லாது கொற்றவனேபோகிறோ
என்று-கழட்டிக்கொடுத்தாளே கட்டி முகிபொற்பதக்கம்
அவள்பிறந்தபோதே கொம்பினியாள்பொற்பதக்கம்
கூடப்பிறந்ததே கொம்பினியாள்பொற்பதக்கம்
கழட்டிக்கொடுத்தாளே கட்டி முகிபொற்பதக்கம்
மின்னொளியாள்வாசலுக்கு விசையரேபோங்காணும்
மற்றொருவர்வாசலிலே மன்னவனேசென்றிரானால்
மின்னொருவர்வாசலிலே மன்னவரேசென்றிரானால்
வேட்டையிலேகண்டாலே கண்குத்திபோட்டிடுவேன்
காட்டிலேகண்டாலே கண்குத்திபோட்டிடுவேன்
என்சமர்த்தும்சேவகமும் எல்லாந்தெரியுமே
போய்வாவிசையாவென்று பொற்கொடியுங்குறிவிட்டாள்

குறத்தி தனித்துப்போகிறது.

மானிக்கப்பொற்பதக்கம் வாங்கிகழுத்திலீட்டு
மாதர்குறத்திவைப்போல் வாள்விசையன் தானடந்தான்
தாங்கிக்குறக்கூடை தன்னிடுப்பில்வைத்ததும்
முழங்கையால்தானிடுக்கி முக்குமேல்கையைவைத்து
அசைந்துடந்தாள்கான் ஆரணங்குறத்தியும்
பொற்பிரப்பங்கோல்பிடித்த போய்பிடித்தாள்கட்டுவச்சி
கண்டவர்கள் சேர்ந்துவிழக் கட்டுவச்சிதானடந்தான்
வாசலும்வாசலது படியேழுந்தான்கடந்து
தெத்துகடந்தாளே தெருவிதிபோகலுற்றாள்
அன்னடைதுரோபதையும் அரசாளும்காயகியும்
அருச்சுனன்போனபின்பு அலங்காரநாயகியும்
காதியிருவர்களைக் கையல்மார்தானழைத்து
அருச்சுனனுர்பின்னாலே ஆரணங்கேபோங்களடி
அவர்-எங்கெங்கேபோனாலும் எத்திசையிற்சென்றாலும்
எவ்வாசல்போய்துழைவார் என்றறிந்தவாங்களடி
மின்னிடையாள்வாசலுக்கு விசையனார்போனபின்பு
அருச்சுனனையநியாமல் அறிந்தவாதாதியென்றாள்
அவ்வாற்றைக்கேட்டுமே ஆரணங்குபோகலுற்றாள்
அறிபாதுபோலாக ஆணமுன்பின்றுடந்தார்

குறத்திபெண்கள் விதிவருகிறது.

அப்போமலைக்குறத்தி அக்கெருவுந்தான்கடந்து
விதியும்விதி தெருவுர்பலகடந்து
பவளர்கொடிமாது பத்தினியாள்விதிவாராள்
அந்தத்தெருகடந்து அர்புரமேபோகலுற்றாள்

போகவதிமாது பொற்கொடியான்விதிவாராள்
 நாகமடந்தையந்த நறுறுதலான்விதிவாராள்
 அந்ததெருங்கடந்து அப்பரம்போகலுற்றாள்
 அந்தெருவுந்தான்கடந்து மற்றொருவிதிவாராள்
 சேரவளமாது சுபத்திரையான்விதிவாராள்
 அன்னம்போலேநடந்து அல்விதிவருகிறாளாம்
 வாடைக்கிளிபோலே வாராளே அக்குறத்தி
 வஞ்சியிடைதுவள மாதஸ்தனங்குலுங்க
 மின்னற்கொடிபோல மெல்லிவருகிறாளே
 அழகுகுலுங்குது ஆனந்தங்கொஞ்சுது
 வடிவுங்குலுங்குது மாணிக்கங்கொஞ்சுது
 மயிவ்வோல்தலைவனைத்து மாதவருகிறாளே
 சுபத்திரைவாசலிலே தோழியார்பார்த்திருந்தார்
 இந்தக்குறத்தியரை யெங்கிலுங்கண்டதில்லை
 செய்வக்குறத்தியோ திச்கெட்டில்கண்டதில்லை
 மின்னிற்றிறந்தவளோ மேகவன்னம்ச்சினியோ
 கன்னிதிருப்பாற்கடலில் வக்கசுருளில்லோ
 மாதர்குறத்தியனைக் கண்டதில்லைவையகத்தில்
 அடிவாடிமலைக்குறத்தி மாதருக்குகைபார்க்க
 சுவாமிபிடறங்கையவள் சுபத்திரைக்குகைபார்க்க
 உண்மைக்குறியுரைத்தால் உச்சிதம்தான்கொடுப்பேன்
 ஆடைகள்முந்தரத்தன்ம் ஆபரணந்தான்கொடுப்பாள்
 வாடிசுறத்தியென்று வருந்தினார்களாயினால்
 போகமனமுண்டோ பொற்கொடியான்வாசலுக்கு
 அல்லிப்பெருமாளும் அறிந்தாளேயாமானால்
 மின்னிடையாவனபடி வம்பென்னமுதிவைப்பாள்
 அப்படிக்கேளாலே அல்லிமன்னாயகியாள்
 நீன்முதனைக்கொன்று நீவிட்டபெண்பெருமாள்
 வெட்டத்தனிவாளே விரியத்தைச்செய்வாளே
 கணவனைன்றுப்பாராளே கண்டித்துபேட்டிவாள்
 யசென்றும்பாராளே அல்லிப்பெருமாளும்
 சேர்த்துவுடல் தடிப்பாள் சேவகத்தைக்காட்டுவாளே
 வரித்துவுடல்பிடிப்பாள் வல்லமையைக்காட்டுவாளே
 உயிரிருந்ததானுக்கால் உப்புவிற்றுண்ணலாம்
 பொற்கொடியான்வாசலுக்கு போவதுநல்லதல்ல
 நானாவதுவோமென்று நாயகியுட்போய்நடந்தாள்
 சகாதேவன் விதிவருதல்.

அந்தெருவிதிவிட்டு மற்றொருவிதிவாராள்
 தாமமுடிய னுஞ் சகாதேவன்விதிவாராள்
 அந்தத்தெருவிலே அனந்தப்பேர்பார்த்தார்கள்
 மின்னிற்றிறந்தவளோ மேகவன்னம்ச்சினியோ

கன்விதிருப்பாற்கடலில் வந்தகருவிளமே
 எழுதவொண்ணா ஷடிவழி இவ்விதிவந்தாள் காண்
 இவளைப்போல்தட்டுவச்சி இவ்வுலகில்கண்டதில்லை
 காய்க்கும்பிராயமவள் கன்னிகட்டுங்காலமவள்
 பூர்க்கும்பிராயமவள் பிஞ்சிலிடுங்காலமவள்
 கொஞ்சம்பிராயங்கண்டார் கொழுந்தெல்லாம்பிஞ்சுகண்டார்
 பாதிவயதுகண்டார் பக்கமெல்லாம்பிஞ்சுகண்டார்
 மையல்பெருகியே மயங்கியேயோடிவந்தார்
 சுத்திவளைத்தார்கள் குழந்தார்கள் குறத்தியகா
 வாடிமலைக்குறத்தி மாளிகைக்குக்கொண்டுபோனோரும்
 மெத்தைமேல்வைக்கிறோம் வெண்பணிபூட்டுகிறோம்
 வருவிரோகட்டுவச்சி என்றவளைத்தார்கள்
 மாதுகுறத்தியவள் மலைக்குறத்தியே தசொல்வான்
 மயில்பேர்தலைவளைத்து பக்கைபருமே தசொல்வான்
 வண்ணக்கிளிபோலே வாய்திறந்தே தசொல்வான்

சகாதேவன் விதியில் குறும்:

(தின) தருமர்பெருங்காட்டுகுள்ளே தழைத்தோங்கிவாழ்ந்தோம்
 தனிவழியேபோறனென்னை வழிமருக்கலாமோ
 இச்சையுடனிலுலகில் பிச்சைக்குப்போறேன்
 இஷ்டமுடனோடிவந்து இச்சைசெய்யலாமோ
 இவருடனேமயிலே அதர்மங்களுண்டாச்சோ
 அதிதிபாதேசிகளை அகடுசெய்யலாமோ
 கந்தருக்குக்கைபார்க்குங் கானகக்குறத்தி
 கண்டவர்க்குப்பெண்டாக பெண்டுகளாசொன்னீர்
 வண்டாடுகொண்டையின்மேல் கண்டாசைப்பட்டு
 மயங்கியேவிழுந்தாலே மனப்பழுதுவருமே
 மிண்டுனைப்பேசாமல் கிணர்த்தோடிப்போங்கள்
 கொண்டவனறிந்தாலே குடிக்கேவருமே
 வம்பருமாய்தம்பருமாய் வழிமருத்துஎன்னை
 மனைபாட்டியாக வழிமருக்கலாமோ
 சாத்திரத்தில்மிருத்தொரு சகாதேவராகுதல்
 சூத்திரமாய்ப்போயுரைத்த தெண்டனைகள்செய்யவேன்
 என்றவரைத்தான் பார்த்து இணையிழியால்மிரட்டி
 இளங்குறத்தினைப்போலே இடைவளநடந்தான்

வேறு.

வந்தவந்தம்ன்னரெல்லா மையல்பெரிதாகி
 சாமலிகாரமது களைகள்பெரிதாகி
 சகாதேவராசாவும் சற்றேயறிந்தாலே
 பழுதல்லோரந்தமக்குப் பார்வேந்தமன்னவரோ

ஆக்கினைசெய்வார்காண் அழும்புவருமன்னவரே
என்று-அவரவர்மடளினைகயில் அகைசந்தாற்போல்பொருள்

நகுலன் விதிவறுவத.

அத்தத்தெருக்கடந்து ஆரணங்குடம்பெச்சி
மற்றொருவிதியிலே வாராளோட்டுவச்சி
நகுலரதுவிதியிலே நடந்தாளெகட்டுச்சி
அத்தத்தெருவில் அனந்தம்மீடர்மன்னவர்கள்
கண்டார்குறத்தியரைக் கடம்பெச்சிதன்னழகை
பார்த்தார்குறத்தியரைப் பங்கயஞ்சீர்கண்ணிலே
இதுயுதமைஇதுபுகமை இதுமெடுநாள்கண்டதில்லை
கண்டுமறியாமே கதைநிலங்கேட்டறியோம்
பார்த்தமறியாமே படத்தினுங்கண்டதில்லை
இவன்போல்வடிவழி எங்கிலுநாறியோம்
இந்தக்குறத்தியரை எங்கிலுங்கண்டதில்லை
என்று-வம்பருந்தம்பருமாய் உந்துவதைத்தார்தள்
மைபங்கிபருகியே மயங்கியேவந்தார்கள்
வாடிமலைக்குறத்தி எங்களுக்குக்கைபார்க்க
விதிவிதியாகவே விசுபித்திரிவானேன்
காணலிலும்பெய்யலிலும் கெடுத்திரிவானேன்
உள்ளக்கால்சொப்பளிக்க உச்சிவெடித்துவிட
வேண்டுகிடப்பத்த மெளியில்திரிவானேன்
வாடிமலைக்குறத்தி மாளிகைகருகொண்டுபாரேறும்
என்றதுகேட்டு யேதுசொல்வாளக்குறத்தி

நகுலன்விதியில் குறும்.

(தின) நகுலாசர்விதியிலே வாழுகின்றமன்னோர்
நலமிருத்தகுணமுடையராசர்க்குளவாரீர்
இலகுமதிசடையணிந்த ஈண்வரனாராளால்
இத்தெருவில்குறம்பாட நத்தியிங்கேவந்தன்
வித்தகராய்வந்தயென்னுச் சத்திக்கொண்டீர்நீங்கள்
மெத்தவேவதுத்தகிரீர் உத்தமநேரீங்கள்
மேவியின்மேலாசைகொண்டீர் ஆவியெல்ல முருகி
எங்களுக்கும்பெண்டுகளோ உபக்குக்கத்தியாரோ
உகமையுள்ளமன்னாரோ அகமகிழ்த்தோளீர்
என்னைவந்த ஆரிற்கும் இராசமன்னாரானால்
இயல்புரவேமனங்களித்து ஆரண்மனையிலபோலிர்
சிற்றிடைபார்வாழுகிற தெருக்களல்லாந்நெரிந்து
கிடுடனேகுறம்பாடி பேர்கேட்டுஎறுவேன்
இலகுபுகழ்விதியிலே எனைமறுத்திருனால்
நகுலனதுசபையிலே நானுரைப்பேன்பாராய்

என்றவரைத்தான் பார்த்து இணைநீழிபால்மிரட்டி
இளங்குறத்தினைப்போலே இடைதுவளநடந்தான்

வேறு.

அப்போதுமன்னவர்கள் அனைவருந்தான் பார்த்து
குறத்தியிவள் தன்னாலே குற்றங்கள் நேறுமென்று
நகுலறிந்தாலே நமக்குவருமோசமென்று
மெத்சபயந்தவர்கள் விட்டுக்குள் போய்துழைத்தார்
அவரவர்மாளிகையில் அப்படியே போய்ச்சேர்ந்தார்

அருச்சுனன் விதி வருதல்.

அப்போது குறத்தியரும் அலங்காரக்கட்டுவச்சி
அந்தத்தெருகடந்து மற்றொரு விதிவாராள்
அருச்சுனனார் விதியிலே அழகாய் நடக்கலுற்றாள்
அந்தத்தெருவினிலே அனந்தமாணபேர்தொல்லாம்
வண்ணக்குறத்தியரைக் கண்டார்கள் மன்னொல்லாம்
முத்தமிதர்ப்பல்லும் முகாணித்தொவ்வாயும்
புருவச்சிலையழகும் பொருத்துவிழியழகும்
காமங்கடைந்ததுபோற் கலசன்திளமுலையாள்
ஈழத்துதச்சனவன் எழுதிவாவிட்டானே
தானேசனமந்தாளே தையலிளங்கொடியாள்
இவள் போலவடிவழி எங்கிலும் மாமரிபேரம்
(என்று) வண்ணப்பகங்கிளிகை வந்தவனைத்தார்கள்
சுத்திரிசுறப்பாப் பார் சுருபங்குறத்தியென்பார்
வாடிமலைக்குறத்தி மாளிகைக்குகொண்டுபோனோம்
மெத்தைவின்மேல்வைக்கிறென்க. வேண்படிபூட்டுறண்டி
என்றிலைபேர்கள் இளமாலைசூழ்ந்துகொண்டார்
வாடிமலைக்குறத்தி என்றுவழிமறித்தார்
அப்போது குறத்தியரும் ஆரணங்குமேதொல்வாள்
மயில்போலவடிவனைத்து வாய்திறந்தங்கேதொல்வாள்

அருச்சுனன் விதியில் குறம்.

(திரு) சிலைதுதலாள்மலர்விழியாள் தேர்விசயன் தாழும்
சூழ்த்துளந்தமன்னகுக்கு சொல்லொருவார்த்தை
பாதிசடைவணிர்த பாமசிவனருகில்
பாகபதம்பேருபெற்ற பார்த்தன்வடிவுகடபோன்
இனியேசகாரர்களை பிராட்சதரைக்கொன்று
இந்திரலோகமபட்டங்கட்டி யிருந்தாசையாண்டார்
அச்சுதனார்தோழனவனருச்சுனமனாராசன்
அவருடைய விதியிலே அழும்புசெய்வாருண்டோ

சத்தியந்தவறாத தருமர்தம்பிரிசையன்
 தாக்குடையர்வீதியிலே வாக்குதப்பாமல்
 அச்சமென்றுபாடவந்தேன் வையகங்கள்மீது
 அருச்சுனனார்வீதியிலே அழும்புசொல்வாருண்டே
 பொதுவாநானுங்களுக்குப் பெண்டுகளாமென்னு
 புண்ணியனாருச்சுனர்க்குப் போயுரைப்பேன் கண்டிர்
 புண்ணியனாருந் திமகன் போர்விசையனருளால்
 பெண்டாளவந்தீர்களோ பூங்குறத்தினை
 மண்டலத்துவீதியெல்லாம் பாடிவந்துயென்னை
 மலையாளக்குறத்தியென்று சற்றறினயாமல்
 கொச்சக்குறத்தியென்று சற்றறினயாமல்
 கூடுகைக்குதுசைமனம் தோனறுதடாலவங்கு
 என்னைவன்பொல்லாதவன் எழும்பும்புலிகொல்வன்
 எதிர்த்தவரைதலையறுப்பான் மலைக்குறவன்பொல்லான்
 காட்டினிசங்கங்களுக் கடிபுலியானை
 கண்டகண்டமிருங்களைத் தண்டிடவேகொல்வான்
 அண்டையிலேனில்லாத அகலப்போங்களைன்று
 அலங்காரக்குறத்தியவள் மிகநாக் கிவந்தான்
 என்றவரைத் தகைப்பார்த்து யிணையிழியல்பிரட்டி
 இளக்குறத்திகளைப்போல யிடைதுவளநடந்தான்

வேறு.

வந்துநின்றமன்னொல்லா மையல்பெரிநாகி
 ஏகாத்துப்பார்த்து யிருந்தார்களெல்லோரும்
 கையருந்தயானையப்போல் கலங்கியேறின்றார்கள்
 சிறகுபரிகொடுத்த செம்பருந்துபோலானார்
 கொண்டைபறிகொடுத்த கோழிபோலானார்கள்
 ஒடுகிறமானுக்கு ஒருகாவொடிததாப்போல்
 மத்தயங்காய்தினுறப்போல் மயங்கியேறின்றார்கள்
 காமக்கணையாலே கனைதாங்கியின்றார்கள்

மீமன் வீகிரிவ வழுநுதல்.

அப்போமலைக்குறத்தி அந்தத்தெருக்கடநு
 மற்றொருவீதியிலே வானானேசட்டுவாச்சி
 மன்னமகனியான மகாராசன்வீதிவந்தான்
 மதகரிமீமனது மாடத்தெருவில்வந்தான்
 வெற்றிமதயானை மீமனதுவீதியிலே
 அந்தத்தெருவிலே அனந்தம்பேர்க்குடினுர்கள்
 வம்பராய்க்குடினுர்கள் வல்லாச்சிறுவர்களும்
 தம்பராய்க்குடியே சூழ்ந்தார்குறத்தியரும்
 ஒருவயதாய்க்குடினுர் ஒருகேடிராசாங்கள்
 இளவயதாய்க்குடினு ரிராசாக்களுள்ளவர்கள்
 வந்துவந்தார்கள் மாதுகுறத்தியுரை

இத்தக்குறத்தியரை பெங்கிலுங்கண்டறியோம்
 திக்கெட்டில்கண்டதில்லை தெய்வக்குறத்தியரை
 இவள்-கட்டுவச்சியல்லவடா காமனாதியெனபாரும்
 இளநிலவரைப்போல யேந்திழைபான்வடிவழகும்
 சந்தியிறையென்பார் தார்முழல்வடிவழகும்
 மின்னர்கொடியாளோ மேகவர்னன்றக்கையரோ
 கந்திரூப்பாற்கடலிற் ,வந்தகருவினமோ
 கிழஞ்சள்பழங்கெனல்லாம் கிட்டிவந்துபல்திறத்தார்
 வாராய்குறத்தியரை மாளிகையில்கொண்டுபோனோம்
 கன்னலிலும்வெய்யலிலும் கடுகித்திரியரனை
 வெய்யலிலேதிரிந்து மெத்தவிடாயாவானேன்
 சிங்காதனத்திலவைத்து சேவித்துபார்க்கிறேண்டி
 மெத்தையின்மேல்வைக்கிறண்டி வேண்பணிபூட்டுறண்டி
 பெண்களுள்ளபேரை பேணித்தொழில்செய்யவைப்போம்
 ஆண்பிள்ளைகளுள்ளபேரை அடப்பம்பிடிக்கவைப்போம்
 வாராய்குறத்தியென்று மாதரைச்சூழ்ந்துகொண்டார்
 வண்ணக்குறத்தியவள் வாய்திறந்தேதுசொல்வாள்
 கொம்பிலிருந்து கூவுங்கிளிப்போல
 கிளிப்போலவாய்திறந்து கூவுவாள்கட்டுவச்சி

விமனதவிதியில் குறம்.

(தின) சிறந்தகுலபஞ்சவர்கள் செங்கோலைச்செலுத்தி
 ஸ்ரீராமர்கிருபையினால் ஜெகமேழுமாண்டார்
 ஏழுபிராயத்திலே யிடும்பன்றிகைக்கொன்று
 எதிர்த்துவந்த பிராட்டாரை சங்கரித்தவிமன்
 பத்துபிராயத்திலே பகாரூன்றண்டை
 பழுதாவேகிழித்தெறிந்த பாராதகரியான்
 மத்தயானைசங்கரிக்கும் மதவிராமன்
 வாழும்பெருவிதியிலே வம்பர்களுமுண்டோ
 கொச்சைக்குறத்திரான் பிச்சைக்குவந்தால்
 கூடிமயலாகியென்மே லாசைபடுவாரோ
 இச்சையுடனில்வருகில் பிச்சைக்குப்போறேன்
 இடிமுட்டைவிடவந்து நிலச்சைசெய்யலாமோ
 ஐயாதசீமையிலே அசர்மன்களுண்டாச்சோ
 அதிதிராதேசிகளை அடுகெய்யலாமோ
 கந்தருக்குவைபார்க்கும் கானகக்குறத்தி
 கண்டவர்க்குபெண்டாக மிண்டுகளசொன்னார்
 வண்டாடுகொண்டையின்பேல் கண்டாசைப்பட்டு
 மயங்கியெவிழுந்தாலே மனப்பழுதுவருமே
 கொண்டவறிந்தாலே குடிக்கேவருமே
 வம்பர்களுத்தும்பர்களுக வந்துவழிமதந்து

மனையாள் யவாருமென்று வெணையழக்கலாபே
இவ்விதமாய்விமருடன் யானுரைத்தேனான்
மயங்கிவிழடக்கைத்தான் வதைத்திடுவார்போடா
இப்போதுபோயுரைப்பே நப்புறம்போற்றோ
என்றவரைத்தான்பார்த்து விணைவிழியால்மிரட்டி
இளங்குறத்தினைப்போல யிடைதவளநகைத்தான்
வேறு.

அத்தண்டமன்னொல்லாம் அசைந்தாற்போல்கின்றவிட்டார்
மையல்பெரிதாகி மயங்கியெனின் துவிட்டா
மாணிக்கபொற்பதக்கம் மாப்பிலநைந்தாட
ஏக்கற்றாற்போல யிருந்துவிட்டார்மன்னொல்லாம்
தருமர் விதிவருகல்.

அத்தத்தெருகடந்து அப்பாலேபோகலுற்றான்
விதியுபலிதி தெருவும்பலகடந்து
சந்தவையழகுநகர் தருமாதவிநிவந்தான்
மின்னற்கொடியேல மெல்லியருந்தான்வருவான்
காபரூபவழகு கட்டுவச்சிதன்னழகை
அந்தத்தெருயிலே அனந்தம்பேர்கண்டார்கள்
கட்டுவச்சிதன்னழகைக் கண்டார்சிலபேர்கள்
கத்திவந்துபார்ப்பார் சொருபக்குறத்தியென்பார்
கட்டுவச்சிபல்லவடா காணாதிபென்பாரும்
சார்த்தகடையழகும் தாழ்வடத்தின்முத்தழகும்
குறத்திவழகுநகை கொற்றவர்கள் தான்பார்த்து
பார்த்துமனமிரங்கி பல்லைதிறப்பாரும்
மலர்நெய்க்கொங்கையின்மேல் மணங்களித்துபார்ப்பாரும்
பின்னழகைக்கண்டு பிரமித்துநிற்பாரும்
முன்னழகைக்கண்டு மூர்ச்சைசயர்வியிழுவாரும்
வாடிகுறத்தியே மதனகளைபைத்திராயோ
முத்துநிர் பல்லுட முகங்கணிக்கொள்வாழும்
இருண்டெழுந்தசோலையிலே சிவந்தெழுந்தசந்திரன்போல்
அந்தககுறத்தியை அனந்தம்பேர்பார்த்திருந்தார்
கட்டுவச்சிநாயகியை கண்டுமயனானார்
கிழவன்பழக்கொல்லாம் கிட்டிவந்துபல்திறத்தார்
வாடிமலைகுறத்தி மாளிகையிலிட்டுப்போனோம்
மெத்தையின்மேல்வைக்கின்றும் வேண்பணிபூட்டுகிறோம்
சிவகாதனைதில்வைத்துச் சேலித்துபார்க்கின்றும்
பொன்னடிக்கீழ்தெண்டனிட்டு புட்பமலக்கரிப்போம்
மன்மதபாணமது மார்புருகிப்போகுதடி
கடியணைந்தாலே குறைநினைக்கட்டுவச்சி
மெத்தையுண்டுமேடையுண்டு விற்நிருக்கச்சோலையுண்டு
கத்தியுலாவுதற்கு சிவகாச்சோலையுண்டு

கட்டி ஸுண்டுமெத்தை யுண்டு தாட்டி டிக் டிக் தாட்டி யுண்டு
படுக்க விட முழுண்டு பள்ளிகொள்ளத்தாவு முண்டு
திண்ணல் லபாத்தரு முண்டு செம்பொன்னனை கருண்டு
அணிப்பப் பரிமளமும் அள்ளி தாப்புறு குமுண்டு
வாறு யோகட்டுவச்சி மாளிகைக்கழைத்துப் போரோ
எனறு துடர்க்கோர்கள் யிபலா னகுறத்திபரை
மாது குறத்தி மலைக்குறத்தியேது சொல்வாள்
குறமாதர்போலாக கொம்பனை யாளேது சொல்வாள்

தருமரீதியில்குறம்.

(தின) கொன்றையல்லி முல்லை குயில் குயரோசர் நாட்டில்
கொங்குவங்காளமதில் குடியிருக்குங் குறத்தி
கொச்சி லிருட குமலை வாழுகின்ற நாங்கள்
குமரோசர் அளியற்கும் குறியுரைக்குங் குறத்தி
பச்சமலை பவழமலை வாழுகின்ற நாங்கள்
பசிகாலமானுலே பழங்குறி வருவோம்
சந்திரகுலமவிளங்கவந்த தருமர்பெருநாட்டில்
தாணியில்குரம்பாட தனித்துவந்தேனிற்கு
பிச்சை குறத்தியர்மேல் பிச்சைபட்டிரீங்கன்
புண்ணியனார் தருமருடன் போயுரைப்பேன்பாராய்
தருமர்பெருமீதியிலே அதர்மங்களுண்டாச்சோ
சற்றெனவே போயுரைத்தத் தலைநரிப்பேன்பாராய்
பொன்முழுநுந்துறைதனிலே போய் முழுநுர்தருமர்
பொய்வசனமுறையாத புரள்வேந்தராகன
உண்மை யுடனாவருக்கு வுரைத்த மதிதானே
உன்னுண்மை யாச்சவந்து வின்னுண்மை சொன்னீர்
வம்பர்களுே தம்பர்களுே வழியறிக்கவுள்ளை
மணியிடத்தாசமுசாரி பென்ற மறியாச்சே
என்குறவனபெரல்லாதா னிதுவறிகாணானால்
உவ்ரளிடநாலறித்து வுயிர்வதைதன் செய்வான
உச்சமற்குப்பிறந்ததொரு புத்திரருமானால்
பரித்துவந்த பெண்ணறிக்க நிபாயமுண்டோ சொல்வீர்
தேவதாசமக்களரிக்க ளாணபடியினுலே
செருவில் போருங்கன்னியரைத் தீண்டிய கழத்தீர்கள்
அச்சமறநாட்டுக்குள்ளே சற்றபயமில்லையோ
அப்புறம்போமென்றவனு மஞ்சிதடைகடப்பாள்

வேறு.

மாதர்குறத்தியுட வார்த்தைதனைக்கேட்டவர்கள்
மெத்தப்பயந்தார்கள் விடவிடென்றதானடுங்கி
ஒடுகிறா னுக்கு ஒருகாலொடிந்தாற்போல்

ஒருகாலொடிந்து ஒடிவந்தமுடவனைப்போல்
மைவல்பெரிதாகி மயங்கியநின்றுவிட்டார்
ஏக்கற்றாற்போல யிருத்தவிட்டாரெல்லோரும்
மத்தங்காய்தின்றாற்போல் மயங்கிநின்றுவிட்டார்

புள்ளிக்கூடத்துவிதிவருதல்.

அந்தத்தெருக்கடந்து அப்பாலேபோகலுற்றாள்
விதியும்விதி தெருவும்பலகடந்து
ஒதிவைக்கும்விதியிலே உத்தமியாள்வாறாளே
புள்ளிக்கூடத்திலே வருகின்ற பாதையிலே
வாத்தியார்விதியிலே வருகின்றபாதையிலே
அப்போகடோர்களுனும் அபிமன்னராஜாவும்
இந்திராசனாவை யிளவரையான்கோமான்
அரவா னுந்தொந்திகெட்டி ஐவரிளம்பாண்டவர்கள்
இளம்பஞ்சபாண்டவர்கள் மியலாவிசிறுவருடன்
அண்டையசல்பிள்ளைகள் ஆயிரஞ்சிறுவருடன்
சிறுவயதுபிள்ளைகள் தோழமார்தன்னுடனே
புள்ளிக்கூடத்திலே பகல்பாடமொப்பிவைத்து
கணக்குத்தொகைகளுடன் வாசகங்களைப்பிவைத்து
பார்த்தன்புதல்வரெல்லாம் பகலமுதுவுண்ணவென்று
ஐயர்சிலவருளால் அரண்மனைக்குவாறார்கள்
மக்கள்வருகிறதை வாழ்குறத்திகண்டுகிட்டாள்
கொண்டிபந்துவிளையாடி தெருவிதிவாறார்கள்
புத்திரத்தனவரவைக் கண்டாளேழ்க்குறத்தி
பிள்ளைகள் தன்வரவைக் கண்டவளுப்பூரித்தாள்
உள்ளங்குளிர்த்தவனும் வுடம்பெங்குபூரித்தாள்
சரீங்குளிர்த்தாளே சர்வாங்கப்பூரித்தாள்
அபிமன்னன் தானறிந்தா லாச்சியுடன்போயுகாரப்பான்
ஆபனுடன்பிறந்தாள் அறிவையாள் தானறிந்தால்
சித்தசுன்றவகையவள் சுபத்திரைய ள்தானறிந்தால்
காரியங்களல்லவென்று கடுக்கடக்கலுற்றாள்
தெரியாப்பற்போலோடு மெய்மிஞ்சியவன்கடந்தாள்
விளையாடிவாரபிள்ளை மெல்லியரைக்கண்டுகிட்டார்
பாலர்சிறுவரெல்லம் பார்த்துகிட்டார்குறத்தியரை
தூரவருகையிலே துறைமக்கள்கண்டார்கள்
போர்க்கஞ்சாமன்னன் புலந்திரானுங்குறுவான்
அண்ணுவகண்டிரே அதிசயமானதை
நமபூரிதருரியன் எங்குமயமாவான்கான்
ஆதித்தன்குரியன் அவருதயமானாகால்
சிழக்குதயமாகியல்லோ மேந்தேயடைந்திடுவான்
மேற்குதயமானாற்போல் விக்கையய்த்தோன்றகுது

வருகிறகுறத்திதன் வடிவமுனைப்பார்த்திடுங்கள்
 குன்றின்மேல்சந்திரன் குறித்தெழுந்தபாவனைபோல்
 இவளமுகம்பாவனையும் எங்கிலும்கண்டதில்லை
 மின்னற்கொடியோதன் மேகவருணன்மச்சினியோ
 கன்னிதிருப்பாற்கடலிற் கருவிலமாய்வந்தவனோ
 முத்துநிகழ்பலனும் முருக்கணிந்தசெவ்வாயும்
 வண்டாடுங்கொண்டையது மயிரமுதும்பாவனையும்
 புருவச்சிவையமும் பொருந்தும்விழியமும்
 கூரியமுக்கமும் குளிர்ந்தமுகமழகு
 கன்னுன்கடைந்தாற்போல் கலசத்தின்முலையும்
 விடையமுகம்கடையமுகம் இடைக்கிணைந்தபட்டுடையும்
 ஆபரணமின்னு மலங்காரச்சோதிகளும்
 சமுத்துதச்சன் எழுதிவரவிட்டானோ
 சித்திரத்திபோலே தெருவிதிவாராளோ
 பட்டணத்துவிதியிலே பார்த்திபர்காண்கிலையோ
 அஞ்சனம்போல்வாரவனோ அருச்சுனனூர்காண்கிலையோ
 கண்டால்விடுவாரோ காண்டபாருச்சுனரும்
 ஐயாருகாக வழைத்துப்போய்விடுவோமா
 என்றதேட்டுமவ னேதுசொல்வான்ல்லரவான்
 தம்பிகெடுத்தாயே தாழ்வானவார்த்தைசொன்னாய்
 அருச்சுனனூர்தம்மருகே வழைத்துப்போய்விட்டானோ
 இந்தக்குறத்தியண்டை எந்நேரம்வாசமதாய்
 விட்டுப்பிரியாமல் வீற்றிருப்பாரருச்சுனரும்
 நமது-ஆச்சியர்பாடெல்லாம் பட்டல்லோஆணமுகா
 முலையிறைகாப்பார்கள் மொய்குழல்மார்தாயார்கள்
 எந்நேரம்நம்மைவைத்து பிடியும்படையுமாகும்
 என்னமதிசொன்னீர்காண் என்னுடையதம்பியரே
 இத்தையறியேன்காண் என்பிறப்பேயண்ணுவே
 அப்பாருணமறிவோ மவர்கடக்கைநாமறியோம்
 நம்முடையஆச்சிமார் நாயகிமாரெல்லோரும்
 அவரவர்கள் தன்னிட்டி லனைவரையும்போகவிட்டு
 குறத்தியருக்காக குடிப்பார்நமதகப்பன்
 என்றிவர்கள்பேசி இணைந்துவருகையிலே
 மாகுறத்தியிட மார்பில்பதக்கமது
 தோளுவடிவமுகி திரௌபதைநாயகியாள்
 அல்லிப்பெருமா ளரசாளும்நாயகியாள்
 இவ்விருவாபொற்பதக்க மிவள்கழுத்திற்கண்டார்கள்
 கண்டபுலந்திரனுங் கட்டழகனேதுசொல்வான்
 அண்ணுவேகண்டரோ ஆச்சிமார்பொற்பதக்கம்
 ஆச்சிமார்பொற்பதக்கம் ஆரந்திருடிவந்தாள்
 கன்னமிட்டுவந்தாள்காண் கட்டுவச்சிநாயகியாள்

விஷமக்குறத்தியரை வெட்டுங்கொள்பாரும்
 சின்றுபிடுவென்று சிறுவரெல்லாங்கூடினார்கள்
 வல்லக்குறத்தியரை வந்தவளைத்தார்கள்
 கூடைசிலரிழுப்பார் ஆபரணஞ்சிலர்கொள்வார்
 ஆடைபிடித்திழுப்பார் ஆபரணஞ்சிலர்கொள்வார்
 கொண்டைபிடித்திழுப்பார் கூடைபறித்திழுப்பார்
 பொற்பிறப்பங்கேற்பறிப்பார் பூவாடைவலித்திழுப்பார்
 குள்ளக்குறத்தியரை முட்டுக்கொள்பாரும்
 கள்ளக்குறத்தியரை காதுப்பேமென்பாரும்
 முல்லைக்குறத்தியரை மூக்கறுப்பேமென்பாரும்
 சின்றுபிடுவென்று சிறுவரைய்கூடினார்கள்
 மலங்கமலங்கவ மடியைப்பிடித்திழுப்பார்
 மாலைக்குறத்தி மலைக்குறத்தியேதசொல்வாள்
 வண்ணமலைக்குறத்தி வாய்திரந்தங்கேதுசொல்வார்

பிள்ளைகள் இழுக்கிற குறம்.

(தின)வம்பியல்லதம்பியல்ல விலைமாதரல்ல
 வழிமறித்தமுனைருலைத்தல் பண்ணுவாவந்தீர்
 நம்பிவந்தேன்பாண்டவர்கள் நடுதனிலிரக்க
 நடுவழியிலெனைமறித்து புடவைதனைபிழுத்தீர்
 அம்புவிழியாஸ்மிரட்டி மடியும்பிடித்திழுத்தீர்
 அறிவாதபயல்கொன்று நானும்பனம்பொறுத்தேன்
 அல்லியிடதிருமகனே அசடியிடமகனே
 அல்லாதுளந்தனது வல்லாண்மைபாராய்
 பயல்கொன்றுகைதாழ்ந்தேன் நெறிமுறைமையாக
 அருச்சுனனூர்தன்மகன ஐவர்திருமகனே
 அறிவாமல்மடிபிடித்தாய்பராதம்வருமே
 வல்லிடும்புதன்மகனார் வளநாடிமகனே
 மதியாமல்மடிபிடித்தாய் குடிப்பழுதுவருமே
 அக்கினிநா னங்களுக்கு அணுகாப்ற்போடா
 அல்லிகிருமகனே ஆண்மைகளும்றிவேன்
 சொல்வசனமறியாத தருமரிதையறிந்தால்
 தூறுவருமுங்களுக்கு வேறுபடப்பேறீர்
 இடபம்திலேறிவரும் ஈஸ்வரனார்மைந்தன்
 ஈராறுகாமுடையான் யேழைபங்காளன்
 திருத்தணிகைகந்தருக்கும் பாடியிடுங்குறத்தி
 தெய்வலோகக்குறத்தியென்று தேசமெங்குமறியும்
 மற்றொருத்திபோலவென்னை மடிபிடிக்கவந்தீர்
 வரிசையென்குடல்பிறந்தார் நால்வருண்டுபொல்லர்
 என்மடியைப்பிடித்திழுத்த வார்த்தைதனைக்கேட்டால்

இபலானவுன்மாது திரௌபதையாள் தன்னை
இந்நோம்பிடித்திழுத்துப் பெண்ணைவந்துக்கொண்டார்
இடங் கொட்டிப் பின்பற்ற மகனே நீ பாடா
பிள்ளைகள்கோபித்து சண்டை செய்கிறது.

வேறு.

இந்திராஜனவன் இளவரையனே துசொல்வான்
அண்ணாவைகண்டிரோ ஆகடியவார்த்தை சொன்னான்
வாயிடும்புபேசினான் மனைவிரைகண்டிரோ
சொல்லாதவார்த்தையிவள் சொல்லினாள் கண்டிரோ
கொம்பனையாள் திரௌபதையைக் குறவர்பெண்டாயிசுழுவது
பத்தினியாளென்ற சொல்லி சற்றுமதியாமற் சொன்னான்
வாயைக்கிழிப்பேன் மணிமுடியைநான்றுணிப்பேன்
நாகையருத்திடுவேன் நாணங்குலைத்திடுவன்
எட்டிபழம்போலே இருகண்ணுந்தான் சிவந்து
சுவரிப்பழம்போலே தன்னிருகண் சிவந்து
உருகியசெம்பொருது உதிரம்போல்கண் சிவந்து
இடதுபக்கஞ்சதைகளது ஈட்டிப்போலே துடிக்க
வலதுபக்கஞ்சதைகளது வல்லபம்போலே துடிக்க
வாங்கினான் தன்சிலையை மண்ணும்பின் னுந்தான் திர
வில்வளைத்துநரிபூட்டி விசையுடனே பாணந்தொட்டான்
எடுத்தானே அம்பு ஏற்றினானுணியிலே
நாணிபிசுவெடுக்க நானேகைசசப்பட்ட
அண்டஞ்செவிடுபட ஆகாயந்தான திர
தேவர்நடுங்கவே திக்குகளுந்தானடுங்க
சந்திராங்கெதிகலங்க சமுத்திரம்நீர்கள் வற்ற
பிரயோகம்பண்ணுகிறான் பெரிதான அஸ்திரத்தை
ஒன்றுபத்துநூறு ஓராயிரங்கோடி
ஏற்றினானுணிதன்னை இராசாக்கள் தானடுங்க
நகரத்தரசர்கள் கிடுக்கிட்டிராவுலா
சொன்னகிளாஞ்சியது செவிகள் செவிடுபட
கொப்பங்கலங்கவேதான் கிளிகள் சாமாரிகொள்ள
கொற்றவனுமங்கே குணத்தொலிபண்ணினானே
அம்பைத்தொடுத்தானே ஆரணங்கைகொல்லவென்று
விட்டான் சாபாணம் மேனியெல்லாம்நீருக
சாமேற்சாரந்தொடுத்தான் சமர்த்தான அல்லமகன்
அம்புவிவலம்பு ஆயுதமாய்ப்பொழிந்தானே
அஸ்திரம்வரும்விதங்கள் ஆர்க்கமுடிபோகாது
பாணம்வரும்விதங்கள் பார்க்கமுடிபோகாது
ஐப்பசிமாதத்திலே அடர்ந்தமழைவந்ததுபோல்
கார்த்திகைமாதத்திலே கனத்தமழைவந்ததுபோல்
சங்கிரபசாங்கமாய்ச் சாமாநிதான் பொழிந்தான்

அஸ்திரம்வருகிற அதிவேகத்திறமையிலே
 திக்கிலுள்ளனங்கொல்லார் திகிலெடுத்துப்பார்த்துடைப்பார்
 மான் டாள் குறத்தியென்று வையகத்தார் சொல்லுற்றார்
 இந்திரபாணமது எப்படியுங்கொன்றுவிடும்
 ஐயையோவென்று சொல்லி அமுவார் சிறிது பேர்கள்
 அல்லிமகன் தொடுத்த அனந்தமான பாணமெல்லாம்
 இந்திரன் விட்டதொரு பாணங்கள் தானெழும்பி
 கொல்லவேவந்தது கோடான கோடிபாணம்
 அருச்சுனரென்று சொல்லி அஞ்சிப்பயந்தது
 வாள் விசையென்று சொல்லி மன தில்லினைத்தது
 ஆரென்று சொல்லிவிட்டான் அல்லிமகனின் திரனும்
 தகப்பனைக்கொல்லவா தான்தொடுத்தார்பாணமது
 யாராலேயாகுமிந்த அருச்சுனரைக்கொல்லுதற்கு
 பரமசிவன்கையிலே பாசுபதம்பெற்றவரை
 நம்மாலேயாகுமோ ராசாவைக்கொல்லுதற்கு
 என்று பயந்ததுவும் இறங்கியடிபணியும்
 தாளியிலையதற்கும் தாமரைப்பூவோரிதழும்
 அட்சதையும் புஷ்பமும் அறுகு கெந்தந்தன் னுடனே
 மாகைகளாய்வந்து வணங்குதவள் பரதம்
 கண்டான் புலந்திரனுங் கண்கொள்ளாக்கோபமுடன்
 அண்ணாவே கண்டோர் அம்பைவணங்கவைத்தாள்
 பாணத்தை தான்மயங்க மருந்தறிவாள் பாலியிவள்
 சொக்கபொடிமருந்து தூவுடவித்தைகற்றவள்
 வானஞ்சமுலவே மருந்தறிவாள் பாலியிவள்
 பூமிசமுலவே பொடியறிவாள் தோலியிவள்
 கண்டாட்கித்தைகளுந் காரணமுந்தான் றிவாள்
 மாயப்பொடிமருந்து மாயாவிதான றிவாள்
 மலையாளந்திரித்தவள் தான் மந்திரமுங்கற்றவள் தான்
 ஆனதால் ஆச்சியிட ஆரந்திருடிவந்தாள்
 இந்தகுறத்தியை என்னசெய்வென் அண்ணாவே
 தெண்டாயுதத்தாலே சிவன்வதைபன்னு கிறேன்
 தெண்டாயுதமெடுத்து சுழட்டியதைகிறேன்
 கைபறித்துதெண்டெடுத்தான் கனகமணிச்சிவைய
 வெற்றிமதயானை விமன்பயின்றெடுத்த
 காளைகடோர்களுந் கனகோபம்கொண்டானே
 போர்க்கஞ்சாமன்னன் புலந்திரவீரியனே
 நீ-அம்புக்குவல்லவன் தான் அருச்சுனனுப்புத்திரனே
 அம்பைத்தொடுத்திரோ அனைவோரும் பார்த்திருக்க
 தெண்டிடையான் விமன்பெற்ற திறமையுள்ளான் நானிருக்க
 மிஞ்சாதேதம்பியரே மெல்லிபனைக்கொன்றிடுவேன்
 என்றேயே நிந்தாயே இயல்விமன்பெற்றமகள்

காளிகடோர்கஜனுக் கடுகியேதென்னெடுத்தான்
எட்டுதிசைநடுங்க யிராசாக்கள் குலையதிர
அஷ்டகிரிபர்வதங்கள் அதிர்ந்துவிழுந்திடவே
மந்திரதூபமிட்டு வங்கிச்சமுட்டியிட்டான்
கண்டந்தமன்னொல்லாம் கனகப்பயந்தார்கள்
மாண்டாள் குறத்தியென்று மண்டலத்தார்தான் புலம்ப
வருகிறகோதண்டம் வாள்விசையனைக்கண்டு
ஆரென்றுகொல்லுதற்கு அனுப்பினான் வானீரன்
பார்த்தான் வடிவுடையான் பாசுபதம்பெற்றவனை
நம்மாலேயாகுமோ ராசாவைக்கொல்லுதற்கு
என்றுபயந்துமே யிறங்கியடி யில்லீழும்
தாளியிலைபரிக்குந் தாமரைப்பூநிரதழாம்
மாலையாய்வந்தல்லோ வணங்கிற்றவள்பாதம்
கண்டாங்கடோர்கஜனுக் கண்சிவந்துகோபமுடன்
சத்திராதிபகையாளியைச் சங்கரிக்குங்கோபதெண்டு
வச்சிரகோபதெண்டு வணங்கவைசதாளிக்குறத்தி
மாயமறிவாள் மருந்தறிவாள் கட்டுவச்சி
இந்தக்குறத்தியரை யென்செய்யவேனுமென்றான்
இந்த-மந்தி:வாளாலே யீம்மாதரைவெட்டவேண்டும்
என்றுபதைத்தவனும் யெடுத்தானேவாள் தன்னை
கண்டானே நல்லீமன் கடுகிவந்துதான் மறித்தான்
அபிமன்னன்வாளுக்கு ஆருமெதிரும்பல்
கனமோசம்வருகுதென்று கடுகியவனோடிவந்து
இந்திரசாலித்தையாலே யெழும்பிவந்துவாள் பிடித்தான்
வாணாபிபன்னு மதியில்லாத் தம்பியே
தூதரைக்கொன்றாலும் சூல்பசுவைக்கொன்றாலும்
வேதியரைக்கொன்றாலும் மின்னவரைக்கொன்றாலும்
நம்பினைனென்றவரை நாமவரைக்கொன்றாலும்
ஆதரித்துவந்தவரை அவரைநாம்கொன்றாலும்
மாநரைக்கொல்வதற்கு வாஸ்தானெடுப்பாரோ
எகிரிபகையாளியல்ல நமைபெதிர்த்தா த்துருவல்ல
ஆரென்றுஆயுதத்தை அபிமன்னாயெடுத்தாய்
ஆரந்திருடிவந்த அதிசயத்தைநாங்கேட்போம்
தருமாருகாகத் தள்ளிப்பாய்விட்டிடுவோம்
கோபதையாற்றிவிடு குறத்தியைநாங்கேட்போம்
என்று-மவனோவிலக்கியே மன்னவனல்லரவான்
மாதா குறத்தியுடன் வாய்திறந்தன்கேதுசொல்லான்
வாடிமலைக்குறத்தி வாள்பெரியதருமரண்டை
தருமாருகாகத் தள்ளடாவென்பாரும்
கூடைபிடித்திழுப்பார் முந்நிலேதள்ளிடுவார்
புடனவபிடித்திழுப்பார் பிங்காலேதள்ளிடுவார்

பசங்களை நோமறிக்கிறீர்கள் கூகூ.

பறிபாதே கூடைதனை கூகூ.

கு
கு

வேறு

பஞ்சவர்மேலானையென்ன பயந்துநடுங்கினார்கள்
காளையறவானும் கட்டழகனே துசொல்வான்
தள்ளாதே குறத்தியரைத தம்பிபரேநில்லுமென்றான்
வடிமலைக்குறத்தி வார்த்தையொன்றிரீசேளும்
அண்ணையவள்கழுத்தி லாவித்த ஆபரணம்
எப்படிக்குவாங்கிவந்தா யிளங்குறத்திசொல்லுமென்றான்
திருடியேவந்தாயோ செம்பொன்மணிப்பதக்கம்
கண்ணமிட்டுக்கொண்டாயோ களவுசெய்துவந்தாயோ
மருமயக்கத்தாலே வாங்கியேவந்தாயோ
எப்படிவந்தாய் யிளங்குறத்திசொல்லுமென்றார்
வண்ணநடைகட்டுவச்சி வாய்திராந்தே துசொல்வான்
அனலிற்பிறந்தாட்கும் அல்லியிற்பிறந்தாட்கும்
இருவருக்கும் கையார்த்து பெற்றேனையிப்பதக்கம்
உண்மைகுறிசொல்லி பெற்றேன்காணுத்தமனே
அப்படிப்பட்ட சமர்த்தியோடு குறத்தி
ஆச்சியிடபொற்பதக்கம் ஆருக்குங்கொடுப்பதில்லை
ஆலைவாய்சொக்கரவ ரையேரவந்தாலும்
பிட்டுக்குமண்சுமந்த பித்தரேவந்தாலும்
நரியையபரியாக்கும் நாதரேவந்தாலும்
உரியில்வெண்ணை திருடியுண்ட உலகளந்தார்வந்தாலும்
உரலாடுகட்டுண்ட மாயவனார்வந்தாலும்
ஆயிரங்கண்படைத்த தேவேந்திரர்வந்தாலும்
எழுதும்பிரமனும் பெயன் கூடவந்தாலும்
பெயனவர்வந்தாலும் எக்காலமானாலும்
வரங்காளொருநாளு மாணிக்கப்பொற்பதக்கம்
உணக்குக்கொடுத்தாளோ வுத்தமியாளெந்தாயார்
அவன்பிறந்தவன்றே பழுத்தியசிராபரணம்
கூடப்பிறந்து கொம்பனையாள்பொற்பதக்கம்
எப்படி வாங்கிவந்தா பெங்களுக்குசொல்லுமென்றார்
எங்கள் ஆச்சிக்குச்சொன்னகுறி பெங்களுக்குசொல்லடிநீ
இவ்வார்த்தைகேட்டா னே துசொல்வாள்கட்டுவச்சி
உங்களுக்குணததிற்குக் குறிசொல்லவேணுமடா
கூடையைபற்றி யிழுகதீரேகொற்றவரே
கூடையின்சேதமது கொடாமலியிடுவேனோ

பிள்ளைகளுக்குக் குறஞ்சொன்னது.

(தின)கூடையென்னுங்கூடைகண்டாய் கொந்தளப்பொன்கூடை
குமரேசர்வள்ளியர்க்கு குறிசொல்லுங்கூடை

சந்திராருஞ்சுரியருஞ் சந்தித்தக்கூடை
தவமுணிகளிரிவிக்களெல்லாம் நிகறந்திருக்குக்கூடை
குறித்தாற்போலகுறியுறைக்கும் கூடையிதுகூடை
கோபாலயிலடக்கமிக்குங் குறிகள் சொல்லுங்கூடை
ஆணியில்லாநல்வச்சிர பழுத்திறுக்குங்கூடை
கொந்தளப்பெண்ணிட்டமன்னு கூடைதனையிழுத்தீர்
தயவுவந்ததுமேலே குறியுறைப்பேனோடா
என்குறவனெ பொல்லாதவ னெனைத்தேடிவருவான்
உங்களுடமாளிகைக்கு னொதுங்கிடப்பிரே
அந்திபடுமேவேளையாச்ச சந்தடிகள்வேண்டாம்
அரண்மனைக்குபேங்களைஹ மிதவுவரத்தாள் குறத்தி

வேறு.

இவ்வார்த்தைதான்கேட்டு யேதசொல்வான் நல்லவன்
வாருமலைக்குறத்தி வார்த்தையொன்றுநீர்கேளும்
ஆசதிக்குசொன்ன குறியிலொன்றுபெங்களுக்கு
சொன்னாலேயல்லாது சந்தரியேபே களிடோம்
குறிசொன்னுல்லாது கொம்பணையேபோகளிடோம்
தருமாண்டையிப்போது தள்ளிக்கொண்டுபோவேமென்றார்
எட்டுநாள்சென்றாலு மிளங்கொடியேயுண்ணைவிடோம்
இவ்வார்த்தைகேட்டுமவ. னேது சொல்வான் கட்டுவச்சி
உங்களுக்கு குறிசொன்னு லேதுதரப்போதீர்கள்
தெய்வகுறத்தியென்று சிந்தையிலேயெண்ணுதே
வீண்குறிகள் சொல்லியே லெறுமையாய்ப்போவேனோ
ஏற்றகுறியுறைத்தால் வச்சிதங்கள் தாரோமடி
அல்ல. தேயாமானால் அடங்கலும்பறிப்போமடி
பாலகர்வார்த்தைக்கு பார்த்தார் மிகிழ்ந்து
சந்தோஷமாகியே தையலருமேது சொல்வான்

குறம்.

(தின) குறத்திதனை வழிமறித்தீர் கூத்தாட்டங்கொண்டார்
கொஞ்சமல்லவங்களுக்குக் குரோகிதர்கேளீர்
பிரத்தியல்லகாணுனக்கு பேர்மிகுந்தவிசையன்
பேர்கொண்டபூங்குறத்தி பேசாதேபோடா
கைபார்க்கவேனுமென்றால் கரமதைநீராட்டாய்
காரியங்களுள்ளபடி விரியமாயுறைப்பேன்
கைத்தலத்தைத்தான்பிடித்துக் கண்ணிலொற்றிக்கொள்வான்
கண்மலரோபொன்மலரோ கைத்தலங்களைப்பாள்
குமாரனிடகைத்தலத்தை கூடியின்மேலடித்து
கொச்சியம்மைமனைத்துக் குலமார்பில்லைத்தாள்
மலையாலத்தஞ்சியே வந்துகுறிசொல்லும்

வள்ளிமலைநாயகியே யுள்ளகுறிசொல்லும்
வடவாசல்காக்கும்நல்ல மண்ணுப்பிடாரி
மணையிடத்தேவதைவே வந்துகுறிசொல்லும்
மஞ்சளழகுதளர மடிச்சிலைகாரி
மகாபூசைவாங்கியுண்ணும் வணத்தநயினாரே
பிரியமுடன்குரிகளாக பத்திரமாய்காரும்
அலர்மேலுமங்கையம்மாள் அன்புகுறிசொல்லும்
இச்சையுள்ளதேவதைகள் எல்லோருமாக
கொச்சைக்குறத்தியிட கூடைதளிலமர்ந்து
குறிக்கே லைமுன்னடத்தி குறிகள் மிகவுரைக்க
குமாரரிடநெஞ்சமது மிகமகிழவேதான்
தெய்வங்களைநினைத்தாலே சிவிர்த்துக்கொள்ளுதுடம்பு
திரேகமெல்லாமயிர்க்குச் சிடுகுதடாதம்பி
வாடைமணம்விசதடா மயில்வந்தாப்போல
மயக்குதடாஎன்னுடம்பு சன்னதங்கொண்டாற்போல்
அரலவிருதுடிக்குதடா குறிகளுரைப்பேன்கேளும்
அருச்சுனனோடைவருக்கும் புத்திரரும்நீரே
அல்லியரசானியிட பிள்ளைகளுநீரே
தனஞ்செயற்கும் இரட்டையற்கும் புத்திரநீரே
மனலில்வந்தபெண்கொடிக்கும் மைந்தரும்நீரே
முன்னடந்தகாரியங்க ளொன்றுரைப்பேன்கேளும்
மாயவனாருகில் தரியோதிரனும்வந்து
அபிமருக்குயென்றிந்த ஆயன்மகளாரை
அன்பானலக்குணற்குச் சந்தரியைக்கட்டி
எம்பெருமாள்மகளாரைப் பரியமதுபொருந்த
எழுதுறுவெரட்டகம்பொன் யிந்தானேதரியன்
அந்தப்பொன்னையவர்கள் பதனெவையுற்றி
அளவில்லாதிரையித்தை அவரெடுத்துக்கொண்டார்
உபாயமாழகூர்த்தமிட்டு உலகளர்ச்சமாயன்
இன்றெட்டார நளையிலே இசைந்துவாச்சொல்லி
இயல்விமராசனண்டைத் தூதுநடந்தாரே
பார்ப்பாணப்போல்வந்து அபிமனுடன்சொல்லி
படைபொருந்திமணங்கன்செய்ய வகைகள்நினைத்தாரே
அரவாணந்தொந்தொட்டி கடோற்கஜனபிபின்னன்
அரசன் திரியோதிரனார் அவர்தளத்திலுநுத்தார்
ஒருகொடியில் திரியோதிரன் சபையிலம்ன்னம்மடிய
புரையார்திரர்மடிய ரதமொடியப்பொடியாய்
சிலைமுறியவரைநடுங்க திரியோதிரனுடனே
வந்துன்னவதைகள்செய்து சக்கிரகிரியுருள
தூரிதமுடன்விற்றிருக்குஞ் சந்தரியையுருள
குறிகளதுபொய்யடா கொற்றவனையென்று

கொச்சியம்மையாணையென்று கூடையின்மேலடித்தான்
பொய்யோடாபென்குறிகள் மெய்யோடுபுகல்வீர்
புண்ணியனை அல்லியிட புத்திரனைபென்றான்
என்றவனைத்தான் பார்த்து விழியாலேமிரட்டி
இளங்குறத்தினைப்போல இடதுவளநகைத்தான்

பிள்ளைகள் குறத்திசொன்ன குறிசகுச் சந்தோஷித்தது
தாங்களணிந்திருந்த ஆபரணத்தைக் கொடுத்தது.

வேறு

வாடிமலைக்குறத்தி வண்ணநடைகட்டுவச்சி
இச்சியாதனனுடைய ஆபரணமானதெல்லாம்
திருடிவந்தாயென்று சொல்லி திட்டினேன்வைதோமே
தெய்வக்குறத்தியம்மா தெளிவானகட்டுவச்சி
கண்ணமிட்டாயென்று சொல்லி கட்டுமென்றோர்வெட்டுமென்றோம்
கண்டதுகண்டர்ப்போல் கட்டுவச்சிசெல்லியிட்டாய்
பார்த்ததுபார்த்த ர்ப்போல் பாங்காய்குறியுரைத்தாய்
அறியாமற்செய்தகுற்றம் அச்சியனம்பாறுக்க
தெரியாமற்செய்குற்றம் சிந்தையிலேவையாதே
என்றுபாதம்பணிந்தார்கள் பாலர்சிறுவரெல்லாம்
அவரவர்கள்விட்டிருந்த வாபாணமுள்ளதெல்லாம்
ஆரஞ்சரப்பளியும் அழகுமுத்தத்தாழ்வட்டும்
முத்தின்கடுக்கனும் முருகுடனேமோசிரமும்
கழற்றியேமுன்னெவைத்துக் கானியிழுந்தார்கள்
எடுத்துப்போமாச்சிபென்று கல்லாருந்தெண்டனிட்டார்
வண்ணக்குறத்தியவள் வாய்திறந்தேதுசொல்வாள்
வாருங்கனென்மகனே வார்த்தைபொன்றிரீர்கேளும்
நீங்கள் திட்டின கம்மவத்ததுவா தெத்தியில்லாலெய்ததுவும்
அத்தனையுமெந்தனுக்கு அநிபிரியங்காணாதடா
பார்த்த வந்துவையாலே படைமன்னாநீங்குளெல்லாம்
வாய்தகானமகன்காணும் என்னுள்மலைக்குறத்தி
ஆபரணந்தன்னெடுத்தது அணைவோர்க்குத்தாலைகொடுத்து
பதியோடிருங்கனென்று பாலகரேபோன்றனென்று
அந்தத்தெருகடந்து அப்பாலேபோககுற்றான்

குறத்தியரும்போது பிராமணன் இச்சித்தது.

மற்றொருவிதிலே வாரான்மலைக்குறத்தி
பிராமணர்விதிலே போககுற்றானகட்டுவச்சி
மாடப்புறப்போலே மலில்போகலதானடந்தான்
அந்தப்பிராமணர்கள் அலளழகைக்கண்டார்கள்
வந்தப்பிராமணர்கள்மெல்லியவர்க்கண்டார்கள்
மையல்பெரிதாகிமயங்கியவ ரோடிவந்தார்

சிவத்தைமறந்தார்கள் சிவத்தொழிலைத்தான்மறந்தார்
பூசைத்தொழில்மறந்தார் புட்பெருக்கைத்தார்
தவத்தைமறந்தார்கள் தவத்தொழிலைத்தான்மறந்தார்
ஞானம்மறந்தார்கள் நற்பூசையும்மறந்தார்
கிழங்கன்பழங்களைல்லாம் கிட்டிவந்துபல்திறந்தார்
குடுமிசுடுத்தவர்கள் கொப்பெவ்வோடிவந்தார்
கண்ணுக்குத்தெண்டமென்பார் காதுக்கடிமைபென்பார்
வாடிமலைக்குறத்தி மாளிகைக்குகொண்டுபோறோம்
மெத்தையின்மேசைவைக்கிறோம் வேண்பணிபூட்டுகிறோம்
ஆபரணந்தரித்து அலங்கரித்துப்பார்த்திருப்போம்
பெண்டுகளுள்ளவரைப் பேணித்தொழில்செய்வவைப்போம்
ஆணய்ப்பிறந்தவர்கள் அடிமைதொழில்செய்ய்வோம்
உழியுள்ளசெய்திலுவோம் உத்தமியேவாரீரோ
கண்ணுக்குத்தெண்டமென்பார் காதுக்கடிமைபென்பார்
வாடிக்குறத்தியென்பார் மையல்பெரிதாருமென்பார்
காமக்கணையாலே கணைதாங்கிப்போருதென்பார்
மாரைவெய்தகணை மாம்பைப்பிளக்குதென்பார்
மோசனைசிவசமது முகத்தையழிக்குதென்பார்
ஆறுருகுபாணமது மாறுருகிப்பாருதென்பார்
அலைநாழியெங்களுடன் அணைந்திருந்துபோடியென்பார்
சத்தினர்மாதரைச் சூழ்ந்தார்சூறத்தியரை
வண்ணக்குறத்தியவன் வாய்திறந்தங்கேதுசெல்வான்

குறத்தி பிராமணனுக்குச் சொல்லுங்குறம்

தின-தொச்சிமலைகுடகுமலை குடியிருக்குங்குறத்தி
கொக்குலக்காவுகளுந் குட்டிகறிசமைப்போம்
பச்சமலைபவழமலை குடியிருக்குங்குறத்தி
பன்றிகளுமானகளுந் கறிபாக்கித்தின்போம்
காக்காய்தின்போம்சுழுகுதின்போம் கறட்டோணஞ்சடுவோம்
சுள்ளவைத்தாக்குடங்குடிப்போம் கானகத்துசாதி
காட்டாணைசிவங்களுந் கரடிபுலிதின்போம்
காட்டிலேகுடிவிருப்போம் சுள்ளக்குறச்சாதி
ஏச்சானசாதிவல்ல எங்கள்சூசாதி
ஆமைதின்போம்பிடித்தின்போம் அணிசடித்துச்சடுவோம்
பூனைகுத்திநுக்குடுவோம் பணக்குறவாநங்கள்
துழையுரியுமரையும வெள்ளைசியலிதின்போம்
குறச்சாதிபாணதெல்லாம் அரைசாதிக்கண்டாய்
கொச்சைகுறம்நமது குமட்டலையோவுனக்கு
என்னை-கடியணைபமணந்தோணுதேவையே
என்றவரைத்தான்பார்த்து கிழியாலேமிட்டி
இனக்குறத்தினைப்போல இடைதுவளநகைத்தாள்

வேறு.

வாருங்கள் பிராமணரே வார்த்தையென்று நீர்க்கேளும்
எண்ணைவைத்துயாதரிக்கும் வேதியருமானுலே
சிற்றிடைமார்வீதியிது தெருக்களெல்லாந்திரிந்து
கொம்பனைமார்வீதியெல்லாக் குறிகள் கொல்லிவாரணையா
பாடிவருகிறேன் பத்தினிமார்வீதியெல்லாம்
நாளேவருந்தேன் நாயகமீரம்புமென்றான்
அத்தெருவுவீதிவிட்டு அப்பாலேபோகலுற்றான்
எக்கத்தாற்போலே யிருந்தார்கள் பிராமணர்கள்
மையல்பெரிதாசி மதிமயங்கிநின்றவிட்டார்
அப்போகுறத்தியவள் அலங்காரகட்டுவச்சி
வீதியும்வீதி தெருவுப்பலகடந்து

குறத்தி மின்னொளியீதி வந்தது.

விளங்கியசீர்மாதவத்து மின்னிடையாள் வீதியிலே
பாடிவருகிறாள் பத்தினியாள்வீதியிலே
கூறிவருகிறாள் குறமாதரைப்போல
உறிகொள்வீர்காம்புகொள்வீர் கோரோசனைவுண்டைகொள்வீர்
குழந்தைகள் வினையாடக் கிலுகிலுப்பைக்கொள்வீர்
பச்சைமணிகொள்வீர் புருஞ்சிலங்கைகொள்ளீரோ
நரைபோலிளமைவர நல்லமருந்துண்டைகொள்வீர்
வாழாதபெண் அருக்கு வாழ்மருந்துண்டைகொள்வீர்
சேராநிபெண் அருக்கு சேரமருந்துண்டைகொள்வீர்
கூத்திகளுக்காக மருந்துகொள்வீர்தொற்றவரே
வேசிக்கிடுமருந்து கொள்வீராவேந்தர்களுள்
கைபார்ப்பேன்குறியுரைப்பேன் கரியங்களுள்ளபடி
கூடைமுறங்கட்டுவேன் குறிகள் மிகவுரைப்பேன்
பச்சைபொட்டுகுத்தலையோ பைங்கொடிமாதர்களே
என்று-பாடிவருகிறாள் பத்தினிமார்வீதியெல்லாம்
விளங்கியசீர்மாதவத்து மின்னிடையாள்வீதியிலே
காத்திருக்குந் தோழிமார் கண்ணியர்கள்கேட்டுவிட்டார்
ஆய்ச்சி-வாழ்ந்திருக்கிறாள் பாதுகெடுநாளாக
கூடாதிருக்கிறாள் கோதுகெடுநாளாக
அவள்-மன்னன் வருங்குறியைச் சொல்வாள்மலைக்குறத்தி
பிச்சைகுறிபொய்யாது மெய்யாகுமாச்சியரே
நய்யிட ஆச்சிபற்குச்சொல்வே மென்று ஆரணங்கமோடிவந்தாள்
விளங்கியசீர்மாதவத்து மின்னிடைக்குடெண்டனிட்டார்
ஆச்சியரேகேளீர் அடியேன்வாய்விண்ணப்பம்
காணுவதிசையங்கள் கண்டேனாவிதியிலே
தெய்வக்குறத்தியவள் தெளிவானகட்டுவச்சி

மின்னற்பிறந்தவளோ மேகவர்னமச்சினியே
கன்னிதிருப்பாற்கடலில் வந்துதித்தகருநிளமோ
எழுதவொண்ணுவடிவழி இவ்விதிபாடிவந்தாள்
கைபார்த்துருநிசொல்வாள் கட்டுவச்சிராயகியாள்
மன்னன்வருங்குறியைச் சொல்வாள்மலைக்குறத்தி
பிச்சைக்குறத்திருநி பொய்யா துமெப்ப கும
அகத்தினிலுள்ளாக அழைக்கத்திருவுளமோ
இவ்வார்த்தைதாண்டேட்டு யேகசொல்வாள்மின்னிடையாள்
புதுபுதுதமையிது தொற்கொடியையுண்பேச்சு
நானும்மனுஷியே நாட்டிலையுங்கட்டுறமே
எனவனதில்குறைகளென்ன வடிமயங்கிறதேன்
துக்கந்துயரமென்ன சிறையிருக்குந் தன்மைபென்ன
நன்னா லுபேரைப்போல் நலமா கலாழி நனை
ஆத்தனையும்போட்டுவைத்துக் கைபார்த்துக்கொண்டாலே
நையாரோரம்மையிந்த நாட்டிலுள்ளபெண்களெல்லாம்
வாழ்கின்றபெண்களெல்லாம் மாடுதகையாரோ
மணங்களித்தபெண்களெல்லா தாழிவுமீசச்சொல்வாரோ
எழுத்துப்படியுனக்கு யிட்டுமிருந்தால்
கட்டுவச்சியென்னசெய்வாள் காரியமேயேபோடியென்றாள்
தாய் பாலவளர்த்தெடுத்த தாதியவங்குறுவாள்
இப்புவியில்வந்தகொரு இளங்குறத்திதான்ல்ல
மந்திரமுந்தந்திரமும் வண்ணமருந்துண்டகரும்
இந்திரஜாலகித்தை யெல்லாமறிந்தாள்காண்
அவள்வந்துகைப்பார்த்தால் மனதில்குறைதீரும்
பார்த்ததர்வரும்படி பகரவல்லாள்பைங்கிளியாள்
வாள்விசயனிகேதான் வருங்குறியைச்சொல்வல்லாள்
ஆச்சிருறத்தியரை அழைக்கசெலவருளும்

மின்னொளியாள் ிட்டுக்குக் குறத்தி வந்தது.

விளங்கியசீர்மாதவத்து மின்னிடையுங்குறுவாள்
வழாதார்வாசலுக்கு வருவாளோகட்டுவச்சி
அதனொழையுமென்று அன்னநடைமாது
சிறைச்சாலைமண்டபத்திே தேவொழியாள் ிட்டெழுந்து
அலங்காரமண்டபத்தி லாரணங்குறவந்தாள்
ஆப்போதாதிமா ராரணங்குறமேகவந்தி
வாடிமலைக்குறத்தியெங்கள் மாதுவழைக்கிறாள்
எங்கள் - ஆச்சியர்க்குக்கைபார்த்த ஆரணங்கேவாருமென்றாள்
தாதியழைக்கையிலே சந்தேஷமாயவளும்
வந்தேன்வந்தேனென்றுசொல்லி மலைக்குறத்திவுள்ளுழைந்தாள்
இந்திரக்கட்டுவச்சி யேத்தமுள்ளபூங்குறத்தி

மந்திரத்தட்டுவச்சி மலைவாள் பூவ் குறத்தி
வண்ணக்குறத்தியவள் மலைக்குறத்தியுள் றுழைந்தான்
ஓடமலர்க்கண்ணாரும் வுள்வாசல்போய் றுழைந்தான்
அல்லியிற்பிறை நூறு அனலிற்பிறை நூறு
இருவரனுப்பிவைத்த இளங்கொடித்தா தியரும்
மின்னிடைவாள்வாசலுக்கு விசையனூர்போன பிடிப்பு
அன்னடைமாதர் அவர்திரும்பியேயுடிவந்தார்
அல்லியற்குந்துரொளபகைக்கும் ஆரணங்குகெண்டனிட்டு
பார்த்தனபிறநாகப் பேரோனெம்மனங்கொடியே
கண்டமுடிமன்னர் கனத்தமயலானார்
தெண்டனிட்டுப்பார்ப்பாரும் சேவித்தநிற்பாரும்
சுபத்திரையாள்வாசலிலே தா தியுழைத்ததவும்
பள்ளிக்கடத்துப் பசங்களிழுக்க துவும்
பண்ணுதும்பண்ணியவர் பன்மழித்த துவும்
கொணைறக்குறத்தியைப்போல் குறிஞ்ஞரைத்த துவும்
மின்னிடைவாள்வாசலுக்கு விசையனூர்போன துவும்
ஒன்றுமொலியாம லுரைத்தார்கள் தா தியர்கள்
இருவருங்கெட்டார்க ளின்பங்கரைபுரண்டு
சந்தோஷமானார்கள் சரீரமதுபூரித்தார்
அன்னடையின்னிடக்கு அனந்தஞ்சிறைதீர
எத்தனை நாட்சென்றது விளங்கொடியின்னிடக்கு
இத்தனை நா லு மிருந்தகுறாதீர
மன்னவனைநன்றாய் மனமுந்தனையவல்லாள்
கடியனைத்திடுவாள் குறைகளை தீர்த்திடுவாள்
என்று-ருங்குமத்திண்டோள் குலங்ககைகளைகத்து
சிவிகையின்மீதேறி தேன்மொழிமார்போக லுற்றார்
மையெழுநாக்கண்ண னும் மலர்ச்சொருகாஷேஷமும்
பாக்குதினனாவும் பத்தினியாள் தன்முகமும்
வெற்றிலைதினனாள் விரும்பாய்விடாய்முசமும்
மஞ்சளனுகாத வடிவுடைவாள்மார்பழமும்
எனதேனியாயிருந்து யிலள் சிறையாவாமைன்
இவள்-பொன்னுனமேணியது பழுதிபடக்காரணமேன்
தங்கத்திருவேணி சழும்புபடக்காரணமேன்
இவள்-வாய்மதத்தினுலையல்லே வாய்விழந்தாளன்மா துகன்னி
என்று-பொற்காரமெல்லாந் அடங்கியொருபுறமாய்
சிங்காரக்கட்டுவச்சி போலேசிரித்துவந்தாள்
மங்கையரைப்பார்த்து உரைப்பாள்மலைக்குறத்தி
மின்னொளியைப்பார்த்துச்சொல்லுங்குறம்.-
(தின) திருத்தமதிமுகத்தாளே மின்னொளியேகேளும்
உன்-செயெபொன்மணிமாளிகைக்கு செயலாகவாசுச்ச
தலைப்புறத்தில்கெவுளிரின்று சொல்லுத்தி. பெண்ணே

மலைக்குறியான்வாழ்வினையன் வருவாண்டிபெண்ணை
 மலைக்குறியான்வாழ்வினையன் வருவாரோயானால்
 எனக்குகல்லகறிசொறு யிடுவாயோடிபெண்ணை
 ஆக்கினைச்சாறுகறி பாக்குமெனக்-ருள்வாய்
 அருகட்டுச்செய்யுமழம் பழத்தூணியுந்தருவாய்
 அருளஞ்செல்லமுண்டிவுந்த னுளன்வரப்போரான்
 அருமுகவன்நிருவருளா னாளன்வருவாண்டி
 பேருமுண்டிபெருமையுண்டு பெண்மயிலேளைய
 பெருவயிரன் திழுவருளால் புருவன்வருவாண்டி
 இந்நிரன் குமாரனவன் சந்திரமுகத்தாண்டி
 இன்னேரமவரப்போரான் யினமயிலேகேளும்
 தல்லருந்துருளிசமிது நாடன்முடிபெண்ணை
 கைமருந்தாவுகிமெத்த கையு மடிபெண்ணை
 விப்பொருதம்விழியாள் மின்னொளியேகேளாய்
 அக்குமணிகொக்கமுணி கொள்வ யடிபெண்ணை
 கந்தருக்கு வள்ளியர்க்கு முகந்தகுறிசொல்ல
 ஏத்தகுலசோழவன் காட்டுக்குறத்திணைப்போல்
 இச்செய்கொள்ளவனையறி யென ஈஸ்வரனாறிய
 வக்தாவுகொக்கவும் தன்நிறவளவல்ல
 வடிபுப்பெரிமனைதோறும் போரவனாறல்ல
 கைபார்ப்பென்கண்டுரைப்பேன் கடுகிவனம்போறேன்
 கறிசொறுதுகிலாடைகாக்கி மம்பரவே
 மெய்குறிகன்நா னுரைப்பேன் மின்னிடைபேரேளாய்
 கைக்குழந்தைவுச்சிக்கெண்ணை குததுளிவார்ப்பார்
 இந்நாட்டிலவா முகிற குறத்தியல்லபெண்ணை
 எப்போதமிந்தியற்கும் கைபர்க்கு வகுறத்தி
 இந்நாடுபெய்க்குக்குப் பொன்னுரிசண்டாய்
 எண்ணனை உண்ணனை பென்றவனாறமுரைத்தான்
 அல்லியர்க்குந்தரெளபதைக்கு மடிபுருறிசொன்னேன்
 அவர்கன்மெச்சியெந்தனுக்கு ஆபாணங்கொடுத்தார்
 உச்சிதம் ய்குரியுரைத்தன மெச்சிவரெனக்கு
 அவாபிறத்தநாளையிலே அழுத்தியகோர்பதக்கம்
 ஆபாணந்தான்கொடுத்த அனுப்பினுர்பெண்ணை
 மின்னிடை யென்தனுக்கு மிகவுகந்தியுரைத்து
 மிகவுமவர்குறத்திபென்று மிகவெனக்குமுரைத்தார்
 நன்றாகயன்மனைக்கு நான்வரும்போது
 நலமுகுந்தஞ்சொல்கிறத எண்ணத்தெனையாது
 வாசல்பல்லிபளபளென்று நேசந்துடன்சொல்ல
 வருவாண்டியுன்கணவன் வள்ளியம்மையாறால்
 குறிமுலையாளேயென் குறிகளும்பொய்யாது
 கொச்சியம்மையானையென்று கடையின்மேலடித்தான்

வேறு.

விளங்கியசீர்மாதவத்து மின்னிடையுங்குறுவாள்
ஏதடி கட்டுவச்சி யெந்தநாடுந்தனது
எந்தவூருங்களது யெனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்

மலைக்குறத்தி தன்வரலாறுசொன்ன குறம்.

தின-எந்தனிடதிருநாடு சேட்கிறையே பெண்ணே
ஏததமுள்ளயிந்தி னாராளுமெந்தநாடு
கொங்குபன்காளமது யெங்கனிடநாடு
வங்காளம்சிங்காளம் மராட்டியமெங்கன்நாடு
வாள்விசையன்பெயர்கொண்ட குறத்தினுன்பெண்ணே
எங்கனிடதிருநாடு சேட்டையோபெண்ணே
மேலகைக்கு ஊரவசிக்ஞம் அதிசமுள்ளபெண்ணே
சந்திரர்கள் குரிபர்க னாகிச்சுந்திரநாடு
தானதருமபுரியுந் தவமுள்ளநாடு
அன்னகைகொடிநின்றசையும் யெந்தனிடநாடு
அதிசயமாய்வாழ்நிறமும் யெந்தனிடநாடு
அதில்-தூரும்பசையத்தேன்சொரியு மெந்தனிடநாடு
கரும்புவிளாசோலைகுழ் மெந்தனிடநாடு
விரும்புமூல்லைமனஞ்சு முழந்தனிடநாடு
வேலருடன்வள்ளியம்மை வாழ்மெந்தநாடு
பச்சைமலைபவழமலை யெந்தனிடநாடு
பசிகாலமானதே பழங்குறிவருவேம்
கொச்சிமலைகுடகுமலை யெந்தனிடநாடு
குளிர்காலமானதே குறம்பாடிவருவேம்
பஞ்சவர்களுளுவது யெந்தனிடநாடு
பார்த்தனென்றும்பேர்கொண்ட குறத்தினான்பெண்ணே
கச்சணியுமுலையாளே கணகாடியாளே
கைத்தலத்தைநீர்காட்டாய் கணக்குறிசொல்ல
என்றவனைத்தான்பார்த்து யிணைவிழியாள்மிரட்டி
இளங்குறத்தினைப்போல யிடைதவளநகைத்தாள்

வேறு

விளங்கியசீர்மாதவத்து மின்னிடையாளேதுசொல்வாள்
திருமாலவர்பொருட்டால் திருமாதோபூமாதோ
நகரிசோதனைக்காக வந்துநறமுதலோ
கட்டுவச்சிவிற்திருக்க வட்டமணையிடுங்கள்
பொற்கொடியாள்விற்திருக்கப் பூம்பலாகபோடு
வட்டமணைபோட்டார் மணித்தடுக்குதான்போட்டார்
வாடிமலைக்குறத்தி வட்டமணைமேலே
வளநாடிகைகாட்ட வனக்குறத்திடெள்மகிழ்ந்தாள்

இட்டமுகூர்த்தமது லட்சுமென்றுசொல்லி
இட்டமணைமேலே வந்திருந்தாள் பூங்குறத்தி
ஒருகால்மடித்தாளே ஒருகால்புறத்தணிந்தாள்
கூடைபொருபக்கம்வைத்து கொம்பணையாள் தானிருந்தாள்
கூறுவார்கொம்பினது மரத்தின்கிளி ரோலே

குறத்தியின்னெளிக்குக் கைபார்க்கும் குறும்.

தின-சனத்தகொருஸ்தனத்தாளே கைத்தலத்தைக்காட்டாய்
உன்கணவனிப்போவருங் குறியைக்கண்டுகாஞ்சொல்ல
பங்கயஞ்சீர்கைத்தலத்தைப் பார்த்தனுமேபிடித்து
பாவையிடமுகம்நோக்கிப் பல ரலுஞ்சிரித்தாள்
இடக்கார்த்தைதான் பிடித்து இளங்கொடியேயென்பாள்
இளங்கொடியாள் கைத்தலத்தைக் கண்ணிலொத்திக்கொள்வாள்
கண்மலரோபொன்மலரோ கைத்தலங்களைன்பாள்
மங்கிலியம்வான்பெறுவாய் மைந்தர்களைப்பெறுவாய்
மனமகிழகணவனிப்போ வருவாண்டிபெண்ணே
உண்மையெந்தன் குறிகளது வுண்மையிதுபெண்ணே
வண்மையுள்ளசோழனிட மனுரீதியாலே
மதியாமலரசாளும் மன்னவனமகளாரே
வாள்வீசையன்மேலாசை தோணுதடிவுனக்கு
கூறுனவியியாளே கொம்பணையேகேளாய்
கடுவதுஆசைமனம் தோணுதடிவுனக்கு
பார்த்தேண்டிவுன்கையி லட்சணங்கனிப்போ
பவனிமுழுதாளுகிற சோழன்மகளாரே
தகதகணசைவளையல்கை பிடிக்கநாளும்
தயவுள்ளபுருஷுனிப்போ வருவாண்டிபெண்ணே
மயலாகிமனதுருகி வடிவுள்ளபெண்ணே
நீர்-செயலாகிசெய்தகுறை சொல்லுகிறேன்கேளாய்
சங்கமரைப்பூசைசெய்யும் வேளைவந்தாரென்று
தனஞ்செயனாருவருகிறதைத் தள்ளிவிட்டாய்பெண்ணே
ஈஸ்வரனைப்பூசைசெய்யும் வேளைவந்தாரென்று
எண்ணுமல்விஜயனைதான் தள்ளிவிட்டாய்பெண்ணே
அன்றுமுதல்நெடுநாளாய் வாராதவிசையன்
அறுமுகவந்திருவருளால் வருவானேடிபெண்ணே
என்றவளைத்தான்பார்த்த வியியாலேவிரட்டி
இளங்குறத்தினைப்போல இடைதுவளநகைத்தாள்
வேறு-விளங்கியசீர்மாதவத்து மின்னிடையுக்கூறுவாள்
முத்தணிந்தபல்லோன் முறுக்கணிந்தசெவ்வாயோன்
உத்திசுழியழகன் உரோமத்தின்போழகன்
கூறியமூக்கழகன் குளிர்த்தமுகத்தழகன்
தொந்தமிடுஆவிலேபோல் துய்யவயிரழகன்
நடையும்நடையழகன் நடைக்கிசைந்தஇடையழகன்

காய்க்கும்பிராயமுடி கன்னிகட்டுங்காலமடி
 பூர்க்கும்பிராயமுடி பிஞ்சுகவிடுங்காலமடி
 சொஞ்சவயதல்லவா கொழுந்தெல்லம்பிஞ்சல்லவோ
 சுவரிலெழுதலாஞ் சித்திரம்போல்பார்க்கலாம்
 படத்திலெழுதலாம் பதுமைபோல்பார்க்கலாம்
 இத்தணையழகான இளங்குறத்திகட்டுவச்சி
 சித்திராதிபோலே தெருவித்வந்தாயே
 கொண்டகுறவனுனைக குறிசொல்லவிட்டானே
 மதிசெட்டுவிட்டானே மங்கையரேயுன்கணவன்
 விட்டுப்பிரிந்தானே வெறியனேயுன்கணவன்
 கண்டால்விவரனே காண்டபங்கொண்டவரும்
 அடங்காதழகையெல்லாம் கண்டாலழையானே
 மாணையுனைக்கண்டால் மற்றொருதேவியரே
 மற்றுமொருதேவியரை நத்தியேபோவானே
 தேன்மொழிமாதர்களைத் திருஷ்டித்துப்பாராயோ
 என்-வாணைவாங்குகைக்கு வந்தாய்மலைக்குறத்தி
 என்றதுசொல்லி வுன த்தாளிளங்கொடியாள்
 மலேக்குயிலாள் மலேக்குறத்திகுறவாள்
 குறம்-தின-எந்தனிடகுறவளமதி செட்டவனேயென்றாய்
 எப்படிஉனக்குகுறி சொல்வேண்டிநன்றாய்
 எங்குளிடசாதிகளி லேர்வையிதுதானடி
 ஏச்சானசாதியல்லோ எங் ள்குறச்சாதி
 சந்திரனோடொத்ததொரு கிருமுகத்திலழகன்
 தாளம்போலொத்ததொரு தவளம்பூவழகன்
 திருகண்கலொளியழகன் செங்குனிவாய்சிகப்பன்
 இத்தனைக்குமழகான இளங்கொடியேயுனீன
 இதுநெடுநாளுன்கணவன் ஏன்பிரிந்தான்சொல்வாய்
 ஏச்சானசாதியல்லோ எங்குள்சுறச்சாதி
 இளங்கொடியேயுன்கணவன் யேன்பிரிந்தாய்சொல்வாய்
 உங்குளிடகுலத்தனிலே யேர்வையிதுதானே
 உன்னைப்போல்வாழாதா ருலகத்திலுமுண்டோ
 இக்காலஞ்சிறையிருக்க மிக்கவரைதன்னில்
 இளங்கொடியேவாழாம லிருந்தென்னசொல்வாய்
 எங்குளிடகுறக்குலத்தி லேர்வையல்லகண்டாய்
 இசனாலேபழுதுமில்லை கைபார்க்ககீவா
 பங்கயஞ்சீர்முகத்தாளே கைதாராயென்று
 பைங்குளியாள் கைத்தலத்தைக் கண்ணிலொத்திக்கொள்வாள்
 அங்கயஞ்சீர்கைத்தலத்தைக் கண்ணுலொத்திக்கொள்வாள்
 அவனிமுழுதாளுகிற சோழன்மகளாரே
 மங்கிலியமவரம்பெறுவாய் மைந்தர்களைப்பெறுவாய்
 என்றவனைத்தான்பார்த்த விழியாலேமிரட்டி

இளங்குறத்தினைப்போலே இயம் பிவவன்சிரித்தாள்
வேறு-விளங்கியசீர்மாதவத்து மின்னிடையாளேதுசொல்வான்
சிறையிருந்தோமானாலும் தினம்வாழ்ந்தோமானாலும்
வாசற்படியகலோம் மற்றோர்மனைபுக்கோம்
விதிதனிலேதிரியோம் வேல்புருவங்கண்ணி
நீ-அடங்காதமுதமுய ஆசைபகங்கினியே
வேசையர்கள் போலாக விதிப்புறப்பட்டாய்
கண்டால்விடுவாரோ காண்டபங்கொண்டவரும்
பார்த்தால்விடுவாரோ பார்த்தன்வடிவுடையான்
மாலைக்குறத்தி மலைகுறத்தியேதுசெய்வான்
குறம்-தின-கிணையனர்கண்டாலே விட்டுவிடாநென்றாய்
மின்னிடையாளே நாவெழுத்துசொன்னாய்
சிலைவிசையக நீதிமிகு செறிமுறைதவறான்
திக்குஜெபங்கொண்டவனார் சேவகனார் தங்கு
மலைபோலுந்தெய்வகன்னி ஆர்வசியாள்ரம்பை
மலர்மாதுபோலேவடிவுடையருணமாத்
மயல்கொண்டிளர்வசியாள் மயங்கிப்பதாண்கிழந்தாள்
மகிழ்பார்த்தனமாதாவே போமென்றுவிட்டாள்
அவன்வடிக்கொப்பான அறிவையர்களுண்டோ
ஆனாலுமருச்சகனார் அவர்நீதிதவரார்
தந்தாரமல்லாமல் பிராதாரம்விருப்பார்
குலவரையன்மகளேயுன் மதத்தாலேநீயும்
கூசாமலபயபென்று ஆடுவைத்தாயவரை
நிலமையோடுநீயவரை வம்பெனன்றுகுறிக்க
நிஷ்டைப்பாவிக்கண்டாய் நீகிகண்டாய்நீயும்
கணவனைவேம்பெனென்ப ருண்டோடியிவ்வுலகில்
கரியாமல்மைத்துனனா ரென்றமறியாரே
சின்னமலர்குழலாளே மின்னொளியேகேளும்
செம்பொனதுமாளிகைக்குச் செயலாகவரச்சே
வலப்புறத்தில்கெவுளிரின்று சொல்லிற்றடிபெண்ணை
மனைக்குறியான்வாள்விசையன் வரப்போருன்பெண்ணை
தங்கத்திருமர்புதனில் ஆபரணமழுத்தி
சரசமுடனுணையணைப வருவாண்டிபெண்ணை
எந்தமுள்ளவிஜயனா ரித்தோவில்வந்தால்
எனக்குல்ககரிசோறு இடுவாயோடிபெண்ணை
என்றவனைத்தான்பார்த்து விழியாலேமீட்டி
இளங்குறத்தினைப்போலே இடைதுவளநகைத்தால்
மின்னொளியாள்-அருச்சுனன்செய்தகுற்றத்தை
குறத்திக்குச்சொன்னது வேறு
விளங்கியசீர்மாதவத்து மின்னிடையும்கூறுவாள்
கொன்றைக்குறத்தியே கொம்பினையேநீகேளும்

நான்-வம்பென்றசொல்லுகளும் மிசவும்பெரிதாச்சே
அவர்-விம்புகளும்சேஷ்டைகளும் இங்கொருவர்கண்டிலையே
நான்-ரித்தஞ்சிவனையெண்ணி நீதியுடன்பூசைசெய்ய
ஒற்றையொருநாளி லுப்பதஞ்சீர்மண்டபத்தில்
சிவனைநினைந்துநான் சிவபூசைசெய்கையிலே
அரனைநினைந்துநான் குருபூசைசெய்கையிலே
கண்ணிரண்டுமுடியே கையிரண்டுமேந்திக்கொண்டு
சினதையில்நானினைத்து சிவனைநினைந்துநீதி
பூசைசெய்யும்வேளையிலே போர்விசைபர்வந்துவிட்டார்
ஆவ்வளவில்பார்த்தா அவர்முடிகையோடிவந்து
வேளையிதுகூடுகைக்கு மின்னிடையேபென்பதாவும்
நானாவருமோயிளமை நாயகியேயென்பதாவும்
கண்ணைவிழியாயோ கட்டமுடியென்பதாவும்
ஒன்றுகப்புல்கி யுறவணைவோமென்பதாவும்
சுக்கட்டம்பண்ணுறதுப சற்றேநகைக்கிறதும்
கைகொட்டியாடி நகைத்தாண்டிகாவலனும்
கோபித்துகண்சிவந்து கொற்றவனைப்பார்த்துவிட்டேன்
சிறியகோபமதாய் விஜையனைப்பார்த்துவிட்டேன்
அவர்-பல்லழகும்பாவனையும் பார்த்துமயங்கிவிட்டேன்
மீசமுறுக்கழகும் விழியில்கருப்பழகும்
கச்சுக்கட்டுவுள்மருங்கும் கத்திச்சுறுப்பழகும்
வில்லழகுக்கண்டுநான் விழித்துக்கொடுத்தேண்டி
சுவனைமறந்தேன் சிவபூசைநான் மறந்தேன்
அறனைமறந்தேன் அரிபூசைநான்மறந்தேன்
வழிபட்டுமைந்தெழுத்தை மாதேமாரந்துவிட்டேன்
செபிக்கும்செபமறந்தேன் சிந்நையில்மெய்மறைந்தேன்
தேன்மொழிமாதேநான் சிவனைமறந்துவிட்டேன்
ஆனதால்வம்பென்றும் உறைத்தேன்விருதோசை
மின்னிடைக்கும்வேண்டாத வம்பென்றவ்வுகிவைத்தேன்
அன்னமேகட்டுவச்சி ஆர்மேலேநேரமடி
என்னைப்போல்பெண்பிறந்தார் யிவ்வார்த்தைசொல்லடி நீ
எனக்குப்புருஷனுண்டோ உத்தமியேசொல்லடி நீ

மின்னொளிக்கு புத்திசொன்னகுறம்.

தின-அன்னமேனும்மின்னிடையே ஆரணங்கேரீதேளாய்
அறிந்தாடிசொல்கிறண்டி நெறிமுறமையாக
வனத்தமலரெடுத்தாலும் அரனைதொழுதாலும்
மகிழ்வொருநோன்புதனை தேர்த்தாலுமாதே
நிட்டையோடிருந்தாலும் நீதிதானாலும்
நெரியானலலகை நீர்பண்ணினாலும்
சணவனூர்தானாக வலியவன்மைத்தாலும்
இவனுமிந்தவுகிலுள்ளா ரெல்லார்க்குஞ்சொல்வேன்

ஏழையானாலுங்கணவ ரிருந்தானேயானால்
 பின்னையொருதெய்வமென்ன ஓசந்திதானென்ன
 பிதிர்க்கணங்களோசிலுந் புருவதுதானென்ன
 எல்லாமுரீறேயென் றிரக்கிபேதொழுதால்
 எல்லாம்பணிசெய்தவரே தேவரறியாரோ
 நல்லநாளுமோயென்பார் சிதேவியரையும்
 நன்மைமிகுத்தவளு மொருபத்தினியுமாவார்
 சல்லாபசம்பத்து மைந்தர்களுமுண்டாம்
 தையலரேருமிட்ட சாபங்களும்பலிக்கும்
 பொல்லாங்கும்போக்கடிச்சும் இனிமேலுஞ்சொர்க்கம்
 பூமியிலேயுண்டுகண்டாய் பொய்யல்லடிமாதே
 விஸ்தாரம்பேசிடுவார் கணவனைநிந்திப்பார்
 வெடபனுக்குமனையாட்டி யாகினேனென்பார்கள்
 சற்றேயசட்டனுப் விட்டுக்குள்ளேயிருந்தால்
 தங் ளிடஅதிஷ்டமென்று தாமுமறியாரோ
 பத்தாவைநொந்தவர்கள் பித்தாகச்சமைவார்
 பரமனிடதன்னருளால் மயிலவனாருளால்
 சத்தியங்காணிவ்வார்த்தை யுனக்குமட்டுமல்ல
 இத்தரணியில்வாழ்பெண்களுக்கு மனைவோர்க்குஞ்சொல்வேன்
 அன்னமெனுமின்னிடை யே ஆரணங்கேகேளாய்
 அறிந்தபடிசொல்லுகிறே னெறிமுறைமைமாக
 வரணஸ்தனம்காங்குழையு மருவியுன்னையணைய
 மன்னவரும்போதாச்ச மின்னிடைபேகேளாய்
 மகுடமுடிமன்னரிப்போ வருங்குறைபைசொல்வேன்
 விகடமொன்றுவார மல் விராயகரைதெழுவேன்
 கபடில்லேமுறத்திலமுத்து கடுகவிசைந்திடுவோம்
 முத்தாலேமிகப்பரபி குறியுரைப்பேன்பெண்ணே
 வித்தானகணவனிப்போ விரைந்தோடிவருவான்
 என்றவளைதான்பார்த்து விழியாலேமிரட்டி
 விளங்குமத்திகண்ணிப்போலே இடைதுவளநடைத்தாள்
 மின்னொளியாள் புருஷன்வரகேட்டது வேறு.

விளங்கியமாதவத்து மின்னிடையுமேதுசொல்வாள்
 எண்ணறவேநி யெழுத்தப்படித்தாலும்
 பெண்மதியாலேயல்லோ பிழைமோசமாகிறது
 மன்னவருங்குறியைச் சொல்வாய்மலைகுறத்தி
 விஜயன்வருங்குறியைச் சொல்வாய்மெல்லியரே
 கூடையிலேமுத்தளந்து கொண்டுவந்துமுன்னேவைத்தாள்
 குறத்தி அருச்சுனன் வருகிறதாய்ச்சொன்னகுறம்.
 தின-கணகக்கும்பமுலையாளே கன்னியரேகேளாய்
 கணவனிப்போவருங்குறியைக் கண்டுநான்சொல்ல
 கருணைவல்லிதாயே உண்மைசொல்லவேணும்

கந்தரேளந்தனுக்கு முன்னடக்கவேணும்
முத்துகளைமிகப்பரப்பி அழியாலேசமிட்டி
மெத்தமுள்ளமின்னடைக்குக் காமவிடாய்தீர
அருச்சுன்னாரிவளைவந்து அணைவதுமெய்யானால்
நச்சுமலைகொச்சியம்மை நடக்குங்குறிசொல்லும்
குற்றமறயெந்தனுக்குச் சற்றேகுறிசொல்லும்
குமரேசாருளாலே குறிநடக்கவேணும்
என்றவளைத்தான்பார்த்து அழியாலேமிரட்டி
இளங்குரத்திதன்னைபோலே இடைதுவளநகைத்தாள்
வேறு-வாராய்மீமின்னிடையே வர்த்தையொன்றுநீர்க்கேளும்
கூடையிலேமுத்தளந்து கொண்டு வரமின்னிடையே
நினைத்தகுறிசொல்லில்லை நேரிழையேளந்தனுக்கு
கண்டிகுறிசொல்லிடுவேன் கடுகமுத்தெடுத்துவாராய்
கன்றுதான்கேட்டு ஏதுசொல்வாள்மின்னிடையும்
முத்துமுத்தென்றெய்ய நத்தியேசேட்குறைய்
மெத்தாசைபடுகிறாய் விணியடிநீகுறத்தி
நச்சுநச்சென்கிறாய் நாயகமேகட்டுவச்சி
என்றுமுறத்தாலேமுத்தளந்து முன்னிலைவைத்தார்கள்
சதிராய்மிகமெழுகி சாணியின்னையாரும்வைத்து
அறுகுபுஷ்பஞ்சுடி அட்சதைகாப்புமிட்டு
துபதிபந்தான்கொடுத்துத் தொழுதாள் குறத்தியவள்
குதம்-தின-குறத்திமுத்தையிகப்பரப்பி குறிசி துவேயென்பாள்
கோலஅழியால்மயக்கி மிகநோக்கிநகைப்பாள்
ஐங்கரணேமுக்கணனே ஆணைமுகத்தோனே
அருச்சுன்னாரிக்கோயில் வருவாரோசொல்லும்
சங்கரனாற்புத்திரனே சரஹணபவனே
தார்விசையனிக்கோயில் வருவாரோசொல்லும்
மணியிடத்துதேவதைகள் மகிழ்மஞ்சளமுதி
மடிச்சிலைக்காரிமுதல் வந்துநிற்கவேணும்
பொங்கல்மிகநயினரும் பொற்கொடியேதெய்வமே
பூவாடைகாரிமுதல் வந்துநிற்கவேணும்
மண்ணுப்பிடாரிநீ மழுவேந்துக்குறத்தி
வடவாசல்செல்லியம்மை வந்தருளவேணும்
ஆகாயதேவதைகள் னையன்பிடாரி
அலைகடல்கன்னிமுதல் வந்தருளவேணும்
ஏழுகடற்கன்னிமுதல் இளையதஞ்சிமாரும்
இன்பமுள்ளகுறியெனக்குத்தந்தருளவேணும்
மலையாளகொச்சியம்மை வந்தனருள்வேணும்
வாள்விசையனிக்கோயில் வருவாரோசொல்லும்
தெய்வங்களைநினைத்தாலே சிலுத்துக்கொள்ளுதடம்பு
திரேகமெல்லாமயிர்க்குச்ச லிடுகிறதேபெண்ணே

வாடைமணம்விசுதடி மைவர்வந்தாப்போல
 மாய்க்குதடியென்னுடம்பை சன்னகங்கொண்டாற்போல்
 கூடைகொண்டுகவிபுதடி கோமளமேபெண்ணே
 கோலவிழிதுடுக்குதடி குறிகளிப்போகேளாய்
 மங்கையரேகள்ளியிப்போ சொன்னதினாலே
 வரவேணும்பார்க்கனிப்போ வள்ளியம்மையருளால்
 இன்னமரைநாழிகையில் அருச்சுனமகாராசன்
 வண்ணமுடனிக்கோயில் வரப்போரரண்பெண்ணே
 கொச்சைக்குறத்தியிட குறிகளும்பெய்யாது
 கொச்சியம்மையானையென்றுகூடையின்மேலடித்தாள்
 வேறு-விளங்கியசீர்மாதவத்து மின்னிடையாளே துசொல்வாள்
 விசையரிதோவிதிவந்தா ரென்றிரேமெல்லியரே
 விஜயாவந்தபிற்பாடு மெல்லியரேபோய்கிடவேன்
 அந்தப்புறத்திலே ஆரணங்கும்போய்துழைத்தாள்
 உள்வாசல்வந்தமர்ந்தாள் பேடைமலர்கண்ணோரும்
 வண்ணக்குறத்தியவள் வாய்திறந்தங்கேதுசொல்வாள்
 இக்கோலமாயிருந்தாள் இங்கேவாரண்பார்த்தனவன்
 மெக்கோலமகிரீர் மஞ்சனமாடுமென்றாள்
 மஞ்சனமாடாதே மங்கையரேநீயிருந்தால்
 சென்மத்திலும்வாராண்டி தேர்விஜயபனிக்கோயில்

மின்னொளிக்கு குறத்தி ஸ்நானஞ்செய்து வைத்தது.
 எண்ணெய்கொண்டுவாருமென்று னேந்திழையாள் கட்டுவச்சி
 அருகிருந்ததாதிவவள் திடுக்கெனவேதானெழுந்து
 பூவெழுதிசித்திரித்துப் பொன்மடலைத்தானெடுத்தது
 பூவாசலெண்ணைதனைப் பொற்கொடியமர்கொண்டுவந்தார்
 வண்ணக்குறத்தியவள் மலைக்குறத்திதானெழுந்து
 மின்னிடைக்குப்பின்னாலே மெல்லியரும்வந்துநின்றாள்
 பன்னிரண்டாண்டுமுன்னே பன்னியிட்டகேடயத்தை
 மாணிக்கக்கச்சரடவிழ்த்து மயினாவிரித்துவிட்டாள்
 நீக்கிவகிர்த்தாளே நெறிமுறைமையின்படியே
 பூவாகவெண்ணையை எலிமிச்சஞ்சார்வார்த்து
 ஆறுய்வகிரந்தாளே ஆர்க்கத்தலைகீறி
 குங்குமவார்குழலை கீறிகொண்டைபோட்டாளாம்
 எண்ணையிடும்போதையிலே இளவிசையனர்ச்சுனனார்
 தாநிகளறியவென்று தன்னொளியைக்காட்டினார்
 பல்லொளியைக்காட்டினார் பார்த்தார்கள் தாநியர்கள்
 மின்னொளியைப்போலவே பல்லொளியைக்கண்டார்கள்
 பரசவீணைபார்த்தலவோ பயந்தார்கள்தோழியர்கள்
 கானகக்குறத்தியல்ல கானம்பரருச்சுணர்க்கண்
 குறத்தியென்றுநாமிருந்தோங் கோதண்டபாணியவர்
 வண்ணக்குறத்தியைப்போல் வடிகொண்டுவந்தாரே

பெறுமையாய்த் தானிருந்தால் தெண்டனைகள் நேருமென்று
 மஞ்சனச்சாலை அமைத்து வைத்தார்கள் தாதிபர்கள்
 மற்றுஞ்சிலதாதி மடவாரெழுந்திருந்து
 செம்பொன்னின் தட்டிலே அரைப்பரைத்து வைத்தார்கள்
 சிக்காயும் நெல்லி சிறுபருப்பு கஸ்தூரி
 பச்சிலை மஞ்சள் பசுமஞ்சளரைத்து வைத்தார்
 மற்றுஞ்சிலதாதி மடவாரெழுந்திருந்து
 தட்டி வுதயமே தாளிணையிலும் மடித்து
 எங்குமலங்கரித்துச் சந்தன நீர்தெளித்து
 கண்முன்றுடைய கவ்விரக்கட்டிலிட்டு
 மெத்தைபிரித்திட்டு மேலேயணைகோலி
 காமபரிந்தையங்கலப்பூ கட்டிலின் மேற்சொரிந்து
 கால்கோட்டைகைகோட்டை பிட்டந்தகன்னியரும்
 தந்தத்தலைகாணி சகலாத்தத்தழுவணையும்
 சாரத்தலைக்காணித் தழுவணையும் போட்டார்கள்
 கண்ணாடிசல்லிகட்டி கவரிமான் குச்சுவிட்டு
 மல்லிகை முல்லைகளை வகைவகையாய்த் தூக்கேற்றி
 பஞ்சவண்ணக்கிளியைப் பலதிகையுங்கட்டினார்
 அத்தர்புனுகுகளும் அள்ளித்தெளித்தார்கள்
 கதம்பகஸ்தூரியும் கரைத்துத்தெளித்தார்கள்
 சாம்பிராணிப்புகைபோட்டார் சந்தனப்புகைகொடுத்தார்
 பஞ்சணையைச் சேர்ந்தார் பாங்கியர்களானவர்கள்
 மற்றுஞ்சிலதாதி மங்கையர்களோடிவந்தார்
 மஞ்சனச்சாலை சமைத்துதென்றுதெண்டனிட்டார்
 அப்போது குறத்தியவள் அலங்காரமாயெழுந்து
 மஞ்சனச்சாலைக்கு வாருமென்றான் மின்னிழையை
 ஸ்தானங்களாட்டி வைக்க சற்றேயெழுந்திரென்றான்
 விளங்கிய சிர்மாதவத்து மின்னிடையுங்கடறுவான்
 குறத்தியுடமையாலே குனித்து முழுவேணே
 அத்தண்டதாதிபர்க ளனைவோரும் யோசனையாய்
 அவரவர்தம்பணிக்கு அனைவோரும் போய் நடந்தார்
 சிறிதுபேர்தாதிபர்கள் சிக்கிரமாய் நடந்து

தாதிபர்கள் அவளவாள் வேலையைச் சாக்கிரதையாய்ச் செய்தது.
 கோலமடப்பள்ளியைக் குச்சிட்டுத்தாள் திரந்து
 எங்குமலங்கரித்துச் சந்தன நீர்தெளித்து
 அடுப்புமெழுகுவார் அட்சதைக்காப்பிடுவார்
 பாணகழுப்ப் பணிநூலைச் சாய்ப்பார்
 பத்துவிதக்கறியும் பதினெட்டுபச்சடியும்
 போதச்சமைப்பார்கள் பொற்கொடிமார்தாதிபர்கள்
 மற்றுஞ்சிலதாதி மங்கையர்களோடிவந்து
 வெள்ளிக்கிடாரத்தில் வேண்டியபிரீர்வார்த்து

பாண்டந்தொடலாமே பங்கயஞ்சீர் கண்ணோ
கண்டாரனையாரோ கலியுகத்தாமோசாரோ
சற்றேயிருகுறத்தி ஸ்ரானஞ்செய்துவாரேனென்றான்
வண்ணக்குறத்தி மலைக்குறத்தியேது சொல்வான்
அல்லியிற்பிறந்தாட்கும் அனலிற்பிறந்தாட்கும்
இருவருக்குக்கைடார்க்கு ஸ்ரானதிகளாட்டிவைத்தேன்
தாதிமார்தோழிமார் தையலமாரில்லாமல்
தனியாகநவரிருந்து ஸ்ரானஞ்செய்துவைக்கேனோ
அவர்களைப்பார்க்கிலும் ஆரணங்குரீபெரிதோ
விசைபன்வருகிறதை மெல்லியபோபார்க்கிறேன்
ஆளன்வருகிறதை அறிகிறேயினிடைபே
கூடையெடுத்தவனும் எழுந்தாளேகொம்பனையான்
வாடிக்குறத்தி மனதுசலியாதே
மனதுக்கிசைந்தபடி செய்வாய்நீவாடியென்று
மஞ்சனச்சாலையிலே வந்தாரிருந்ருமாய்
அத்தண்டதாதிபரு அப்புறத்திற்போனர்கள்
அடியார்கள்போனடிப்பு அக்குறத்திமாதருமே
மஞ்சனச்சாலை மணிக்கதவைத்தாள்போட்டாள்
பட்டாடைவாங்கியே பலபணியுந்தான்கழட்டி
சிறுறுடைவாங்கியே சிறுபறையுந்தான்கழற்றி
நாற்றாலின்மேலாக நாயகியைத்தானிருத்தி
சீக்காயும்மெல்லி சிறுபறையுந்தானெடுத்தி
ஆணந்தமாரிக்கு அரப்பிட்டுநீராட்டி
பச்சிலைமஞ்சள் பசுமஞ்சள் தானெடுத்து
கொம்பனையான்முகத்திலேயுங் குங்குமமாரிலேயும்
மேல்விழுந்துமேல்விழுந்து மெல்லியற்குப்பூசினான்
அப்போதுமின்னிடையு மாணங்குமேதுசொல்வான்
ஏதடி குறத்தி நீ யென்மேல்விழுசிறுப்
மயங்குதலையாவானேன் மாதேவிழுவானேன்
அல்லகாண் பெண்ணே யாரணங்கேரீகேளாய்
அல்லிபவள்கொலுவில் ஆண்டொளியைப்பார்த்திருந்தேன்
கேற்றிரவுநித்திரை இல்லாததன்மையினால்
கண்ணைவறக்குதகாண் கட்டழகிபெத்தனுக்கு
நித்திரைவருகுதடி நினைவைக்குலைக்குதென்றான்
ஸ்ரானங்களாட்டிவைத்தார் தாமக்கருங்குழலை
நீர்காட்டிஆதயே நிலக்கிள்ளிக்காப்புமிட்டு
நாமுலர்த்தி இழைசேர்த்தபட்டுடுத்தி
நனைத்துகில்களைந்து நாடிகப்பட்டுடுத்தி
அரண்மனைக்குள்ளாக அழைத்துவந்தாளா ரணங்கு
வட்டமனைமேலே மாதரைத்தானிருத்தி

குறத்தி மின்னொளியாட்டு ஆபரண மணிந்தது.

சம்பங்கியெண்ணை கொண்டு தடவினனாக்கலுத்து
வாரிமுடித்து மாணிக்கக்கொண்டையிட்டாள்
சீவிமுடித்து சிமிள்பேலேகொண்டையிட்டாள்
ஒவ்வொருமயிருக்கு ஒவ்வொரு பூவிதழாம்
பொன்னிதழும்பூவிதழும் பூட்டியலங்கரித்து
கொண்டைக்குத்தண்டைசனும் கொண்டைதாங்கிமாலைகளும்
சந்திரபிறைசூரியபிறை தரித்தானென்றறியிலே
நெற்றியிறகட்டிகட்டி நெர்விழிக்குமையெழுதி
கருங்குருமாண்வலதுபோல் கண்களுக்குமையெழுதி
நடுநெற்றியில்நாமமிட்டு நற்சாத்துபொட்டுமிட்டு
ஒட்டுக்கடுக்கனும் இணைசேர்ந்தநாகவடம்
அன்னகொப்புடிண்ணைவாளி அழகுமிசூஞ்சவுளி
பச்சைக்கல்முருகும் பதித்திருந்தவாளிகளும்
நாய்க்கரைதன்னில் நடுக்கழுத்திப்பூஷணமும்
ஒற்றைச்சரடுகளும் இருபுரமும்பொனசரிகை
முத்துசாப்பளியாம் மோகனமாலைகளும்
சந்திரகாசசாப்பளியாம் தாயித்தைப்பூஷணமாம்
உத்திரசஞ்சமது உத்தமற்குப்பேயாடலுற்றாள்
தோள்வங்கிவைகவங்கித் தேன்மொழிக்குச்சாற்றி
கடகஞ்சரிபவழம் சைநிறைந்தமோதிரங்கள்
மூக்குத்திசந்தாக்கு முன்னைகமுகதாரி
ஐந்துவிமலுக்கும் அழகானமோதிரமும்
பத்துவிமலுக்கும் பதித்தகணையாழி
அரைக்கிசைந்தயொட்டியாணம் அழகுபெறச்சாற்றினாள்
தண்டைகொலுஞ் சுதங்கையும்பாடகமும்
காலாழிகல்லணையும் பிலாழிபில்லணையும்
தேர்ப்பிலிமீன்பிலி தரித்தாளாந்தேன்மொழிக்கு
அஷ்டாபரணம் அலங்காரஞ்செய்தாளே
சரிவைப்புடவையைத் தரித்தாளேமங்கையற்கு
முத்தாவிக்கை முருகுமலிக்கித்தரித்தாள்
கண்ணாடி கொண்டுவாடி கட்டழகிதாதிபென்றாள்
கண்ணாடி கொண்டுவந்து கட்டழகிகைகொடுத்தாள்
கண்ணாடிதாவினெடுத்து கட்டழகிகாட்டவந்தாய்
மின்னொளியாள் தாவனமுந்து வெம்பிமிகத்ததுமபி
அன்றுமுதலில்வரையி லாமணங்குபார்த்ததில்லை
கண்டபனும்நானுமாய்க் கண்ணாடிபார்த்ததல்லால்
கண்ணாடிபார்த்ததில்லை கட்டுவச்சிநாயகமே
அவ்வசனங்கேட்டு அருங்குறத்தியேதுசொல்வாள்
மன்னவனாருன்புருடன் வருகிறார்காண்மாளிகைகள்

சேபத்திரையாள் வீட்டு வாறுண்டிமின்னொளியே
காகக்கண்ணியிடுவிட்டு வாறுண்டிமின்னொளியே
போகவதிகிட்டு வாறுண்டிமின்னொளியே
துரோபதையாள் வீட்டு வாறுண்டிமின்னொளியே
அல்லியிடவிட்டு வாறுண்டிமின்னொளியே
பவளக்கொடியமாது பத்தியாள் வீட்டு

வாறுண்டிமின்னொளியே மன்னரை நழிகையில்
அரனாற்பூசைபண்ணி அமுதுபெய்தீரானால்
கால்நாழிகைக்குள்ளே காளையருந்தான் வருவான்
என்மேலேயானையாக வருவான் காண்மின்னொளியே
என்றுசொல்லிமின்னிடையும் எழுந்தங்கேயேதுசொல்வாள்
அத்தனைப்போற்றியென்று அனைத்தமேதானிருந்து
அந்தமுறைசெய்யவல்ல அந்தணர்களோடிவந்து

மின்னொளி பூசைசெய்கிறது.

செம்பொன்குடத்தில் திருமஞ்சனங்கொண்டுவந்தார்
சேபமதுதிருந்து சிவனாற்பூசைபண்ணி
எண்ணையடுக்கம் ஏந்திழையாள் தான்செய்து
பாலாடிடுக்கம் பத்தியாள் தான்செய்து
பொன்னால்மலர்மிததுப் பித்தனாயும்பூசைபண்ணி
சந்தவாசனையச் சாத்தினுளையெலரும்
தட்டிலேபோசனமுந் தாளியிலேபால்பழமும்
அரனாற்சிவபூசை யாரணங்குதாழுமித்தாள்
அறிவுடையநாயகற்கு ஆகாரந்தான்கொடுத்து
சிவனாற்பூசைபண்ணி சேபத்தினையுள்ளததி
அரனாமர்ந்தபெட்டி ஆரணங்குதான் பூட்டி
சுத்தமுடன்மின்னொளியுள் செலியிலேபூச்சொருகி

மின்னொளியும் குறத்தியும் போசனமுண்ணுதல்.

அமுதுண்ணுமண்டபத்தில் ஆரணங்குதான்சேர்ந்தாள்
போசனங்கொண்டுவா பொற்கொடியேவுண்ணவென்றாள்
தாதிமாரோடியே தளிகையதுகொண்டுவந்தார்
தையல்குறத்தியற்குத் தலைவழையிலேபோட்டார்
மின்னொளியாள்முன்னாலே முக்கலியிட்டார்கள்
பொற்கலத்தைமுனேவைத்துப் போசனம்பாவித்தா
பத்துவிதக்கறியும் பதினெட்டுபச்சடியும்
நல்லபொரிக்கறியும் இராசாக்கள்போசனமும்
பொரித்தபொரிக்கறியும் பொன்போல்சிவபருப்பும்
பச்சென்றகோயும் பலமும்பேரல்லறக்கறியும்
அடவியில்தொவையல்களும் அழகானபச்சடியும்
துவல்குழம்புளும் சீராய்படைத்தார்கள்
புத்துருக்குவெய்வாந்தது போசனமுண்ணுமென்றாள்
மாதுகுறத்தியவள் மலைக்குறத்தியேதுசொல்வாள்

ஒக்கவேயுண்பதற்குப் பொருங்காதோவுத்தமியே
 விளங்கியசீர்மாதவத்து மின்னிடையாளே துசெர்வ்வாள்
 குறமாதடனாகக் கூடவேயுண்பாரோ
 ஏசாரோயென்னையிந்த! இனத்திலுள்ளபெண்களெல்லாம்
 சோரவளநங்கையவள் கபத்திரையாள்கேட்டார்கால்
 தூற்றியேகாற்றிவைத்துச் சொல்வார்பலருடனே
 என்னொத்தகுலமெல்லாம் இழிதவத்திடைத் தள்ளிமீவார்
 சற்றுமத்யார்கன் தரணியிலுள்ளவர்கள்
 என்னுணைகட்டுவச்சி யென்பேரில் தயவுவைத்து
 உனக்குவைத்தபோசனத்தை உண்ணடிமாடேயென்றாள்
 பார்த்தனெனுங்கட்டுவச்சி பைங்கொடியாளே துசெர்வ்வாள்
 அல்லியற்கும் துரோபகைக்கும் அன்பாய்க்குறியுரைத்து
 இன்பக்குறியுரைத்து இருவருமுண்ணலையோ
 அவர்களைப்பார்க்கிலும் அநிகமாயுன்சாதி
 விசையன்வருகிறதை மெல்லியரைபார்ப்போமடி
 அர்ச்சுனன்வருகிறதை அறிவேமடியின்னொளியே
 நீ-வாழ்கிறதைபார்ப்போமடி மா துசன்னியின்னிடையே
 கூடவுண்டாலல்லாது கொம்பனையேநான்போரேன்
 என்று-கூடையெடுத்துமவள் கொம்பனையாள் தானெழுந்தாள்
 விளங்கியசீர்மாதவத்து மின்னிடையாளே துசெர்வ்வாள்
 உன்னைவெறுக்கக் கணக்கில்லைவுத்தமியே
 பார்த்தவனருச்சுனனார் பண்ணிவைத்தோஷமிது
 கொண்டவற்கெனிகானால் கண்டவற்கெனிகாகும்
 எவரைகான்போவேனடி என்றலைதிப்படிசுணை
 பார்த்தனென்னைத்தள்ளிவைத்த படியல்லோ குறத்தியே
 உனக்குமெனிகாச்சோ வுமுடியுங்காலமாமோ

மின்னொளியும் குறத்தியும் ஒருசலத்திலுண்டது.

கூடவேயுண்ணுதற்குக் கொம்பனையேவாருமென்றாள்
 தலையிலெழுத்துதயடி தள்ளிவைக்கக்கூடாது
 ஒக்கவேயுண்டிமீவோம் உத்தமியேவாருமென்றாள்
 அப்போதுகுறத்தியவளதிகப்பிசியமுடன்
 சந்தேகாஷமா கவந்தாள் தாமக்குமுலாளும்
 அமுதுண்ணுமண்டபத்தில் இருவருமாய்போய்ப்புகுந்தார்
 ஒருகலத்தல்போசனங்க றுண்டாருவருமாய்
 கூட்டிப்பிசைத்துக் குறத்தியருமுட்டினாள்
 பாறியடிசில பகிர்ந்துண்டாள் கட்டுவச்சி
 போசனமுண்டு பொடியிட்டிக்கைதிரி
 காலோடுகையுப் சனிவாயுஞ்சுத்தசெய்து
 வைத்தமெரிவடிவைத் தொடடுதல்ததைத்து
 வட்டாணமேவே வந்தமர்ந்தாரிருவருமாய்
 அடைக்காயும்வெள்ளியும் அருந்தாதிமுன்னேவைத்தான்

வாசமிலைபெடுத்து மலைக்குறத்தியற்களித்தாள்
கட்டுவச்சிவாங்கியே கண்ணோட்டேதானனைத்தாள்
கம்மறுவெத்திலையும் களிப்புள்ள துவர்பாக்கும்
இந்தாருமென்று இளங்குறத்திகாண்கொடுத்தாள்
மன்னனருச்சுனனார் லாள் லிசையனென்கணவர்
வந்தாலொழிய மலைக்குறத்தியற்கமே
அங்கேயிருந்து அடைக்காய்கள்தின்னுவது
கட்டுவச்சிவாய்கமே கடைக்காய்கள்காண்வேண்டேன்
பார்த்திபரிவலாமல் பரிமளங்கள்நான் திண்டேன்
என்னுனைகட்டுவச்சி பெய்தனுகருவேண்டாமென்றான்
என்மவள்சொல்லி யிவளுரைம்பார்கட்டுவச்சி
மன்னரிதோவாரார் வாழ்வுனக்குண்டாச்சி
அறுமுகவர் தன்னுனை அம்மமவெள்ளிதன்னுனை
அர்ச்சுனனருன்கணவா அரைநெடியில்வாராண்காண்
பள்ளியரைக்குப் பைக்கிளியேபோமென்றார்
மின்னொளியுங்கட்டுவச்சி மிகவெழுத்துகைபிடித்து
பள்ளியரைவாசற்படிக்கதவையேதான்திறந்து
ஒருத்தமஞ்சபஞ்சனை ஒளிவழகைத்தான்பார்த்து
சுத்தியெங்குத்தான்பார்த்து துன்னிலம்பூண்ணலே
பார்த்தாள் குறத்தியரும் பங்கயக்கீர்கண்ணலே
மின்னொளியேபெண்மயிலே விசையனார்வருவாரோ
பார்த்தார்வருவாரோ பஞ்சனைசோடிப்பில்
பின் யுமுண்டோடி பக்குவங்கள்மின்னொளியே
பள்ளியறையுந்தனுக்கு பார்க்கச்சமைந்ததோடி
தச்சன்சமைத்தானோ தானேசமைத்ததோ
எப்போதுமுண்டோடி யின்னுபுதிதோதான்
சிறையிலிருந்தேனென்று தேன்மொழியேசொன்னீரோ
அடைக்காயருந்தேனென்றாய் ஆபாணம் ஆணென்றாய்
மைபொட்டுடுவதிலை மஞ்சள்குளிப்பதிலை
பாரச்சிறையிலவைத்தார் பார்த்தனென்றுசொன்னீரே
மெய்யென்றிருந்தேனே மின்னொளிகாய்கமே
குதுகளுமுண்டோடி சேழுன்மகளாரே
ஆரணங்கேமின்னொளியே அறியவுரையுமென்றான்
இவ்வார்த்தைகாண்கேட்டேதுரைப்பாள்மின்னொளியும்
காணக்குறத்தியரே கட்டுவச்சிவாய்கமே
ஆருமொருவரில்லை ஆள்வாவுந்தானுமில்லை
கந்தாப்பூதாதிமார் சொற்பேச்சுக்கேளார்கள்
என்பேச்சுகேளார்க ளிடழிக்குந்தாதிமர்கள்
தங்குளிடபேச்சினால் தான்பெய்வார்தாதியர்கள்
இருந்தசிறைகாணாமல் இவர்கள்செய்யக்காரியமேன்
என்னசெய்வேனென்று எரிபறந்துகண்சிவந்து

கட்டுவடத்தின் கயிறுருவிவிட்டாற்போல்
 திரமொடுங்கியிருவிழியில் முத்துத் தால்
 முத்துப்போற்கண்ணிரை முகமெல்லாஞ்சோரவிட்டாள்
 சோழன் மகளாருஞ் சோர்த்துமனந்தளர்ந்து
 ஆறுதகோரபம் அனலாகநிறையியிலே
 தாமக்குழலாள் தாதியவள்கூறுவாள்
 வந்தார்விசையனென்று மலைக்குறத்திசொன்னாளே
 மணவாளனிப்போ மலைக்குறத்திசொன்னாளே
 மணவாளனிப்போ வருவாபென்றுசொன்னாளே
 மெய்யென்றுநம்பியே மின்னொளியே ஆச்சியே
 சோடித்தலங்கரித்தோம் சுந்தரியேபஞ்சணைகள்
 எங்கதமேற்கோபமுண்டு இரத்தபிழைதாருமென்று
 தாதியர்களுல்லாருந் தான்றொழுதுதெண்டனிட்டார்
 இவ்வார்த்தைதான் கேட்டே துரைப்பாள் கட்டுவச்சி

அர்ச்சுனன் அரைநாழியில் வருவானென்று சொன்னகுறம்.

நின-வாடியம மின்னொளியே வாள்விசையன்றேயி
 உன்-மணவாளனை நெடியில் வருவாண்டிபெண்ணே
 கணவனிடோவுன் மனைக்கு கால்நடையாய் வருவான்
 கைபார்த்தே தனுந்தனுக்குக் கண்மகுறிசொன்னேன்
 அஞ்சாரே கமினொளியே அணைத்துவிடையாடி
 அழகானகநிரவன்போல் வெண்பெறுவாய்பெண்ணே
 சிந்தனைகள்தேவையிடலை சிறையுமீண்டுபோச்சு
 திருச்சோழன்மகளேயென்று செங்கரத்தைப்பிடித்தான
 வேறு-கானக்குறத்தியவள் கட்டுவச்சிகூறுவாள்
 சொற்பொருக்கப்போகாது சோழன்திருமகளே
 வாள்விசையன்தேவியென்று வாழாதிருந்தாலும்
 ஆண்காற்றமயங்கிவர அஞ்சுமடி மின்னொளியே
 கலியாணமுண்டல்லோ கன்னியரேயுந்தனுக்கு
 கண்ணீர்பெருகிறதைக் கணவனார்வந்தாக்கால
 வரூன்மணவாளன் மதிமுகமுந்தான்பாறான்
 வாடியமிலையென்று மலைக்குறத்தினைப்பிடித்து
 கொங்கையின்மேலே குறத்தியவள் முத்தமிட்டாள்
 கானக்குறத்தியமே கட்டுவச்சிகூறுவாள்
 அறியாதபாலகரை யணைக்குமடிமேலே
 என்னைமையலாக்கி யென்னுடம்பைபுண்ணுக்கி
 மாயமலைக்குறத்தி வந்தகுறியுறைத்தாய்
 உன்னெச்சிம்கலந்தலவோ யெனக்கமதுஷ்டிவைத்தாய்
 கூடவுமுண்டையே கேட்டரையில்வந்தாயே
 மன்னவனொண்கணவர் வருவாருமென்றாயே
 பொய்யாச்சேயுன்குறிகள் பூங்குறத்தியாகமே
 கானக்குறத்தியவள் கட்டுவச்சிதானெழுந்து

மின்னொளியைப்பார்த்து மெல்லியருக்கூறுவாள்
 குறும்-வட்டமதிமுகத்தாளே மின்னொளியேசேளும்
 வடிவுடையவுன்புருஷன் வந்தாண்டிவாசல்
 கூர்நகங்கள்வைத்துருக கொங்கைதனைப்பிடித்து
 கோவையிதழ்மின்னொளியே கோதியனைவாண்டி
 குறத்திகாநருகிருந்தால் கோபம்வரும்பெண்ணே
 குறநாற்றமருச்சுனற்கு குமட்டியடியாதோ
 இங்கேயிருநானவரை அழைத்தேதாடிவருவேன்
 ன்றுசொல்லிசுறத்தியவ ளேகிநடந்தாளே
 பெண்வடிவுதனைமறத்து பணிதிகளைவாங்க
 பொற்குடைதனிலந்தப் பேர்விசையன்தானும்
 அனலுதித்தாளண்டையிலே போய்வாருமென்று
 ஆகாயம்போவென்றே அந்தரத்தேதட்ட
 ஆகாயமாய்பறந்து அந்தக்குருக்கூடை
 அனலுதித்தாலண்டையிலே அமர்ந்ததுவக்கூடை
 குறவேடம்நீக்கி அருச்சுனன் தன் சுயரூபத்திடன்வந்து

மின்னொளியாள்கண்ணை மூடினது

மின்னொளியாள்கண்மலரை விசைனவரமுடினர்
 கண்மலரைமூடவே கன்னியவளேதுசொல்வாள்
 கானக்குறமகளே கட்டுவச்சிநாயகமோ
 என் பத்தாவருச்சுனரோ பாங்கியரெசொல்லுமென்றாள்
 ஆரெண்க்கண்மரைந்தாற் அச்சங்களில்லாமல்
 தாதிவவன் தான்பார்த்து தையளவலேதுசொல்வாள்
 விசையனார்தேவியரே மின்னொளியாயகமே
 ஆரென் னுநீரும் அடையாளம்சொல்லுமென்றால்
 என்று தாதிவவருரைக்கத் தானுரைப்பாள்மின்னொளியாள்
 கண்ணைமறைத்துக் காத்தையவன்பிடித்து
 முந்துற்றுக்காதவழி முழக்கமுள்ளபந்தலிலே
 முத்திழைத்தபந்தலிலே முடுகிவந்துமாலையிட்டி
 சுண்டுவிரல்பிடித்த சுந்தரனொன்றுரைத்தாள்
 காண்டாவனமெறித்த கட்டழகாலகவிடுங்காண்
 மன்னர்மயங்கி மலர்விழியில்லகவாங்கி
 கானக்குறத்தியாய்க் கைபார்த்தகட்டுவச்சி
 அந்தக்குறத்தி யழைநான்பார்க்கவேனும்
 வேடக்குறத்தியரை மின்னொளியுந்தான்பார்த்து
 விசையனல்லாச்சொல்ல மின்னொளியுந்தான்பார்த்து
 பார்த்தாளேமின்னொளியும் பார்த்தனவடிவழகை
 விசையரேயும்முடைய வேஷங்கலைத்திரோ
 பூட்டியேவாபரணம் புதைத்துவைத்துவந்திரோ
 கொண்டையினமேல்தொங்கலும் கோல்திரிபட்டுடையும்
 முத்தைப்போற்பல்லொளியும் முருக்கிதழ்போல்செவ்வாயும்

ஓட்டியசந்தணமும் உலவியதண்மலரும்
 சந்தனபொட்டழகும் சதிராணநெத்தியும்
 உரியுங்கனிப்பழமும் ஊர்வசிரட்டமும்
 கொச்சக்குறக்கூடை குறமகளின் தன்னழகும்
 உம்மிட-மாயஸ்தனபாரம் மறைத்துவைத்துவந்திரோ
 மைபொட்டுதான்கலைக்க மதிக்கெடுப்போனிரோ
 நீதானெழுந்திருந்து நீக்கியிவ்வடிவாகி
 ஆறுமறியாமல் அங்கொருவர்காணாமல்
 கோலமறைத்திர் சறமுறைத்திர்சொற்றவரோ
 இக்கோலங்கொண்டென்னை யீடழிக்கோவந்திரோ
 இத்தனைகால மிருந்தேதன்சிறையாக
 மைத்துனன்முன்னேதான் வாழாமல்வைத்திரோ
 என்-சக்காளத்திமுன்னே சதிபிறைசயந்திரோ
 இப்போ-வந்தங்கேபோக மனதாச்சேமன்னவரோ
 உம்முடையதேகிமார் உரைக்கவும்வந்திரோ
 நீரேதான்வந்திரோ நிலவரத்தைச்சொல்லுமென்றுள்
 மின்னொளிபரள் தான்கேட்டு விசையனவனேதொசால்வான்
 மெய்யாகசொல்லுகிறேன் மெல்லியரேநீர்கேளும்
 மாயனிடதங்கையரே மனதில்நினையாதே
 நாகமடந்தை நறுதுதலைச்சொல்லாதே
 ஆணைழக னருச்சுனனார்தானுரைக்க
 வாருமென்றுசொல்லி மணிக்கடகங்கைபிடித்தால்
 செம்பொண்கதவடைத்து சிக்கெனவேதாள்பூட்டி
 தேவியருமயானுமாய் சேர்ந்ததிருவணியில்
 வெற்றிலைதின்று விரும்பினியாடி
 ஒருவர்க்கொருவ ருகந்துவிளையாடி
 பலகாலுமிவருடனே பழகியிருந்தாற்போல்
 தழுவாதுபோல தழுவினியாடி
 மாலேமுடியாமல் மடிமேலேகொண்டிருந்தாள்
 சந்தோஷமாகவே தனஞ்செயலுமின்னொளியும்
 செங்கோற்செலுத்தி சீராசையாண்டிருந்தாற்
 விளங்கியசீர்மாதவத்து மின்னொளியால்தன்கதையை
 எழுதிப்படித்தவர்கள் இத்திரைப்போல்வாழ்வார்
 காளைகுறங்கற்றோர்கள் காசினில்வாழ்ந்திடுவார்
 கன்னியர்கள்கேட்டால் கடுமணம்பொருவார்
 ஆல்போல்தழைத்து அறுகுபோலவேறோடி
 மூங்கில்போல்கற்ற முசியாமல்வாழ்ந்திருப்பார்
 இக்கதைகேட்டவர்க ளின்நிடுவார்புத்திரனை
 வாழிவாழியென்றுசொல்லி வரமளித்தாரீஸ்வரனா

மின்னொளிபரள் குறும் முற்றிற்று.

